

Geuse liet-boeck, waer in begrepen is den oorsprongh vande troubelen der Nederlandsche oorlogen, en 't gene daer op gevolght is

<https://hdl.handle.net/1874/35425>

REGISTER,

Gestelt op den A. B. C. om seer lichtelijck te vinden datmen begeert te hebben.

A.

A Enhoort ghy menschen seer balsant.	8
Als wy aen de Sibiere Oostwaert saten.	15
Alsinen schreef duyfent vijf hondert: Van de van Egnout / Hoorn / ende Watenborgh.	21
Menhoort ghy Nederlandent: Van Leyden.	55
Menhoort een Liedt / Ec. Van Zierichzee.	61
Alsinen een duyfent vijf hondert Jaer.	77
Menhoort mijn Broeders te samen.	83
Wintwoerden rijck / o Keyserlijcke Stede.	87
Menhoort doch allegare.	97
Alsinen schreef seftien hondert.	100
Alweer geen deegh / de Kuypp is leegh.	107
B. Berceint Bada ghy Hoost-stadt vander steden.	106
D. Den dertigsten May / op Pincierdagh.	51
De stercke Godt / eeuwig ende sonder ende: Van de Spaensche Bloot.	66
De Geusen zijn.	79
F. Een Liedt sal ick u singen: Van Bossu.	40
Een nieu Liedt wil ick u singen.	57
G. Ghy Christen allegare: Pimee vertreckt.	13
Ghy Worzels hoort al na mijn vermaen.	16
Ghy Wusselaers met couragte.	61
Ghy Wap-verhoopers hoort mijn sprake.	99
H. Hoe veel volck / O Daus Heer.	3
Hoe seer siemmen nu dalen.	7

helpt

Helpt nu u self soo helpt u Godt.	26
Hoort ghy mannen en vrouwen.	41
Hoort toe alle gemeyne: Van Bergen op Zoom.	44
Hoort allegaer int openbaer: oock van Bergen.	45
Hoort toe ghy mannen en wijden. Van Witsingen.	49
Hollandt / Zeelandt / wilt ghy u bekeeren.	56
Hoort Daus ghy groote Antechrist.	7
Hoort toe mer hier / na dit Tier.	78
Hansken van Spanjen 't sal u rouwen.	84
Hoort mans en vrouwen dit verklaren.	85
I. Ick hoop dat den tijt noch komen sal.	4
Ick neem adieu aen mijn Schaeplens al.	14
Int Jaer negentigh sesse: Van Calis Malis.	73
C. Ke Marville, ke Diablos.	3
Komt al ghy Geuskens hier ontrent: van Bergen in Herengouwen.	137
L. Lustert toe men sal u singen.	83
Looft Godt den Heer die 't alle geeft.	106
Looft Godt den Heer ghy Helden Trou.	108
M. Madam de Pazma die is gelegen.	9
Mijn Ziel berlijt haer inden Heer.	13
Mer recht mach ick wel suchen.	35
Maximilianus de Bossu.	42
Mer Wilhelm van Passouwe: Van Middelburg.	47
Mayken mijn Lief wat sal ick make.	94
Maurits van Passouwe /	95
N. Pero Moordadigh.	89
O. Och wel sal mijn dogen nu ter tijt.	11
O Wereldt listigh / liefflich int oobaren: Van Dae r Alse Pardon.	24
O Godt van Hemelrijcke: Van Haerlem.	37
Ontwaecht vroom Batavieren.	103
O Hoogh-beremde Nederlanden.	109
P. Philippus Koningh van Spanjen goet.	104

R. Nag

Geuse Liet-boeck/

Waer in begrepen is den oorsprongh vande Troubelen der Nederlandsche Oorlogen / en 't gene daer op gevolght is.

Met schoone Figueren nae 't leven verciert : Als mede het tweede en derde Deel, hier achter by-gevoeght.

AMSTERDAM,

Gedruckt by Jan Jacobsz Bouman, woonende op 't Water / Anno 1661.

R. Ras sebentien Provincien.	33
Requiem mogen wy singen.	60
S. Staet op ontwaecht nu algemeent.	15
Seght ghy Berghse Soldaten.	69
Slaet op den Crommle / van Diredomderne.	90
T. Tsy u ghy Afgodisten: bande Graef van Lumie.	53
V. Vermaledijt is de ure en tijt.	3
Verheught u nu van vzeught ontspringht: Van de victorie van Lepden.	53
W. Waerom rasen de Geusen met hooghmoet.	2
Wy Baenderheeren int getal veel.	17
Wilhelmus van Nassoutwen.	23
Wy Geuskens willen nu singen: Vanden Bziel.	27
Wie wil nu hoozen een nieu gesanck: Vanden Bziel.	28
Wie wil hoozen een nieu Liedt: Van Cap. Worst.	30
Wie wil hoozen een goet nieu Liet: Van Alckmaer.	39
Wat septmen nu van Duc d'Albe.	43
Wilt nu ghy Nederlanden: Van Middelburgh.	48
Wie wil hoozen een nieu Liedt: Van den slaghe die by Moock geschiet is.	50
Wie wil hoozen een nieu Liedt: Vanden aenslaghe op Roozt-Hollandt.	52
Wilt nu vzeught bedrijven: Princesse inkomst.	58
Wel op / wel op Spanjaerden.	63
Weest nu verheught ende verblijt: het innemen van Breda.	70
Weest al verblijt ende verheught: Van 't overgaen van de stadt Geertruydenbergh.	74
Wie wil hoozen een nieu Liet: Vanden Admirant.	80

FINIS.

Den Drucker

Tot den Sangher.

Bemide Sanger: Alsoo ick hebbe bevonden dat U L. het oude Geuse Lietboecxken aengenaem is geweest, ende dat oock schier geen meer te Koop en zijn, soo heb ick dat selfde nu, op een nieuwer handt ghenomen te drucken, waer in verhaelt zijn de principaelste saken die hen in dese Nederlanden hebben toeghedragen, beginnende met 't Jaer 1566. en alsoo voorts vervolghende. Te weten: Van de wreetheden die de Spangiaerden gepleeght hebben, als oock van sommige heerlijcke ende treffelijcke Victorien, de welcke Godt almachtigh die vande Ghereformeerde Religie belieft heeft te verleenen: En tot meerder gerief des Sanghers zijn de Liedekens al achtervolgende gestelt alsoo 't geschiet is: Ende hebbet oock met sommige nieuwe Liedekens verciert, hoopende dat u de selve noch meerder sullen aengenaem zijn, ende wilt desen arbeyt na onser kleyner gaven te danck nemen, ende den Heere bevolen blijven.
Vaert wel.

JAN BOUMAN.

Psalmen van Penitentie Ducis Albanī.

Volght den eersten Psalm. Na de wijse van
den ij. Psalm: Waerom raest dat Volck.

Waerom rasen de Geusen met hooghmoet?
 Waerom komen sy inden Bziel te samen?
 Wat ist datmen te Blissingen nu doet/
 En t'Enckhusen/ om my te gaen sehamen/
 Met Koningen sy sijn konnen verbinden/
 En Dorsten die doek daer toe sijn bedacht/
 My te bestrijden/ en gaentsch te verflinden/
 En mijnen Godt de Paus met gaentscher macht.

Sy spreken : Laet ons werpen vanden hals
 Den thienden Penningh mer al haer bes waeren/
 Duc d'Albes Commissi/ want sy is vals/
 En willen my voor Spaen gaen verklaren/
 My met al mijn Spaengiaerden hoogh gepresen/
 Willen sy gantschelijck te Land' uyt slaen/
 Den Paus willen sy niet gehoorfaem wesen/
 Noch dienen Melis inde halbe Maen.

Maer ick sal noch dapper komen te velt/
 Om haer te dwingen dat sy mijn beek eeren/
 Dat t' Antwerpen op 't Castiel is gestelt/
 Daer aen sy mijn Commissi sullen leeren/
 Maer sy komen t' sarnen met groote hoopen/
 Daer voor ick my niet eenmael had ontset/
 Den thienden Penningh sal ick dier bekoopen/
 En dat ick den Adel heb gantsch verplet.

En den ick niet Stadt-houder toe-berept/
 Van mijn Comingh en d' Inquisicy mede/
 En heeft den Paus my niet klaer toe-gesep
 Dat ick het Lant besieten sal in brede ?
 Maer sal ick dus mijn loon van haer verwachten/
 Dat ick haer alder Wendel ben geweest/
 Datmen my sonder hulp laet versmachten/
 Is dit het loon van dat gekoonde Beest ?

Princelijcke Catholijcken baikant/
 Raept/ schraept u gelt/ en wilt my bystant senden/
 Want verliesen wy nu dat Nederlant/
 In Brancarijck sal ons rijck gantschelijck enden:
 In Spangien sal 't oock niet al te langh dueren/
 Italien heeft de Paus aengeheft/
 De Duytschen willen sijn bye-korf noch scheuren/
 Wy mogen singen : Ire Misfa eft.

Liefde vermacht al , fecit.

Den tweeden Psalm van Duc d'Albe/

Op de wyse vanden 5. Psalm. Om seint
 u ober my / etc.

U Ermalodijt is de wy ende tijdt
 Dat ick int Nederlant ort ben gekomen/
 Dat my de Inquisicy sonder schzomen
 Opt heeft verhooren / dat my nu wel spijt/
 O ick onsalige meynde subijt
 't Landt geseel tot mijnen profijt / te winnen/
 Maer ick ben alder menschen herten quijt/
 Arijgh ick geen troost so verlies ick mijn sinnen.
 Al heb ick veel onnossel bloet vercreen/
 Ghebrant / gedoot / gewooght / ende ghehangen/
 Veel Edele / jae Graben in 't verstrangen
 Gedracht/ ja 's Landts Privilegi met een
 Te niet gedaen / en veel Waerzhedekens reen/
 Tot schand' ghebracht / en oock de Ord' der Staten
 Gantschelijck veracht / dit deed' my vreesse geen/
 Had ick den thienden Penningh na gelaten.
 Dees Flamingos dees Luchzamen ontzoet/
 Rond' ick onder mijn Tyrannie plagen/
 Al hadt ick al de vromen doot geslagen/
 Niemand en rebellende mijn gemoet/
 Tot haerder schande/ en al haer gezoet/
 Moesten zo onder d' Inquisicy beben/
 Een Engel was ick voor haer oogen soet/
 Nu een Duybel/ niemant en guet my 't leben.
 Vervloecht moet sijn die dach ende die nacht/
 Datmen in Engelandt mijn gelt heeft gehouwen/
 Dit heeft dat quaet al te malen gebrouwen/
 Dat ick haer Mammon mocht roeren onsfacht/
 't Beden van haers Lants hadden sy geen acht/
 Soo langh ick haer by den Diefsch-pot liet blijen/
 Maer nu ick haer Mammon aenroer met kracht
 Willen sy my uyt die Landen verdrijben.

Princelijcke Paus met al u Sancten by/
 Bidt/ looft en smeect/ en wilt Proceffy voeren/
 Bidt Sinte Ladsaert / Maer schalck van u Hoeren/
 Guch/ Claes ende Peter / ende Santa Sophy/
 Postra Sinjora de Dalladoly/
 En oock Sint Jozia/ daer 't al moet booz hzeesen/
 Hondert duysent zielmissen doet booz my/
 Ende laet Gzambille dat Requiem lesen.

Liefde vermaght al, fecit.

Den derden Psalm Ducis Albani. Op de

wijse banden 17. Psalm: Hoe veel is des volter Heer.

Hoe veel volter/ o paus Heer
 Dat my berijst soo seer/
 Dees Uchrianen my quellen/
 Sy moeren tegens my/
 En fieren te velde zyn/
 Als kerrers zo haer stalen:
 Ick hoor daer zyn boozwaer
 Veel die daer spreken klaer/
 Vergaen zyn al sijn krachten/
 Welis en helpt hem niet/
 Paus laet hem ier verzoet/
 't Placcact sy niet en achen.
 O Inguilapient/
 Die my hier hebr gesent/
 En my die eer wou gebent/
 Dar ich de kerrers bloet/
 Soud brengen onder voet/
 Waer is u hulp gebleven?
 Ghy laet mijn inden voot
 Al soud' ick bliuen doot:
 Want 't zyn al Apostaten/
 Wancherich is af getrent/
 Engelsant is u hekent/
 hebben sy gantsch verlaten.

Krome Paus heytige Man/
 En laet niet wien van
 Dapper al mijn Wyanden:
 Sent my u Hoeren gelt/
 Of ick sal maeren 't Welt
 Kuymen met aroote schanden/
 Ick volghde ulen raet/
 Den thierenden penningh quaset/
 Drencht my tot eenen ruine/
 Want ick vind' dat gelwis/
 Den thierenden penningh is
 Der Geusen vbedichne.

Princelijcke Astaroth
 Sathan komt upe her hot/
 Mer al u hell'sche benden:
 Belzchub komt boozt/
 Lucifer doet de moozt/
 En wilt my hulpe senden/
 Doer ghy my geen bystant/
 Soo raechen wy van 't lan/
 Sp' willen rebolteren/
 Zoeken een ander Heer/
 En volgen Christus leer/
 Dus sietmen 't car beekeren.

Den vierden Psalm Ducis Albani. Op de

wijse banden 9. Psalm: Heer ick wil u up 't herten groent.

KE Marville, Ke Diablos,
 Moet ick nu te voet en te roos

Wijc

Wijken van Alckmaer hieyn van waerden/
 Soo word' ick niet geacht op Aerden.

Regno dies is dat waer/
 Dat mijn Wissel int openbaer
 Wt Spangien te rugg' is gesonden/
 Dit geeft my 't hert veel sware wonden.
 Sal ick nu door gebreck van gelt
 Kuymen moeten al up dat belt/
 Sal ick moeten Sancthercorteren/
 Na Spangien schampen met oneeren.

Ben ick dan niet op een bleesch-banck/
 Sonder gelt is mijn macht seer kranch/
 In den strick ben ick dan gebangen/
 Daer met ick een ander meynd' te prangen.

Heylige Vader bon Compagnon,
 Wat sal ick de Geusen doen?
 Want het gaet my tegen mijn gissen/
 Ick breez ick sal 't Landt moeten missen.
 Bisschoppen / Prelaten komt boozt/
 Papen / Krummichen sent gelt aen boozt/
 Laet u Hoeren wat abstinieren/
 En wilt het gelt tot my waer heeren.

Vergas del Rio mijn Bloet-ract/
 Vitelle weest mijn toe-berlaet/
 Is nu u raet gantschelijck verkozen/
 Soo moeten wy hier al versmozen.

Ghy Spaenschen Adel met u pracht/
 Ick heb u tot veel Staets gebracht/
 Wt den dreck heb ick u verheben/
 Weet ghy my nu geen troost te gebent.

Ghy Oostersche Krummichen byz/
 Idiaphozisten staet my by/
 Hertogh Ericke met u gesellen/
 Hertogh Olof wilt 't Wendel vellen.
 Maget-hol ghy die plaght int belt/
 Al mij

Den

Geuse Liedekens.

Den Duyvel te dienen om gelt /
Schouwenburgh bzoekt Specken by hoopen/
Nu 't gelt op is nu gaense loopen.

Een troost is booz mp noch op 't lest/
De Spaenschen Sancten helpen best/
Die wil ich dienen t allen dagen/
Sy helpen mp van alle plagen.

Sinjora de Valedolijt,
Maect mp doch dese Geusen quijt/
Sinjora de Milagree hoene /
Want sy maecten mp veel te doene.

Sinjora de Moserat milt/
Een Helm met eenen gulden Schilt
Weght ghy te darck van mp verwoerden/
Laet mp in Spangien rustigh sterben.

Princelycke Ridder Sanct Iago,
Sinjora de Sanct Telemo,
V beveel ich Lijf end' Ziel t samen/
Alle Catholijcken spreect / Amen.

Liefde vermach al, fecit 1573. den 2 Decemb.

Hier beginnen de Liedekens van Paepken
apt / booz-wint met de Geusen / en gaet op de
wijse : Zoeders en Susters en bzeest
doch niet.

Ich hoope dat den tijde noch krouen sal/
Datmen sal roepen ober al/
Eendrachtigh booz een Lens/
Als Bred erode met blijden geschal/
Vibe / vibe le Geus /

De Edele Heeren van Breders soet /
Met den Graef van Nassou dat Edel bloet/
Seer Ingenieus /
Den Graue van Cuylenburgh metter spoet/
Vibe / vibe le Geus.

Dese

Geuse Liedekens.

5

Dese hebben ons berlost vanden Cardinael/
En van de Ketter-meesters mit generael/
Van den Bisschop seer pompeus/
Dus roepen wy met blijshap altermael
Vibe / vibe le Geus.

Sy hadden ons gepast te bzingen inden noot/
Als slacht-schaken diemen doot /
Met Tyrannye beus/
Dus roepen wy (want 't Godt verdoot)

Vibe / vibe le Geus.
Sy hadden na ons bloet gebast/
Ons goet te nemen hadden sy gepast/
Want

W 5

Want

Want sy maecten ons fameus/
Dooz den Koningh/ maer roept ontlast/
Vibe / vible le Geus.

Hertogh Erich heeft sterck geset
Tegen de waerheyt repn en net/
Met Lanen en Speer/
Hierom geeft Godt (die 't heeft belet)
Lof / glozi / prijs / en eer.

De Prins van Orangien triumphant/
Met andere Baroenen hier int Lant/
Sy waren danbozeus/
Godt maechte haer zynen wille bekant/
Vibe / vible le Geus.

De Deken van Konfen om Gods Woort bloot/
Hy heeft gebracht menigh Christen ter doodt/
Met moede pzeus /
Daerom roepen wy kleyn en groot /

Vibe / vible le Geus. (Tyzant
Den Marc-graef van Antwerpen is een wyet
Hy heeft de Christenen verdoncken en verbrant/
Met wyde dangereus/
Dus roepen wy tot zynder schant
Vibe / vible le Geus.

Bisschoppen en Prelaten en achtmen nu niet meer/
Noch den Paus met sijn valsche Leer/
Want sy zijn vernicus/
Dus roepen sy tegen haer eer
Vibe / vible le Geus.

Verlijt nu alle gader met groot jehit/
Die de Cardinalen dzagen de trou te spijt/
Als sy vraghen na de leus/
Dus seght alijt / en weest verblijdt/
Vibe / vible le Geus.

Danckt Godt den Prins van Nemeltych/
Ghy die de waerheyt soecht gelych/
Hoe langer hoe meer/

Beleert

Beleert u / geeft Godt autentijch/
Lof / glozi / prijs end' eer.

Gen nieuw Liedeken. Op de vyfste : Gen
meyken op een Kibierken sat / Ec.

DE Prins van Orangien is te vefde gekomen/
Vibe le Geus /

Ghy Papen / als Apen / ghy meught wel schromen/
Bedeckt u Deus /

Dooz den Prince / spijt Papisten/
Wy blijden Geus.

Alle de Papisten na haer goet duncken
Vibe le Geus /
Sp meynden Godts leeringe te krencken/

Sp

Sp zijn soo heus/
 Al door den Prins/ spijt alle Papen/
 Wy blijven Geus.
 Godes Leeringh sal blijven staen/
 Vibe le Geus/
 Maer Papen Godt die sal bergaen/
 Doozt mijnen Leus/
 Al door den Prins/ spijt Papen en Munnicken/
 Wy blijven Geus.
 Al hebben wy soo menigen simp'len bedrogen/
 Vibe le Geus/
 Sp hebben soo menigen leugen gelogen/
 Met bezaet alreus/
 Dooz den Prins/ spijt Papen/ Wout-apen/
 Wy blijven Geus.
 Sp bouwen op Pausen leeringen bals/
 Vibe le Geus/
 De geschoren Ziel-dieven/ haer Aflaets-bzielen
 Die zijn al heus/
 Dooz den Prins spijt Ziel-mis/ Digily/
 Wy blijven Geus.
 Haer gupchel-spil/ haer bals opstiel/
 Vibe le Geus/
 En mach niet staen/ maer moet bergaen/
 Oock haer Moeder heus/
 Dooz den Prince/ spijt Duc d'Albens Placcaten/
 Wy blijven Geus.
 Spaensche Bullen en zijn niet meer gestien/
 Vibe le Geus/
 Duc d'Albe kan sekerp weere meer bien/
 Haer macht is heus/
 Dooz den Prince/ spijt des Alfs aenleuen/
 Wy blijven Geus.
 Den Paus heeft gebroken Godts gebodt/
 Vibe le Geus.

Sp jagen hem na met den Alf int klot/
 Dit is doch heus/
 Dooz den Prins/ spijt Munnicken en Kunnicken/
 Wy blijven Geus.
 Nu hoozmen den Geestelijcken hoop seer klagen
 Vibe le Geus/
 Om datmen de Ziel-moorders uyt haer nesten siet
 Dit is de geus/ (jagen/
 Al door den Prins/ spijt Jacobijnen/ Bagijnen/
 Wy blijven Geus.
 Hoe werden de Ziel-beraders nu dus beracht/
 Vibe le Geus/
 Om dat Paus Godt en heeft geen macht/
 Als so hadden een geus:
 Al door den Prins/ spijt de Cardinalen te malen/
 Wy blijven Geus.
 Oock Papen/ Papinnen/ ghy zijt het wel waert/
 Vibe le Geus/
 Want u valsche Inquisicp vermaert
 Wout brengen/ is heus?
 Al door den Prins/ spijt Munnicken/ Munnickinnen/
 Wy blijven Geus.
 Oozlof Ziel-moorders wy raden u wel/
 Vibe le Geus/
 Dat ghy u macht dooz Lucifers Hel/
 Men bzanter heus/
 Al door den Prins/ smaecht dit bediet/
 Wy blijven Geus.

Ofter pemant vzaegde hoe ick ben befaemt/
 der Papen klage ben ick ghenaeemt. Ende gaet op de wijze: De
 Hoer met groot geweld al uyt de kamer sprangh.

De seer sietmen nu dalen
 Ons Pauselijck Kroomsche Rijck/
 Bisschoppen en Cardinalen/

Papen en Wortuicken alle gelijck/
 Wy vallen tot de ooren in 't sijck/
 Wie sal ons oprechten?
 Want onse knechten nu nemen de wijck.
 Des mogen wy wel krijten/
 Suchten ende klagen seer/
 Ons kerck met haer profijtten
 Willen sy nu trecken ter meer/
 Sy vallen vast aen / hoe langer hoe meer/
 Die nu de Pappen dragen
 Sonder vertragen trecken om beer.
 Aen onse Heylige Santen/
 Sy als nu de handen slaen/
 En achtense als onuerde Planten/
 Die langh geen miracielen hebben gedaen/
 Dus moeten sy nu te water gaen/
 Sy willense oock wel bperen/
 En vercierren met roode Tabbaerden aen.
 Wonder sietmen bedrjiben
 Van de Geusen menighfout/
 Sy willen ons verdrjiben
 Nr alle klooster's lustigh gebout/
 Och als sy aldus hebben gebout/
 Waer willen wy dan loopen?
 Spanceren met hoopen int groene Wout.
 De gestichten ende wercken/
 Van onsen Vader den Heyligen Helt
 Sijn nu in alle kercken
 Meest al te samen quaelijck gestelt:
 Ons Wisse heeft haer te bedde gebelt/
 Sy soecht veel Medecijnen/
 Sy wil verdrjiben in gebreck van gelt.
 Sy zijn in groot benouwen/
 Ons Aflaten al inder kist/
 Om datse niet mogen aenschouwen

Het Dageburz dat ons seer mist/
 Kotten en Ruysen hebben 't uyt-gepist/
 Zijn dit niet groote plagen/
 By vlagen / bezijdense sulcken list.
 Hoe haest sietmen verheeren/
 In troeten tijdt soo men mach sien/
 Om datmen ons niet meer wil eeren/
 Stuypen / nijghen de knien/
 De Biecht is doof geworden by dien/
 Sy en kan niet meer gebeten
 De secreten al vande Lien.
 Princelijcke Vader geprefen/
 Gecefen te komen groot/
 Wile onse Doozlander wesen/
 In desen / want na wil treffen de vloot/
 W . n Schat wilt nu ontdecken bloot/
 Ende wilt hem lustigh witten/
 En ontslypen / want het is noot.

Een nieu Liedeken / en gaet op de wijze van
 Engelenburgh.

A Enhoort ghy menschen seer vaersant/
 Een nieu Liedt sal ick u singen / want
 Al van de Christenen allen
 Die verstroyt zijn in alle Lant/
 Men gaet daer veel af-hallen.
 De Christenen zijn seer wel gemoet
 Tegen d' Inquisitio metter spoet/
 't Placcact willen sy niet gedoogen/
 Waer om te beschermen 't onnossel bloet/
 Daer na ist dat sy pogen.
 De Inquisitie en 't Placcact
 Die quam al wt den Spaenschen Staet/
 De Bisschop haddet ontboden/
 Ter eeren den Geestelijken Staet/

Dit doecht den Christen niet van nooden.

De Papen dochten op dat vernijn /
 Alle dingen sal nu geworpen zijn /
 Wy sullen weder floreren /
 Inquisicy ende 't Placcet seer sijt
 Sal ons doen domineren.

De Christenen sy verhoorden das /
 Om 't geloof/ d'welcke sy accordeerden ras /
 Sy sloen oock sonder verdrachten
 De Officieren al op dat pas /
 Geen bloet meer te vergieren.

Ten was niet wel der Papen danck /
 Sy kregen neusen een eile lanch /
 In wat moepte hebben wy ons gesteken /
 Tegen de Christenen ballen wy te kranck /
 Het Landt moet zijn ghelweken.

Hadden wy het volck gelaten met hzee /
 Dat ons doch niet mis dee /
 't Welck wy nu seer beklagen /
 Want sy zijn in alle Landen ree
 Om ons al te berjagen.

Onse halscheyt wort heel ondeckt /
 Enen slapenden hont hebben wy geweckt /
 Hadden wy dit te booren gaen dincken /
 Ende ons nergens in gesterckt /
 Dan met onsen wijn te gaen drincken.

Eplacen 't is nu veel te laet /
 't Gemeene volck rieckt nu 't gebzaet /
 Sp en willen ons niet hooren /
 Adieu den Paus met alle zijn staet /
 't Is met ons gantsch verloren.

Adieu nu oock de Roomsche Kerck /
 Adieu oock nu ons heerlijck werck /
 Adieu ons Keuten en Cleynodijen /
 Die Christ'nen baslen ons te sterck /

God komt ons nu castijen.

Och vrienden laet ons groot en kleyn /
 God bidden met bierigheyt repn /
 Dat hy de Christ'nen wil verstercken /
 Dat zy met vrienden alle gemeyn
 Sprechten moghen Gods Kercken.

Niet met haet ofte met twist /
 Ofte met sweert / oft eenighe list /
 Vrienden laet daer vooz schzomen /
 Ghelijck in Branchryck heeft gemist
 Cer 't daer soo bezre is gekomen.

Dan met hzede ende accoozt
 Alle twist te schouwen boozt /
 Nu na Gods wille te leven /
 Hy heeft ons nu sijn Godlijck woort
 Seer rijckelijck gegeven.

God gebe den Christenen oock voozspoet /
 End' alle Princen oock seer goet /
 Die Gods Woort willen beschermen /
 Dat sy oock moghen niet ootmoet
 Helpen den noot der armen.

Nu laet ons doch minst en meest
 Tot deughden spoeden onbezeeft /
 Pijnt u om goet te doene :
 Want dat Babylonsche Beest
 Is nu upt saysoene.

Oozlof ghy Christ'nen onvertsaecht /
 Voor Gods Woort u lijf en leven waecht /
 Wilt dronckenschap nu mijden /
 En alle twist discoozt verjaecht /
 Wilt met Gods woort verblijden.

En nieu Liedeken / Op de Fransonse wijfse

La ville Regne est accouche.

M Adam de Pazma die is ghelegen
 In het Nederlant / bysonder in Brabant /

En heeft daer een Papegaphen ghekegen/
't Welck haer na sijn hant / geset heeft seer vaersant.

Dat is den Cardinael Granbelle/
Die door haer Mandact / gesongen heeft 't Placcaet
Datmen niet meer Gods Woorz vertelle/
De verbeurte staet / om te verbranden quaet.

't Is den Landt-kaet ter dozen gekomen/
Wouden upt goeden aert / 't Lamt niet hebbe beswaert:
Maer hebben een Contract booz- genomen/
So datmen onberbaert / heeft Gods Woorz berklaert.

't Welck heeft verstaen van Parma de Drouwe/
Hoe den Adiel boozt / wou hebben met accoozt/
Dat elck sijn geloof byz leven souwe/

En dat om Godts woorz / niemant sou sijn vermoort.

Sy sepd' den Cardinael dees Cravaille/
Die songh met eenen vops / alst Papegaphen boos/
Hy schold al den Adeldom booz Canaille
Gypten boeben loos / hoogh en leegh altoos.

Sy werden te Hoof ontboden t'samen/
Daer sy oock seer heus / van herten corageus/
Meest al met mael en palsters guamen/
Want Wibe la Geus / was als doen haer leus.

Daer heeft elck sijn trouw geswozen/
En dat al totter doot / oft goet te worden bloot/
Daerom soo kreegh 't Papegaphen toozen/
Hy vloog met haesten groot / al na den Paus sijn hoot.

De gemeynen upt alle Steden/
Hingen den Adiel aen / die woude haer by staen/
Om hout of steen niet meer aen te beden/
Men saghe oock seer saen / al ter neder slaen.

De Regente die kreegh veel gaben/
Om dattien openbaet / Godts woorz sou pzeken daec
De Geusen wilden de mis begraben :

Het viel de Pape s'waer / liepen Madamme naer.

Sy gaben haer gelt om sulcx te wozeken/
Alsulcken goet begin / viel Madamme wel in/
Liet Kercken bontmen / en weder bzeken/
Al na der lieden sin / dtes kreegh sy niet te min.

Gelt en goet kreegh sy niet hoopen/
Want sy 't al toe liet / al water is geschiet/
Papou dit sagh / ginck na Komen loopen/
Verswoegh daer sijn verdziet / het Papegaphen niet.

Het Papegaphen woos van natueren/
Die swoer met eenen eet / alsulcx te wozeecken woeret
Haer rijk en soude niet lange dueren/
Hy sou haer maken reet / als Geusen gaen gekleet.

Hy ginck ras met den Paus doen te raden
Maecht Duc d'Als gemeyn / Generael Capiteyn/

Om 't Pederlant te straffen met ongenaden/
Belooft den hem seer reyn / daer Heer te zijn alleyn.

Dit is den Adel gekomen ter ooren/
Veel liefen vant verbont / bysonder van Egmont/
Hy liet de Predicatie verstooren/
En daer de Kercke stont / men haest een galge vont.

Veel die te voren al Geusen waren/
Sachmen doen seer saen / dzapen als den weer-haen/
Sy gingen haer onschult Madamme verklaren/
Sy hoorde haer vermaen / en lietse by gaen.

Oproer en twist was doen door handen/
Want de gemeente by / woudbender blijven by/
Dat Pazina belooft had de Pederlanden/
Dat om 't geloobe by / sou zijn geen Tyranny.

Sy meyndent wel niet getoelt te houden/
Oock een Marteken snel / met al sijn apen-spel/
't Scheen dat hy van herten oock willen soude/
Maer 't was den ouden rel / hy deed' d'ander gequel.

Hy had te voren Papou in hate/
Hy vermenghde hem ras / niet hem op 't selfde pas /
Hy meynde het sou hem wesen baets/
Maer certeyn ten was / al doen Papou genas.

Den Prince is wylt het Lant getreden/
Met hem is onbeducht / onalligh volck geblucht/
Gods Woort wert weer met voeten getreden
In Steden en gehucht / na Jan Papous genucht.

Den Duc d'Alba is int Lant gekomen/
Veel Spanjaerden bracht hy met / om die te maken bet/
Madamme heeft sijn koniste vernomen/
Sy heeft niet haesten net / hem in haer plaets geset.

Sy is al met de vroye gaen drijven/
Want sy dacht eenfaem / oft een Duc d'Alf vernam/
Dat haren schat daer sou moeten blijven/
Het waer daer onbeguaem / en oock een groote blaent.

Den Duc d'Alba die heeft geboden

Dat

Datmen de Gophens al / rasch weer oprerchten sal/
En dienen oft eeren zijn breeemde Goden/
Van Gout oft Silber smal / alsoo Papou beval.

Des Princen Sone den Graef van Bueren/
Deed' hy al sonder daer / wylt Leuben haken daer/
End' deed' hem te Schreep na Spangien bueren/
Hier quam int openbaer / sijn Tyrannije swaer.

Den Egmont wert ontboden te Hobe/
Hy seide oock ter see / den Graef van Hoozne mee/
Sy werden gebangen niet t'haren lobe/
Want elck na rechter zee / als Hupchelaer daer dee.

Hier wert nu waer de Propheete
Die de Prince kloecht / hem sep te Willebzoecht :
Dat hy hem selfs sou bzingen int ljen/
Als hy deed in versoeck / 't Verbont al inden hoect.

Men sagh haest beide Szaben onlijben/
Oock Strael in Bacher zeel / en dat sonder appeel/
De Watenborghsche kloecht van bedrijbe/
Oock al vernielen heel / Edelen een groote deel.

Het zijn te recht niet dan Alffsche voeren / (schrijft/
Die hy daer noch bedrijft / ende hem Gouverneur
Want Herbergh geeft hy Boeden en Hoeren/
Maer die hy Gods Woort blijft / hy dagelijcx onlijft.

Gebannen heeft hy veel dupsent lieden/
Met sinnen obstinaet / al na der Papen traet/
Woorden en vanden siemen geschieden/
In geen Cronijchen staet / van suttchen Ctran quaet.

Is dat recht bewaert des Koninghs Landen ?
Wesiet ghy-lieden broet / de deught die hy nu doet ?
Het rhiende begeerde hy van al u panden / (bloef.
Madamme socht het goet / den Duc d'Alba oock het

Scherpelych doozsiet ghy Ouderfaten/
Wat dat den gozspouck is / van dees verderffentis ?
Oft niet de Paus is niet sijn Legaten / (gewis.
Want eenen Koningh seits / soecht 's Landts welbaert

W ij

Wilt

Wilt u nu ras onclasten daeromme/
 Den Paus te zijn subject / al hout hy u suspect :
 Hy soecht niet dan der zielen verdomme/
 En 't lichaem hy perfect / tot alle boof heyt trecht.
 Daerom wilt hem nu helpen raseren/
 Want ghy siet hoe Godt werckt / die der Dozzen hant
 sterckt /

Om d' Afgodische natie te ruineren/
 Alsoomen nu aenmercht / ist nu niet wel geklercht ?
 Waer wil den Alf nu henen dragen/
 Papou en Spaengiaert / met al haer volck vermaert/
 De Wisse wozt int Dagebuuz begraven :
 Lof / ongangh / noch bedaeft / niet en woorter gespaert.
 Den Prins van Orangien weest gehoorzame/
 Graef Lodewijck d' Edele bloet / Godt gheef hem nu
 voozspoet/
 Sp zijn tot den Krjggh nu seer bequame/
 Doen u so woeden doet / d' Alfs Opramp berwoet.

Cornelis van Damme.

Als nu Madamme van Parma met haer

Hof / door den Spaenschen Kaet / de Wenden van Orbinantien
 versien / de Guacnisoren verdobbeleert / een ontallich Krjghs-
 volck soo bedektelich als sy mochten / bergader hadden / soo heb-
 ben zy her roemen ende larchen der Geusen hooz een tijdt langh in
 hinter klagen verandert / als volghet. Ma de wijse : Hooz toe
 ghy Dochters graticus.

Och wie sal mijn oogen nu ter tijt
 Dolheyt van water kommen geben/
 Om te beschrepen onsen druck en spijt/
 Daer in wy wilde Geusen moeten leben/
 Israels verstroyen met druchigh sneben/
 En ghelijcht daer niet hy / 't is openbaer/
 Noch oock 't verdriet al in Egypten swaer.
 Och hadden wy ons doen wel bedocht/
 Wy hadden desen name niet aengenomen/
 Want

Want

Want totten bedelsack zijn wy gebrocht/
 En haer schotel is ons (ten zijn geen dzomen)
 Ten deele gevallen / waer dat wy komen/
 Als ick 't bedencke bind ick ongeceffert/
 Dat Barlamont heeft gepropheteert.
 Want dese name gaf hy ons op dat pas/
 Als wy ten Hobe deden onse Bede :
 Ontslagen te zijne ons intentie was
 Van 't Placraet ende de Inquisitie mede/
 Dit bewillighde Madam met listigheden/
 Alsoo 't gheleken is int openbaer/
 Dies meynden wy / wy hadden de saecke kilaer.
 Wantse hozts daer wy loofen gront/
 Bepde dese stucken aboli ceerden/
 Dies de vromen in seer hozter stont/
 Siende dat wy de beelden soo raseerden/
 Godts woozt te prekere sp triumpherden/
 Met Loffangen te singen al in die pleyn/
 Want een groote yber was daer ceterm.

Den rechten Paesschen hielden sy siet/
 Met den Koningh Josua hooge gepresen/
 Die in dertghien hondert Jaren niet
 Soo reyn bevonden is / alsoo wy lesen/
 Met andere ceremonien / daer toe hy desen/
 Als doopen / trouwen / begraven de doon/
 Sonder te nemen van sulcke dingen loon.

Maer Godt die wonderlijch van rade is/
 Heeft om onse ondanckbaerheyt gemeene/
 Die laten nemen soo 't blycht expres/
 Dies wy nu sitten in groot gewoene/
 Want ons eyghen water (neemt dit te beene)
 Moeten wy hoopen vzienden ydoon/
 Maer straffinge is der sonden loon.

Want onse hope die hadden wy gestelt
 Op Heeren en Dozzen groot van staten/
 B iij

Ende

Ende noch hier op der kroopliden gelt/
Maer alle dese hebben ons hier verlaten/
Dan 't is loon na werck / want al ons praten
Van Oziangiens gewelt en Bzeroes macht/
Dus ist weert datmen ons belacht.

Daerom soo rade ich met David hter/
Dat niemant sijn betrouwe en stelle/
Op heeren of Dozsten / of menighte hier/
Want alle die kan God haest neder vellen/
Alsoo hy betwijst met dit woortstelle/
Want alle die ons hier hebben woort-gestaen/
Moeten verlooopen / of woorden gebaen.

Dies wy hier met smaetjert groot
In bzeemde Landen moeten blieden/
Bespot / versproken in hongers noot/
Want ons broot te winnen sy verbieden/
Dies weten wy nu wy arme lieden/
Waer trecken of gaen / wy sijn confus/
Dus en is dit ons geen kilepne kzug.

Och hadden wy dit al wel bedocht/
Als wy sulch een goet werck besonden/
Dat wy met liyden souden sijn besocht/
't Sou ons niet wesen soo harden worde/
Maer wy dachten al / Godt hadde gebonden
Den Dupbel en Paus / metten Geestelijken Staet /
Dan contrarie blijktt / eplaten jaet.

Want geen azbept of hout / verstaet de leus/
En is dees Tyrannen te diere/
Om galghen te maken daer soo menigh Geus
Pu aen moet sterben / bindense / quartiere/
Al begeeft ons 't geluck in deser maniere/
Sy hebben 't niet al getoomen hier op acht/
Hy schrept noch wel / die nu te vooren lacht.

Dozlof hier mede vrienden eerfaem/
Ende wy hoopen noch (besept ten sijne)

Als Israël te komen wyt blaem /
En Papa Leo sien te gaen ten rupne/
Al sijn wy nu te desen terrinjne/
Met Babilonien ten geck en spel/
't Is alsoo gebeurt met Israël.

En nieu Liedeken / Op de wijze: Vande
slagh van Dueren.

Ghy Christenen allegare/
Wat nieuws woort u bediet/
Al van een droef nieu-mare/
Dat 't Antwoerpen is geschiet/
Daer lijdt soo menigh Christen verdriet/
Al om Gods Woort en anders niet
En menigen Burger mede/
Doen den Prince trock yptter Stede.
En Placcaet van de staets-Heeren
Heestmen 't Antwoerpen gesten/
Om dat men niet en soude leeren
Gods Woort aen simpele lien/
Men hoorde de Predicatie verbien/
Doen bezoeft den den Dozgers / men sacht geschien/
En menigen bromen Christen/
Doe verblijden haer de Papisfen.

Smozgens ten seben uen/
Den elfsten Aprilis woortwaer/
Quam den Prince met getreuren
Op de Meybzugge aldaer/
En hy sprack tot de gemeyne schaer/
Die Gods Woort lief hebben / volgen my naer/
Hy weende woort de Gemeynthe/
Want haer geschiede soo groote verklepnte.

Jammer saghmen daer geschieden/
Onder de Gemeynthe alleen/

Want sy begonsten te vlieden/
 End' weenden al groot en kleen/
 Sy spraken tot den Prins int gemeen/
 Wy volgen u na groot en kleen/
 En laet ons niet bederven/
 Want met u willen wy leven en sterben.

Men sagh den Prins de rypse aenbaerden

Met sijnen Edelen Staet/
 Te voet en oock te Paerden/
 En menigen Borger metter daet/
 Daer bleesser noch veel om haer eegen haet/
 En dachten/ wy komen noch niet te laet/
 Maer het is haer al berouwen/
 Want sy t' Antwerpen niet berren betrouwen/

Deele rijke personen

Der Confessie van Antwerpen sijn/
 Quamen haer oock vertoonen
 Doaz den Prinse verstaet wel mijn/
 Sy sprack/ ghy wepfelaers vol senijn
 Vertrecht van my op dit termijn/
 Van schaemten saghmense bleusen/
 Want sy hregen al lange neusen.

Wel t'wintigh dypsen upgelesen
 Iffer upt Antwerpen gebucht/
 Ende 't's Hertogen-Bosch by desen/
 Is onder 't volck soo grooten gesucht/
 In Vlaenderen is oock soo grooten gerucht/
 Het volck is alomme beducht/
 Want sy worden al bestreden/
 Om datse Vil niet en willen aenbeden.

Want de Hertogin van Parmen/
 Heeft haer bloedige tanden getmet/
 Met alle haer loofse Geuse darmen/
 Diese al tegen de Christenen set:
 De Grave van Egmont hier op let/

Heeft

Heeft de Geusen gebracht in het net/
 Met sijn valsche wercken/
 Srijt sy booz de Roomsche Kercken.

Men maghse wel ghelijcken/
 By koningh Saul gesuffert/
 Die Godts gebodt gingh beswijcken/
 En heeft des Werelts goet begeert/
 Sijn rijck is daerom gemineert/
 En is van Godt gedestruert/
 Gedencht ghy Vals dienaren
 Hoe 't mer den koningh Saul is gebaren

Ghy Christenen wilt niet wanhopen/
 Al leyt ghy turbarie groot/
 Al moet ghy nu verloopen
 En lijden soo menigh aensfoot/
 Gedencht op Christi belaste minsoot/
 Al moet ghy nu verlaten bloot/
 Wilt u daer in verblijden/
 Want Christus heeft sels moeten lijden.

Laet ons nu bravelijck strijden/
 Al worden wy hier benijt/
 Wy sullen met Christo verblijden
 Inder eeuwigheyt met solijt/
 Want 't is nu wel den laetsten tijdt/
 Daer ons Mattheus af belijt/
 In sijn vier-en-twintighste vol vramen/
 Weest toch getroost Broeders al te samen.

Daer zijn seer veel Cprammen
 Om Godts Woort te mederstaen/
 En oock seer veel Edelmatmen
 Die Godts leeringe nemen aen/
 Als Bredero en de Pfaltz-grave saen/
 Metten Prins van Conde sonder schortten/
 En den Admirael t' onser vromen.

Al wilmen nu doen reuren/

De

De Geusen in't Generael/
 So sullen 't noch bestueren/
 Veel valsche Papisten altemael/
 Want de Duytsche Heeren principael/
 Willen de rechte leeringe / hoorz dit verhael/
 In dese Bederlanden bzingen/
 Al soudense de Regenten daer toe dwingen.

Ghy Geusen wilt u vermeeren/
 Laet ons Godt bidden eenpaer/
 Dat hy al dees Edel Heeren/
 Wil bewaren booz eemigh misbaer/
 Op dat sy by moedigh sander vaer/
 Het Euangelium volgen naer/
 En strijden met David eerdzachtigh/
 Door dat Christen gelodde waerachtigh.

Dozlof-liedt van M. Joris Silbanus/aen
 de verstopde Gemeente van Amboepen. Jaer de wijsse des 141.
 Loudenstehen Psalm. Met wijnen siemte tot den Heere.

Ick neme Adieu aen mijn Schaeptiens al/
 Gylacen ick moet u laten/
 Adieu mijn Alderlieffte getal/
 Dat ick nimmermeer kan haten/
 Adieu Broeders en Susters gemeeyn/
 Adieu Lidmaten Christi reyn/
 Mijn woorden wilt doch wel baten.

Dozlof Bruyt Christi / adieu Tely soet/
 Adieu top moeten schepden/
 Dozlof o lieffijcke Gemeente goet/
 Wy moeten den ijdt verbeypden
 Tot dat ons Godt by een versaeamt/
 Adieu groen Kercke hoogh befaemt/
 God sal u noch eens verbeypden.

Dozlof ghy kinders alderlieffte bloet/
 Het schepden is bitter om smaecten/
 Ghy

Ghy zijt mijn hert en ziel zijt dies hzoet/
 In lief den mijn hert sal blaecten/
 Tot u / en nimmermeer ick sal
 Vergeten u int aertsehe dal/
 Altoos na u sal ick haken.

Rijst op / O Heere / alderlieffte Godt/
 Hoe lange sult ghy slapen!
 Al liebe volck wort jammerlijck bespot
 Van Monnicken ende Papen:
 En andere Godloosen meer/
 Die berdzuchen u Schaeptiens teer/
 O Heer wilt eens opwaken.

Ick roep tot u in desen grooten noot/
 En bidde booz alle mijn Schapen/
 Die vanden Godloosen lijden aenstoot/
 Na welcke zy hungerigh gapen/
 Verloft ons Heer 't is meer dan tijt/
 Van der Wolven tanden ons bezijt/
 Grijpt selve inde handt 't Wapen.

Strijt booz ons Heer betoont u kracht/
 Ghy zijt ons helper alleyne/
 Al is dat Koninkrijcke en alle macht/
 Gylacen ons hulpe is kleyne/
 Wy zijn ellendigh in onsen staet/
 Ons lijden niemant gade staet/
 Onder de menschen gemeeyne.

Gen ander : Op de wijsse : Het voer
 een Kruyter uyt Jagen.

Staet op ontwaecht nu algemeyn/
 Ghy die daer slaeyt in sonden onceyn/
 Laet u dan Gods Woort leeren/
 Tot Christum wilt u bekeeren.
 In desen aengenamen tijt
 Wilt u bekeeren sonder respijt/

Den dagh is opgerefen/
Van saligheyt geprefen.

Lupfiert en hoodt na 's Heeren Woort/
't Welck uwer zielen magh geben consoort/
Wilt ghy de straffe ontbliden/
Diemen kortz sal sien gheschieden.

Wlet uyt Egypten en Babel rasch/
En wilt aenmercken 's Heeren Harnasch?
Om byzomelijck te stryden
In dese boose tijden.

Anders sult ghy verloozen gaen/
En loon na uwe wercken ontfaen/
Wozt ghy deelachtigh gebonden
In dese Babylonische sonden.

Ku is den dagh des Heeren naer/
O menschen en hebt ghy noch geenen baer/
Het Swaert wozt bloedigh bebonden/
Over de Babylonische honden.

Dreest den Heere algemeen/
Of u naecht druck en groot getween/
En luer singhe der tanden/
Ghebonden met delfche banden.

Schout de werelt eue krupset u blesch/
En lebet der Schrifrueren eysch:
Laet menschen leeringe baren/
Godts woort wilt wel bewaren/

Een klaeg-liet der Nederlantse verdrve-
ne Christenen. Op de wyse van den 137. Psalm: Als wy aen dat
water te Babel klachtigh.

Als wy aende Ribieren Onswaerts saten/
Zynde gedachtigh hoe gantsch verlaten/
Wies o Spons huys tot Nederlant/
Daer hebben wy moeten met groote schant
Onse Loffangh end' onse Psalmen hangen

Aen:

Aerden Pijn-appel-boom met grooter prangen.
Daer hebben zy/ die ons souden bereeren/
Ons Broeders zyn leden te leeren
Spotlijck met ons gehandelt soomen siet/
Haer Steden mochten wy bewoonen niet/
Haer Straten sonder gehijf niet betreden/
Om dat wy niet en volghden hare zeden.

Als Sacrament-schenders sy ons verdruben/
Als Beide stozmers/ ende daer beneben
Als die Godt becoof den zyn eere groot:
Om dat wy hem in hout oft in Broot
Pier honden binden/ maer lieber gelooben/
Dat Christus sit ter rechterhant hier boben.

Wilt/ O Heere! dees menschen seer op-geblasen/
Te verstaen gheben hoe dat zy rasen/
In hobaerdp/ ende in overdaer:
Haer swelgen/ suppen/ bzaffen boben maet/
Financi/ woeker/ daer met zy verkloecken
Haer naesten/ diens verdruckinge sy soecken.

Maer wy willen altijd/ o Heere/ geprefen
Wende u supder woort gedachtigh wesen/
Hier toe wilt ons helpen dooz u genae/
Dat wy daer van niet wijcken vroegh en spae:
In liefde t' uwaert laet ons altijdt bloepen/
End' tot liefde onsen naesten ons bespoepen.

Ons herte smelt/ als wy zyn Heer gedachtigh/
Hoe wy verkondighden uw' woort krachtigh/
Int Nederlant ter Werelt openbaer/
Hoe dat wy met veel volcx ginghen aldaer
Offeren de Kalber onser lippen repue/
In Christo onsen Verlosser allepue.

Wilt/ o Heer Godt/ die Spaengjaerden gedincen
Die onse Lichamen ginghen verdruckincken/
Als zy die treugh verdruben sel:
Gedenckt des Bloet-raets/ die daer riep seer snel/
Hanget/

Hanget/ wooght end' doot/ roepet uyt totten gronde
Dat sy niet weder komen t' allen stonde.

Gedenckt O Heere/ de Staren deser Landen/
Die dees vreemde Raey gaben in handen/
't Gelwelt des Lants om ons te dooden al/
Gedenckt der Papisten/ die groot end' smal
Haer als Spaensche Ezels lieten gebruiken/
Mepnende daer dooz Gods Woort te doen lupcken.

Princelijck God/ laet u eens ontfermen/
End' wilt ober ons Vaderlant erbarmen/
Dat utwe waerheyt daer niet blijft versmoort/
Verdzijft de Afgoden-dienaers discoor/
Dees vreemde Raey/ die u noch niet kernen/
Op dat de vrome (Heer) van u niet wemen.

Liefde vermacht al, fecit 1573.

Als nu Madamme de Parma de bane we-

der ruyt ghecregen hadde / de principale Hoofden / als den Graue van Comont/ ende meer andere/ dooz listige beloften aen haer zyde gewonnen: Is de weert int Schaechbert/ namelijk Duc d'Albe/ stoutelijck int Lant gevallen/ den twelchen met Spaens Engelskens de Graef van Comont ende andere Catholijcken seer feestelijcken in ghehaelt hebben/ wroptijgh vermoedende op den quaden na-smaech van de Spaensche Wijgen.

Vanden Weert int Schaechbert. Op de

Wijse van Harlingen.

Ghy Borgers hoort al na mijn vermaen/
Ick soude u gaern ten besten raen/
Wilt den Weert in 't Schaechbert blieden/
En wilt niet meer te biers gaen/
Men steter veel boosheyt geschieden.

Om tappen was hy eens wel bedocht/
Seer neerstigh heeft hy een huys gesocht/
't Antwerpen is hy ghekomen
Zijn Dambert heeft hy mede ghebrocht/
Daer heeft hy een huys vernomen.

Den Weert in 't Gulde Vlies pdoon/

Haben al de Tappers doerde hy de Kroon/
Sijn Bert saghmen af breecken/
Niet meer te Tappen was hem verboon/
En dat Dambort is daer uyt gesecken.

Noch twee Notable Weerden broet
Die daer betwoonden haer eygen goet/
Sy taptten tot haerder vromen/
Haer Berden sineet onder de voot/
Met sijn volck is hy in haer huys gekomen.

Om bechten waren sy stract berept/
Die twee Waerden hebben sy neber gelept/
't Volck was beroert met hoopen/
Den Waert in 't Gulde Vlies voorszeyt/
Neerstigh saghmen wegh loopen.

Den Weert inde roo Leeu vermaert/
Was met sijn volck by een vergaert/
Maer hy was oock haest verdraben/
Eck was van desen Waert verbaert/
Maer drie Tappers sijn daer gebleben.

Den Waert in 't gulden Vlies met sijn
Woont met den Waert inde drie Telpen in/
Sy hebben haer huys vol knechten/
Twee Tappers in een huys is kleen getwin/
Men sierse dreck kijben en bechten.

Den vreemden Waert int Dambort hier/
Heeft nu doen omme-roepen sijn hier/
Eer dat hem begon t'ontsueren/
Hy wil dat verhoopen hooge en dier/
Maer ten sal hem niet gebeuren.

Zijn gasten die hy booz vrienden hiel/
Hadde hy geerne met lisen verdult/
Soo 't daer wel heeft geblecken/
Hy hadde geerne sijn Bewyse gebult/
Het thijende Bier wilde hy haer ontrecken.

Die gasten maechten seer groot geluyt/
C

Sy smeten den Waert ter deuren upt/
 Met zijn volck quam hy in sieben/
 Sy sepden pacht upt / ghy vzeemden ghyt/
 Wy hebben sulchs noyt gegeben.
 Soo meenigh Borgher heeft dit verstaen/
 Sy en wilden niet meer te biere gaen/
 Haer gelt sal hem nu salen/
 Hy is met zijn groote Huys-huere belaeen/
 Hoe dat hy die sal betalen.
 Als ghy niet vzeughden u gelt verteert/
 Gaet lieker tot den besten Waert/
 Wuyten de Goster-poozte inde Werelt gepresen/
 Waer bindy berept wat ghy begeert/
 En daer wil elck mensche wesen.
 Wuyten de Poozt-poozt op dit termijn/
 Daer woont een Vrouwen huysch en sijn/
 Inde Hoofse ober een waterken wijde/
 Men dzynechter goet hoop Bier en Wijn/
 't Volck komter aen allen zijde.
 Neemt oozlof alle van dit bediet/
 Als hy u meer te gast ontbiet/
 Wilt doch van gelt niet wycken:
 Want den azbept van u handen siet/
 Die soude hy geerne strycken.

Anno 1570. B 2. K 28. T 1. D 28. 28. T.

De eerste vyzucht van Duc d'Albe was de
 banninge der wytgheleercken. Een nieu Liedeken / allen byzomen
 mylantischen Christenen booz dese tijdt seer nut ende oozbaerlijck/
 Op de wijsse handen 30. Psalm.

Wander Heeren in 't getale veel/
 Vlieden het Daderlant ons aertsch Prieel/
 Moest al om wel doen wuyten eenigh schult/
 Laet ons den Heere bidden om ghedult/
 En meer onse sonden dan Gods straffe haten/

Des

Des Heeren goethept sal ons niet verlaten.
 Om 't lijf te houden men rijckdom begeeft/
 Met alle daer ons herte seer aen cleeft:
 Om d' Edel Ziele / daer God selfs in rust/
 Wjden wy niet ons herten minste lust/
 Waer volgen die tegghen Gods geboden/
 Daer dooz wy onse azme zielen doodden.
 Int vlieden vande Cprampe sel/
 Ontsien wy azbept / moepte noch ghequel:
 Maer om t'onchomen 's Dupbels bloedighept/
 Verdriet ons 't bidden met ootmoedighept/
 Wat baet de byphept bander menschen banden/
 Als onse zielen sjaen in Dammons handen.
 Ons byants byanden dzagen wy haet/
 Dit snoode bleesch tenumen tot onser baet/
 Daer tegen minnen wy onsen byant/
 Dat is de sonderlijcke middel / want
 Daer dooz wy Gods croost in dzuck ontbeeren/
 Soo langh wy 't hert willigh van Gode keeren.
 Wy bluchten 't lant / maer niemant hoofhept bliet/
 Menschen ketrouwen wy / en Gode niet:
 Meer men na Huys: dan na den Hemel hoopt/
 Glick d'ongebangens Beypen huylt herhoopt/
 Wy klappen niet dan na ons leer te wycken/
 Hoe dezzen wy Godt om ghenade sineecker.
 Vergeben wy niet menschen ons gelijck/
 Sal Godt vergeben zijn maechsel van sijck?
 Peen hy boozmaer: dus doet van u de wzaeck/
 Bidt Godt dat hy u byant beter maeck/
 En seght dan byp sonder u te verbaren/
 Vergeeft ons / als wy onse schuldenaren.
 God die toont ons sijn liefde en zijn Roe/
 Blijft ghy hartnecligh (mensch) soo siet wel toe/
 Dat hy de Hoede niet verscherpe meer/
 Of dat hy zijn straffe niet van ons en heer/

C ij

En

En ons int wilst moedwilligh laet s'werben/
Om inde werelt eenwigh te bederben.

Princen Vaender-heere tot Godt keert/
Belijt u sonden / u herte oock verneert/
Onder Gods hant / en hem gelaten staet/
Staet na Gods liefd' / verlaet des Dupbels haet/
God sal ons door die vander Maeght geboren meert
Ontfermen en verminnen als sijn verlioren hert.

Hier beginnen de Geusen haer heert weder-

om op te halen / ende openbaren hun met Graef Lodewijck in
Groeningerland / daer sy enen Dierckieusen slag verwoerden
hebben tusschen Heyligete en Winschoten. Op de wyse des
2. Psalms Herrenslobe.

Mijn Ziel verbljfe haer inden Heer/
Zijn hulp doet my ontspringen/
Dus wilt met my tot zijnder eer
Een danckbaer Liedt nu singen/
Want wonder wraecht sijn sterke hant/
Hy heeft sijn volck gedaen bystant/
In het Landt van Groeningen.
Op den drie-en-twintighsten Mey/
Des abonds na ses uren/
Soo wert gehoorz een groot geschrey/
Van alle den Nabueren/
t'Heyligerlee end' daer ontrent/
Daer Gods genade wert bekent/
In sijnhes strijcs uwbueren.
Graef Lodewijck troogh uyt den Dam
Na dees hoorseyde Stede/
Sijn Broeder Adolf met hem quam/
Graef Joost / Selonenborgh mede/
Met menich Lants knecht onbeducht/
Als schein so namen sy de vlucht/
Het welck haer hoordeel bede.
Zy sochten om bequaem slacht-velt/
En

En bondent door Winschoten/
In vijben ist slag-oorz' gestelt/
Door Gods raet wel besloten/
De Ruyters hielden 't Wagenvadt/
De Walen hebben in gebadt
Een Slot daer zy uyt schoten.
't Verlooren hoopken saghmen staen/
Ontrent de Galgh daer tegen/
De dobbel-solders Westwaert aen/
Waren hooger gelegen/

De Duytsche schutten langhs het Moer/
Clich met een nieu langh Spaensich roer/
Vanden byant gehregen.

Den Graef van Arenbergh seer heet/
 Saghmen bligtigh aenrijden/
 Met tien Vendelen Spanjaerden wzeet/
 Sp dansten / en benijden
 Dat de vijf Vaendelen upt Drieslandt/
 Met hem tegen een kleyn vrant/
 Als nu souden gaen strijden.

Met voeten (sprack elck) sullen top
 Dit volck wel haest wegh stoppen/
 Dupm-pfers / ketenen daer by/
 Haddense reet met stroppen/
 Haer leuse was : Hangh op / slaet doodt/
 Maer bupten 't Bosch nu staende bloot
 Soo klanden deel haer koppen.

Arenbergh heeft hem eerst vertoont/
 Sijn achttiender te Paerde/
 't Geschut gestelt / gingh los 't verschoont
 Passaus volck doock na d'aerde/
 Den Kupteren en tresten niet/
 Dat dobbel-solders is geschiet/
 Was oock van kleynder waerde.

Veel Spanjaerts schoten terstont los/
 Passaus volck kost best ramen/
 Sijn Kupters reden strax na 't Bog/
 Die 't graf Geschut in namen/
 De Walen volghden upt haer gracht/
 De dobbel-solders oock met macht/
 Met Graef Lodewijck aenquamten.

De spieffen druchten in seer hart/
 Men hoorde swaerden klinken/
 Menigh goet kroer ghebroochen wert/
 Om 't Spanjaerts bloet te kzincken/
 Elck drongh dwers door / schoot / sineet en stach/
 Soo dat der Spanjaerts doozden bzach/
 En lieten den moet sincken.

Dijf Vaendelen Duptschen bluchten haest/
 Die d'ander suel na liepen/
 De Spanjaert staende seer verbaest/
 Misericordi sp riepen/
 San Jago / mostre Dam Loret/
 Was dan haer op God niet gelet/
 Sp deerlijcken ontslepen.

Godt zy met ons de leuse was/
 Van het volck van Passauwen/
 Waerachtigh wast soo op dat pas/
 Een pegeelijck mocht aenschouwen/
 Hy maechte hert en handen sterck/
 En wrocht daer dooz zijn wonder-werck/
 Menhaer die hem betrouwen.

Geen half wtz en heeft dit geduert/
 Den slaghe die nam een ende/
 Die loopers hebbent meest besuert
 Al dooz Passauwens benide/
 Op Noer int Bosch een mijl int ront
 Met Spanjaert ende Duptschen vont/
 Meest doodt / waermen sich wende.

Inden Vollaert wijt en seer groot
 Verdronckense by hoopen/
 Arenberghs Paert biel in een sloot/
 Hy moestet oock behoopen/
 't Hooft / zijde / hals waren doozwont/
 Hy 't boen bestorf in korter stont/
 En Groens beek ist ontloupen.

Van dit volck men bezaven sagh
 Over de achtien hondert/
 Watmen noch vant na desen dagh
 Dat zy hier uptgesondert :
 Passaus volck die doodt bleben daer/
 Waren geen heertigh dat is waer/
 In Gods werck u verwondert.

Doch Graef Adolf seer onversaeght/
 Is daer doch doot gebleven/
 Graef Lodewijchs Cancelier wel begaest
 Die liet daer doch zijn leven/
 Veel zijn gewont / die stonden stijf/
 Doch hebben meest geen noot van 't lijf/
 Godt wil haer sterckte geben.

Twee hondert dertigh Duyschen kiloock/
 Hier oock gebangen lagen/
 Arenbergh had gedaen versoect
 Om menigh Monnicc wagen/
 Wel vol van Kruyt / Kloten / Broot / Wijn/
 Dese meest al gebleven zijn/
 Eick Paert wert uptgeslagen.

't Geschut / At / Ae / Ai / Pa / Sol / La/
 Van Groeningen ses stucken/
 Volgen nu Graef Lodewijck na/
 God laet hem maer gelucken/
 Dat de byanden van sijn woort/
 Als dese hoorts werden versmoort/
 Die noch de vroomme verdrucken.

Mensch dees saecht toech niet toe en schryft
 Den mensch / want 't waer gelogen/
 Want 't is God die de selve drijft/
 Al heeft hy 't langh vertogen/
 Sulcx was wel onser sonden schult/
 En sijn tijt was noch niet verbult/
 Meer is in sijn vermogen.

O Heere u zy lofen danck/
 Van ulwen overwinnen/
 Stercht ons gemoet noch swacken krank/
 Met ulwen geest van binnen/
 Dooz het bidden betrouwen bast/
 Doo sult ghy dan van oberlast/
 Helpen die u beminnet.

Weest die ghy zijt.

Als nude moerwil: ghste / ende de fleur van
 Duc d'Albens Kirghsvaet / die soo lange binnen Malta ende
 elders gheleghen hadden / verslagen was : Duc d'Albe met sijn
 overgebleven Spaenjaerden daecom seer verbittert zijnde / heefte
 den Graef van Egmont ende Hoozn / met den Batenbozgers ende
 andere ghevanghen Edelen doen onthalsen : Op de wijse :
 Waerck op ghy Christenen alle.

A lsmen schreef duysent vijf hondert
 In dat acht-en-tfestigste Jaer/
 Sachmen gheschien groot wonder/
 Te Brussel int openbaer/

Twee Graven Edel van bloede/
 Dooden zy in hozen stont/
 Daer toe seer rijck ben goede/

C b

Ich

Ick wylse u doen kont.

Een Prins van grooter machten
Den Graef van Egmont/
Als een Schaep gingh hy ter slachten/
En daer was de ure ende stont/
Men sach daer weenen en treuren
Soo menigh Wyf en Man/
Te Brussel binnen der mueren
Om den Graef was Edel ghedaen.

Kloeck gingh hy naer der stede
Daer hy moest sterben verstaet/
Ghy Heeren en Bozghers mede/
En isser nu gheen ghenaed/
Soo ben ick een arme Graef/
Daer toe geen Edelman/
Niemand hem antwoort gabe/
Den Graef sprack nu wel an.

Den Graef nam sonder treuren
Een kussen hoozt bedien/
Daer op hy den doode wylde besueren/
Daer op boogh hy zijn knien/
Te samen lepde hy sijn handen/
Een Hemel siende seer soet/
Godt doende zijn Offerhande/
Den Graef dat Edel bloet.

Als sijn knien waren gebogen/
En sijn handen waren geboeght/
Een heest dat swaert ryt-getogen
Die den Graef sijn hooft af-sloeght/
Sijn bloet saghmen daer stralen/
Edel van Ordens verbont/
Godt sal die wrake verhalen/
Van den Graef van Egmont.

Al op der selber uren
Quam Edel van Stam en Bloet/

De Edele Graef van Hooren/
Lief hebbende Gods Woorzt soet/
Lieflyck saghmen hem treden/
Als een slacht-schaep ter doot/
Komende ter selber steden
Daer hy moest sterben den doot.

Als hy daer was gekomen/
Die Graef Edel genaemt/
Hy sprack by sonder schromen
Isser nu geen genaed?
Niemand hem antwoort gabe
Den Edelen Graef goet/
Daer Egmont was sijn vrage/

Baals Priester by hem stont.

Egmout lagh daer verflaghen
Bedeckt met een kleedt dicht/
Men sijn voeten wiert hy getware/
Hy heeft 't kleedt oppelicht/
En sprack met goede zeden
Lecht ghy daer Egmout/
Zijt ghy mijn vooz gereeden/
Ick wil u volgen ter sondt.

Baals Priester met sijn kluchten/
Craet tot de Grabe groot/
Gaet van my (sprack hy met suchten)
Want ghy doet my nu aen den doot/
Hy wist wiese waren al boren
Van 's Duphels en Spaens gebroet/
Van Antechrist geboren/
Die daer dorsten na 't onmoosel bloet.

En kussen hy vooz hem vande
Hy boogh daer op zijn knien/
Te samen leyde hy sijn handen/
Tot den Hernel saghmen hem sien/
Hy voer wot dese warande/
Heere ick beveel u mijnen Geest
En mijn ziel tot een Offerande/
Sprack den Grabe onbezeeft.

Als sijn knien waren ghebogen
En sijn handen waren ghevoeght/
Een heeft het swaert wot ghetogen
Die den Grabe sijn hooft af-sloegh/
Sijn bloet saghmen daer blincken
Edel van stamme root/
Dus saghmen de Grabe kincchen/
Van Hoorn seer minjoot.

Thwee Broeders in Gods bredent
Van Batenborgh twee Dorsten groot/
Barvoets saghmense treden

Bloots hoofts al na den doot/
Singende met helder keelen
Wt Dabid den seften Psalm:
Straf my niet Heere in veelen
Tot God quam haren galm.

Wymmoedigh int openbare
Aenrepen zy haren Schepper groot/
De Crommelen ginghen alle gare
En sloeghen daer accoozt/
Den Jonghsten begon te treuen
Hy liet soo meenigen traen/
Om dat het niet mochte gebeuren
Dat de lieden hera hosten verstaen.

Al komende op de stede
De twee Graven jongh van jaer/
Sy waren in God te vrede
Tot den doot begaben zy haer/
Haer knien saghmen daer boghen/
Men sloegh hen daer af het hooft/
O Godt hoe menghydy 't al ghedogen/
Dat u woort dus wort ber oost.

Groot suchten ende klaghen/
Ende woenen ghebrack daer niet/
Men hoorde Mans en Vrouwe ghelwagen
O Godt wat groeter verdriet/
Van de Heeren der Nederlanden
Diemen daer doot en brandt/
En soo menigh Man komt te schanden/
Dooz Duc d'Albe den wreeden Tyran.

O Duc d'Alf met u genoten/
Zijt ghy niet sat van bloede?
Dat ghy in Napels hebt vergoten/
En vooz Mets soo menigh Mans goet:
Waren dat niet schelmische wraken/
Dat ghy den ongelesten klack

In't groot doek dedet bachen/
O ghyp verrader en schalck.

Al met u bloedige tanden/
Als Pharaon en Isabel/
Komt ghyp in dees Nederlanden/
Als Herodes quaet en sel/
Hangen / moorden en branden/
Onschyben metter spoet/
Ghy sult met Babel komen in schanden/
Om dat onschuldige bloet.

Konst nae dat Graef Lodewijck van Oranienghen
opghebroochen ende nae Temminghen verzeven
was / is den Prince van Oranien nae de Wase
ghetoghen.

Genieu Christelijck Liedt / gemaect ter

eeren den Doozuchtighsten Heere Wilhelm Prince van Oranien/
maer van de eerste Capitael letteren van eich vers zijner D. G.
Naame met vangen: Na de wijse van Carters.

Wilhelmus van Nassouwen
Den ick van Duytschen
Bloet/
Het Vaderlant getrouwe
Bijf ick tot inden doodt/
En Prince van Oranien
Den ick byz onderbaert/
Den koningh van Hispanien
Heb ick altydt ge-eert.
In Godes vrees te leben
Heb ick altyt becracht/
Daerom den ick verzeven/
Om land en luyd ghebracht/
Maer God sal mijn regeeren
Als een goet instrument/
Dat ick mach weder keeren/
In wijnen regiment.
Lijdt u mijn ondersaten/
Die oprecht sijn van aert/
Godt sal u niet verlaten/
Al zyt ghy mi beswaert/

Wie vroom begeert te leben/
Bidt Godt nacht ende dach/
Dat hy my kragt wil geben/
Dat ick u helpen mach.
Lijf end' goet al te samen/
Heb ick u niet verschoont/
Mijn Woeders hoogh van nae
ken
Hebben 'r u oock vertoont:
Graef Adolf is gheleben/
In Diefstant inden slach/
Sijn ziel int eeuwighe leben/
Vermacht den jonghsten dach.
Edel en hoogh geboren/
Van Keyserliche stam/
Een Dozst des rijcks verhoert/
Als een vroom Christen Man/
Dooz Godes Woort ghezeft/
Heb ick byz onbeersaecht/
Als een Velt sonder vzesen/
Mijn Edel bloet gewaecht.

Mijn

Mijn schilt ende betrouwen/
Zijt ghy / o Godt mijn Heer/
Op u soo wil ick bouwen/
Verlaet my nimmermeer/
Dat ick doch vroom mach bij-
ben/

U dienaar 't aller front/
De Tyrannij verdoon
Die mijn heere doozmont.

Dan al die my beswaeren
End' mijn verdoelgers sijn/
O Godt wilt doch betwaeren
Den trouwen dienaar dijn/
Dat sy my niet becrachten
In haren boosen moer/
Haer handen niet en waschen
In mijn onschuldigh bloet.

Als David moeste bluchten
Dooz Saul den Tyrann/
Soo heb ick moeten suchten

Miet meenigh Gelmant/
Maer Godt heeft hem berheben
Verloft uyt aller noor/
Een koninkrijk geben

In Israell soo goot.
Maer 't supz sal ick ontfangen
Dan Godt mijn Heer dat soet:

Daer na soo doet verlangen
Mijn Doozketijck gemoer/
't Welck is dat ick mach sterben
Een eeuwighe herten

Als een gerouwer velt.
Hier doet my meer erbarmen
In mijnen weder spoer/
Dan datmen siet verarmen
Des koninkrijck Landen goet/
Dat u de Spanjaerts kengen

ken
O Edel Heerlant soet/
Als ick dat ga bedenken
Mijn Edel heer dat bloet.

Als een Vins opgeseten/
Maer mijnes Heers kragt/
Van den Tyrann vermeten/
Heb ick den slagh vermacht/
Die by Maericht begraven
Verzees den mijn ghelwet/
Mijn Rupres saghinen dzaben
Seer moedigh dooz het velt.

Soo het die toll' des Heeren
Op die tijdt had gheweest/
Had ick wel willen keeren
Van u dit maer tempeest/
Maer den Heer van hier boven/
Die alle dingh regert/
Die men altyt moet lobben/
En bestet niet begeert.

Seer Christ'lijck was gheze-
ben

Mijn Princelijck ghemoes/
Stambastigh is gheleben/
Mijn heer e in regen spoet/
Den Heer heb ick geboden/
Van mijnes herten gront/
Dat hy mijn saeck wil reben/
Mijn onschult doen oozhont.

Poplof mijn zime schapen
Die sijn in grooten noot/
H' Heerder sal niet slapen/
Al zyt ghy nu verstroyt/
Tot Gode wilt u begeert/
Sijn heersaem woerde neem
aen/

Als vrome Christen leben/
'r Sal hier haest sijn ghebaert.
Dooz Godt wil ick beghiden/
En zjner grooter mach/
Dat ick tot geenen tijden/
Den konink heb veracht/
Dan dat ick God den Heer/
Der hooghster Maerkeyt/
Heb moeten obedieren/
In der gheuechtighst.

Maer

Ma dat den Prince door Gods gehengenisse
 upt her Landt ghevercken was / heeft Duc d'Alba een listigh par-
 don laten upt gaen: Waer tegen dese twee navolgende Liedekens
 gemaect zijn. Ende konnen oock mede dienen op het pardon van
 desen nieuwen Commandeur / Anno 1574. uptgegaen. Op de
 wijse: Laet ons met sange in gaen verlijden.

O Werelt listigh / Iesselijck int oorzbooren/
 Hebzengt ghy die te voren / die simpele u loof heyt
 Ghy belooft vrede / int eynde woxtet roren/
 Waert moogh ije d'up verhooren souden worden verlept:
O Duc d'Alba sulche stricken ghy bereypt
 Om dat ghy sout vernielen // die welbaert onser zielen/
 Waer 't is vergeefs dat ghy al sulcx verbeeypt.

Reprijse, op de wijse: Daer de man met rusten wil
 leven, moet het vrouwen, &c.

Op u Pardon wy niet en achten/
 Want 't is al bezradery:
 Een ander wy van God verwachten/
 Christus heeft ons gemaect wy:
 Op hem alleen hervrouwen wy/
 Hy sal ons verlossen wyt alle geweld
 Op u Pardon wy niet en achten/
 Want het voor God niet en gelt.

Ons Koninck is een Koninck groot van waerden
 Van Hemel en Aerden // end' oock van Israël/
 Der Princen Prins / een Woxt kloeck int volheerden/
 Wat hy wil aenbaerden / volbzengt hy haest en smel/
 Hy is der Heyden Heylant / die 't al gemaect heeft wel
 Na sijn welbehagen // wie soude daer verfragen
 Om hem t'aenbidden als wy sijn int gequel.

Ander Reprijse, op de selve wijse als voren.

Gods genade staet altydt open/
 't Verloren Schaep heeft hy ghesaect
 Op hem alleen wilken wy hoopen/
 Onse schult heeft hy betaect:

Zijn

Zijn belofte is noyt ghesaect/
 Om ons te verlossen: upt alle toyment/
 Gods ghenade staet altydt open/
 End' sijn liefde is sonder endt.

Naes Gods bebel soo willen wy leven/
 Dat 's dat elck sou geben / den Keyser sijnen Chijs/
 Waer hem de eere / soo woxt hem toegheschgeben/
 Geen Goden bereben hem kernen wy propijs/
 Hem behoort de heere / hy is alleene wijs / (trouwen/
 Verbloecht wijsse Godt houwen / die op Menschen be-
 Want sy sijn ydel / haer macht is als een rjs.

Reprijse. Op u Pardon wy niet en achten, &c.

Ghy acht ons ketters / siet sels u Wels knapen/
 Monnicken en Papen / haer leere is als sijn/
 Mensiet de liefde van uwe Dytchshapen/
 Bloetgierigh sy gapen / en souden Herders sijn/
 't Zijn grijpende Wolven / in eenen heftighen schijn/
 Dooghen vol Hoererye // 't herte vol moije/
 Haer leven en leere / is niet upt God deghen.

Reprijse. Gods genade staet, &c.

Ist ghewelt dat wy volghden Gods weghen/
 Als d' Apostels plegghen / nae ons vermogghen al/
 Wy seggen neen: Waer al dat Godt is tegen/
 Waer beter vers weghen / uptgeroep hen getal/
 Want de Hoer van Babel sal haest konnen ten bal
 Die ghy nu wilt bereere / maer 't swaert sal u berteren/
 Soos dat u plaerse hier niemant binden sal.

Reprijse. Op u Pardon wy, &c.

Sloeghen wy d' Afgoden / hier op wilt mercken/
 Door sulche wercken woxt Godt niet onteert/
 Christus smect sels de kooptien upter Kercken/
 Wou niet en sulcx percken sijn woort hebben vermeert
 Maer die 't upt dieste deden / hebby meest ghesaert:
 Al sonder ons toeseggen / of s' Princes wederlegghen/
 Want quade wercken / tot quaden eynde heert.

D

Reprijse

Reprijsse. Godts genade staet, &c.

Dat wy als Rebellen nu moeten blieden/
 Beklagen veel lieden/maer Christus spreeckt seer woet
 Waert ghy bande Werelt / 't sou niet geschieden/
 Sy souden u eere bieden: nu ghy sulcx niet en doet/
 Moet ghy om mijnen 't wille laten lijf en goet/
 Hoe soude wy dan breefen / God en laet ons geen woesen
 Hoe ghy Doest des Duyvels op ons zijt berwoet.

Reprijsse. Op u Pardon wy, &c.

Die Godt herlochen sal ick oock versaken/
 Als ghy meent te raken int nieuwe Jerusalem/
 Maer die hem belijdt sal hy groot maecker/
 't Welck dat willen taken / die van Capharnum/
 Want sy lieber derden te hooren Godts stem/
 Dan dat haers bleeschs wellusten / Hier souden moeten
 rusten

't Ceuwigh verdoemen laden die sulcke op hem.

Reprijsse. Godts genade staet, &c.

Ick laet elck bese / of wy 's Konincks lander/
 Soo vrochten ter schanden / gelijckmen nu siet/
 Wy waren reed te loeren zijn vanden/
 Die ghy doet vanden u nopt mis deden pet/
 d' Eclen die den Koninck int stryden nopt verliet/
 Doet ghy schandelich sterben / om hem lant te beerden/
 Dies bekennen wy u booz een Heere niet.

Reprijsse. Op u Pardon wy, &c.

Souden wy hemmen booz u ons mis daden/
 Die vol ongenaden / niet en doet dan onrecht/
 En 's Konincks Wet sletnten u selfs versmaden/
 't Zijnder grooter schaden / zijt ghy woorden sijn knecht/
 't Spinden uwer dagen wert ghy ghemaect slecht
 Als onse Godt sal wreken / het quaet aen u gebleken/
 Wat helpt dan dat ghy ons wyt den lande seght.

Reprijsse. Godts genade staet, &c.

Gen Christelyche Kercke kennen wy te gader/

Daer

Daer af God is Vader Christus het hooft seer repn/
 Van 't hooft des Paus zijn wy een versnader/
 Hy is geen ontlader der sonden groot noch kleyn/
 Noch is oock niet gehou op den lebenden steen/
 Gods eer heeft hy gestolen / de simpele doen dolent
 Al sijn inseten herwozpen wy niet een.

Reprijsse. Op u Pardon wy, &c.

Als Stadthouder Christi doest hy hem noemen
 Dit kint der verdoemen wyght ons de Schrifuer/
 Van al dat Gods dienst heet / derst hy hem roemen/
 Dat hem elck moet schzomen / dooz sijn woetheit suer;
 Hy ist beest vol hoofden / des rooden Draer figuer/
 Daer niet booz willen byggen / alle Christen getuppen/
 Dies haer de tweede doot sal vallen suer.

Reprijsse. Gods genade staet, &c.

Is dat u lief de die ghy 't Pederlant vraghet/
 En d'ingheboozne plaget / nemende goet oft schat/
 Ende oock wilt behouwen / want soo behaghet/
 Dat elck u doozlo vraghet / om te besitzen dat/
 Van u groote lief de sept ons Michas plat/
 't Dette Schaep ghy slaecht / 't magere ghy verachtet/
 Van 't bloet der Heyligen ydy geensints sat.

Reprijsse. Op u Pardon wy, &c.

Bacchidis belooft der Machabeen vrede/
 Als hy haer stede hzeegh / vrocht hyse ter doot/
 Sulcx menit ghy Duc d' Alf wyt te rechten mede/
 Ghy gaect haer een snede / die hen u gaben bloot/
 Om te verantwoozden / en quannen soo in noot/
 Wie sou u dan ghelooven / dan om ons te heroobern/
 Dan goet en leben / 't welck u leert de Paus u hoot.

Reprijsse. Godts genade staet, &c.

Hebben wy geherbercht ons Predicanten/
 Weerder dan u Santen / gedoopt ons kinders daer/
 En ons Tempels gebout aen alle canten/
 Met consent der Danten / van Payma in dat jaer

Opperste Kegerite der Nederlanden / maer
 Haer valsch hert doozrogen / heeft ons al bedrogen /
 Dies wy het rouwen op Gods belofse klaer.

Keppijse. Op u Pardon wy, &c.

Ghy stelt ons gracy / tijdt Gods Daffale /
 Hier naer d'euwige quale / Vergheest sprecht Christus
 hoen /

Hier seben-werf / maer sebentigh seben male /
 Dars sonder getale / sal wesen u Pardon /
 Men ulven Broeder / op dat u in elck saysoen /
 Werden quijt geschoutwen / de sonden die u rouwen /
 Als sal ontfangen die vrome Palmen groen.

Keppijse. Gods genade staer, &c.

Prince.

Op Godt betrouw de Prins van Orangien /
 Zijnde in Almangien / God sal stercken sijn hant /
 Dat hy sal paepfeeren alle Calangien /
 Den Koningh van Spangien bewaren sijn pant /
 Vernielen u bloet-hont / den Dromen een Oprant :
 Laet u Afgodische Daep / en God bidden om gracy /
 Ghy sulc Pharas stachten / als Gode ons doet by-
 standt.

Keppijse. Op u Pardon wy, &c.

Ma dat Duc d'Albe het zeem dooz den mont
 gestreken hadde metter Pardon / heeft hy in sijn de moule beginnen
 te plucken dooz den thienen Perminck : Op de Wyse : sijn Godt
 hoe is mijn boelken duy wtde.

H Elpt nu u self soo helpt u Godt /
 Hpt der Oprannen bant en stot /
 Benaude Nederlanden /
 Ghy draeght den Bast al om u strot /
 Kept flux u vrome handen.

De Spaensche hooghmoet valsch en boos /
 Sant u een Beudel Goddeloos /

Om

Om u Godloos te maken /
 Gods woort rooft hy dooz menschen gloos /
 En wilt u 't gelt ontschaken.

Soo neemt hy elck sijn hooghste goet /
 Die 't woort der zielen boerse soet /
 Om d'af niet willen derben /
 Behoopen mer haer roode bloet /
 Of moeten naecht gaen swerben.

Maer die sijn hert op Hammon sielt /
 Moet oock ontbeeren 't liebe gelt /
 Sijn Godt sijn vleesch betrouwen /
 Hy eyscht den tienden met getwelt /
 Die 't geest sal niet behoutwen.

Want geestmen dich kan tienen een /
 Daer blijft ten lesten een noch geen /
 Wol mach een Herder stien /
 Dees Wolf is met wol noch met melck te vreen /
 Hy wil de schaepkens billen.

Sijn Duerck is onbersadelyck /
 Bloet en gelt-dorstigh stadelyck /
 Al die met wreden moede
 's Lants gelt verquist bezradelyck
 Men Konincklijchen bloede.

Werdient dan sulck u Huelinck sel
 Den tienden Perminck niet seer wel /
 Om 't Nederlant te schinden ?
 Geeft ghy hem die / soo maecht ghy siel
 Den bant om die te binden.

O Nederlandt ghy zijt belaeu /
 Doodt ende leben booz u staen /
 Dien den Opran van Spangien /
 Of volghe (om hem te wederstaen)
 Den Prince van Orangien.

Helpt den Herder die booz u strijt /
 Of helpt den Wolf die u berijjt /

T 3

Weest

Weest niet meer Neutralisten/
Vernielt den Tyran / 't is meer dan tijdt/
Met al zijn Tyrannisten.

Delwijse het Landt nu des oproerigh was
dooz den thienden Penningh/ heeft de Gade van-
der Warck/Lunne/Ec. Den Bziel inghenomen/ en-
de Hollandt/ ende Zeelandt is haest goetwilligh ge-
volght/ Op de wijse: Ick ginck eenmael spance-
ren/Ec.

W H Geuskens wisten nu sin-
ghen
An deses Wepest tijt/

En van bruchden opspringhen
Dat ons Godt gebenedyt/
Nu heeft gegeven regn/

Sijnen

Sijnen seggen machtygh/
Wy sulsen daerom eendzachtigh
Godt geben den lof eerteyn.

Den Bziele wy inne kizghen/
In April den eersten dach/
Als Abkannen sachtmen ons ples-
gen

Die Supr. poozt sonder verdzach/
In hant wy staken aen/

De Hoogers zijn ghemeken
En yder om hem te berseken/

't Ginck al buyten haer waen.
Den Edeken Heer verheben

Van Lunne seer wijs/
Mer Azijgh-handel weet hy te

leuen/
Die hondert sonder getijts/

Ken de Hoost-poozt hy sant/
Oer de mueren sy clammen/

Die Hoogre ingenomen
Daer naer quam soo menighen

quant.
Hoozt eens war een kluechte

Doen den gantschen hoop/
Mer sonder grooten geruchte/

In quamen met soeren loop:
Verstont moest loopen aen

Daels Tempel geprezen/
Nlets moest berloft wesen/

Al inde halve Maen.
Den boerder van Nlets Ven-

de
Den grooten Christo stel maet/

Die Geusen als die begende/
Wem deden dupcken daer/

En al d' anderen oer hoop
Sy daer gingen leggen/

Sonder haer weder seggen/
Mer enen haeften loop.

Al op de Nase gelegen/
Al op de Nase gelegen/

Den Bziele geberten wort/
Een nieu Hoersel te begen/

Om met moer en heer/
Te houden boozt gewelt/

Van Duc d'Albe kizachtigh/
Sy daeromme eendzachtigh/

Hebben de Bollewecken verseft.
W' Wreerht die Catijven

Troeken naer den Bziel/
Om de Geusen te verdzijven/

't Ginck wel na haren wil/
Te Schepen troeken zy ras/

Tusschen troegen zy bernamen/
Hoe der Geusen Schepen qua-

men/
't Welck haer geen klijshap was.

De Geusen dapper schoten/
De Spaniaerts namen de wijck

Ken Lant sy onberdzoten
Leyen dooz den slyck/

Te Dozrecht boozt die stee:
Sy sagen als Moriaten/

Als sy ynt den dreck quamen/
Haer Daenkens slegten sy met.

Doer sy te Rotterdam binnet
Quamen met gewelt/

En yeder kant toel berfinnen/
Hoe darter was gefelt/

Mer sachse groot moozt begaen/
Steden dus hout u wel vasten/

Peemr niet in sulcke gasten/
En spiegelt u daer aen.

O Princen die ynt u landen
Al om de waerheyt kloer/

Berloft ynt Herods handen/
Gebachter zyt boozwaer/

Halt Godt den Heere te noe't/
Dat hy victorie wil geben/

En wy soo mogen leuen/
Om te be-erden 't eeuwighe goet.

Een ander Liedeken van den Ziel: Op de
wijse: Ich roep u Hemelsche Vader aen / Ec.

Wie wil hooren een nieu gesanck/
Wat nieuws sal ick aenheben/
Hoe dat de Geusen namen haren ganck/
Hyt Engelandt met haren danck/
En hadden in haer bevanck/
Haren Admirael verheben.

Dat was den hooghloffelijcken Heer
Van Lume geheten/
Met hem dat hy hadde noch meer
Cozlon vernaeut Heer/
Da de Hollanders haer voeghten seer
Sp dapper daer na stieten.

Het geschiede op enen Palmdagh
's Morgens ontrent acht upren/
Dat sp aenbrielen met groot gewach/
Die vloot al sonder verdragh/
't Geschut als een Donner-slagh
Men aen beyde zijde mocht hooren.

Daer quamt upt Spanjen met de Bloot
Een Bups daer zp na loerden/
Die sp met menigen schoot
In namen met hazden stoot/
Twee kisten met gelbe groot/
En Specery zp daer upt boerden.

Op enen Dinghsdagh traden aen 't land/
Al de Soldaten en Capiteynen/
Daer saghtmen menigen scrapen quant/
Wien Ziel zp schoten te hant/
Sp meendense te keeren / want
Met vliegende Vaendels zp aen quamen.
Met een Trompet al sonder getreur/

Sagh:

Sachmen Cozlon gaen treden/
Ende hy quam ten Ziele beur/
Hy septe: doet op de deur/
Want alle u besten en muer/
Kontd ghy booz ons niet houden.

Van wegen den hoogh-geboren Heer
Van Orangien geprefen/
Ga; hy haer beraet een ure of meer/
Sp gaben geen antwoort weer/
Lume die haesten hem feer:
Met sijn hoopen upt-gelesen.

Twee rommen met Buscruyt gelaen
Booz de Poozten gingen sp leggen/
Die saghtmen hen daer steken aen
Die Poozte brande saer/
Goetwilligh de Bozgers op daen
Vander Poozt sonder weer seggen.

Alsmen schreef twee-en-sebentigh jaer/
Den eersten Aprilis tot desen
Soo namen sp in / en dat is waer/
Den Ziel al sonder vaer
Terstont sp gingen maechen klaer/
Wets Tempel geprefen.

Gelijck als men leest in Samuel/
Booz de Arche sijn gebroek/
Alle de Afgoden alsoo siel/
De Schaker en sijn gesel/
En metten grooten Wel/
Een byer gingen sp stoken.

Dic d'Albe mocht verdragen niet/
Den Ziel op sijn Reuse/
Upt Wrecht hy daerom trecken hiet/
Hoozt al na mijn bediet/
Tien Vaendels Spaenjaerts siet/
Om te verstooren die Geuse.

D v

Niet

Niet hiel waren die Spanjaerts gemoet
 En Bossu bloet-gierigh bevonden/
 Sy traden in sommige schepen onsoet/
 Ende meenden verwoet
 Te wasschen haer handen int bloet
 Die zy inden Ziel vonden.

Seer dapper jaeghden die Geusen haer/
 Ken den gront die Spanjaerts setten
 Haer schepen / dat is openbaer/
 Door die kley met grooter vaer
 Haer Vindels sy slepyten naer/
 Da Dozt wilt hier op letten.

Die Spanjaerts met drech belaeen
 Dooz Dozt sy deerlijch stonden/
 En meenden in te raken also faen/
 Maer sy moesten daer huyten staen/
 De Bozgers lieten sie niet in gaen/
 Hoozt al na mijn vermonden.

Die Spanjaert quam dooz Rotterdam/
 Sy vonden die Doozen gesloten/
 Met bezadere also gram/
 Die Spanjaert inne nam/
 Met gedruys daer inne quam/
 Dat den Bozger heeft verdozen.

Wel twee hondert daer bleben doodt/
 Die de Spanjaerts daer doozstaken/
 Root Bozger was in meerder noot/
 Gerrys was daer seer groot/
 En de straten van bloede root/
 Als Haringh sagh mensse haken.

Alle ghy steden kleyn en groot/
 Wilt hier doch wel op mercken/
 Laet u dit wesen inder noot
 Een exempel end' spiegel bloot/
 Hout u vast totter doodt

Dooz die sulck boof heyt wercken.
 Die van Vlissingen gemeyn/
 En geheel Walcheren machtigh/
 Met haer trocken eenen lijn/
 Die van der Veere sijn
 Met de Boeren sy een sijn/
 Middelburgh sy dwongen kragtigh.

Den Albens Rijke heeft een endt
 In dat Zeelandt verhoeren/
 Sijne Zeebaert is gescheut/
 Want de Wielinge alsoo jent/
 End' de Mase excellent/
 Die heeft hy nu verlooren.

Lof Prince onse Godt altijt
 Wilt verlossen tot desen/
 Die om de waerheyt zijt benijt/
 End' u soecken met herten blijt/
 Oock die dooz den ulmen strijt/
 Wilt die behulpigh wesen.

Van Capiteyn Woost / een nieu Liedeken /
 op de wijse van Vazlingen.

Wie wil hooren een nieu Liedt/
 Wat int jaer drie-en-tseventigh is gescheut/
 Hoozt toe ick sal 't u verklaren/
 Van die Antwerpers hoozt mijn bediet/
 Hoe dat sy zijn ghebaren.

De Spanjaerts hebben wt gesant
 In 't Sticht van Bremen wel bekant/
 Dit hebben die Bremers vernomen/
 Twee Kroonen gaf men daer op de hant/
 Al om 't Antwerpen te komen.

Dit heeft gehoozt een Capiteyn bailiant/
 In Zeelant is hy wel bekant
 Te Vlissingen binnen der Steden/

Hy is getogen in Zabaut
Al daer quam hy met vreden.

Hy quam t' Antwerpen aen dat Landt
Als Bootsman soo was hy onbekant/
Hy heeft maent-gelt gekregen/
Al op den Admirael bailiant/
Hoozt wat hy heeft bedreven.

Die Antwerpers waren wel bedacht/
Met de Spanjaerts seer hoogh van pracht/
Sestigh Schepen sy daer toe rusten/
Daer mede te komen in Zeelant
Het most haer wel gelusten.

De Schepen waren nu toe-gerust/
Met vijf hondert Metalen stucken met lust/
Also men mocht aenschouwen:
Maer haer geschiede in korter stont/
Daer sy quamen int benouwen.

Sy hebben daer bedreven grootte pracht
Met Vlaggen en Copstanders uyt aller macht/
Een Kat was daer in geseten/
Tot spijt vande Blissingers veracht/
Dat sy de Woest souden eten.

Als dese Schepen waren bereyt
Capiteyn Woest nam een afscheyt/
De Katte woude hy verwachten/
Hy heeft tot de Weerdinne geseyt
Ma den Capiteyn mach ick niet wachten.

Capiteyn Woest was seer wel bedacht/
Hy heeft de Waerdinne eenen Brief gebracht/
Om dattet soude komen int openbaren/
Dat hy den Admirael hadde toe-gerust/
Da Blissingen is hy gebaren.

Het geschieden in een korten tijt
Hoe dat t' Antwerpen quam een groot gezijt
Van alsoo droeben Waren/

Hoe dat Capiteyn Woest haren vrant
Da Blissingen was gebaren.

De Blissingers hebben haer toe-gerust /
De Kat te verwachten met aller lust /
Op de Schelde zijn sy getogen/
Of de Katte mocht sijn belust/
Want het was in haer vermoegen.

De Katte toogh uyt met aller prachte
Om de Woest te sijgen met al haer machte/
Godt weet hoe sy zijn gebaren/
Doe sy quamen ter halber Schelt
Daer werden sy 't wel gewaere.

De Woest die lagh daer wel seer heet/
Te bechten was hy wel bereet
Met keten ende ooch met klooren/
Dat de Katte den brande berdzoot/
Soo heeft die Woest geschoten.

De Woest brande daer met sulcken hacht/
Dat de Katte seer qualick bedacht
Met haer halve Jongen na Bergen woecten/
Daer is de Woest met aller macht
De Jonge Katten na gestreken.

Du rade ick alle Katten stout/
Dat sy ooch niet en komen soo bout/
Om de Woesten te verflinden/
Want sy zijn daer den Katten te sout/
Dat sullen wy wel bevinden.

Van Bergen in Henegoutwen: Hoe Graef

Lodewijck dat met listigheyt ingenomen heeft. Sangstuyse ge-
baen: Op de wijse vanden Irbij. Psalm: Staet op Heer toont
u onbersaecht.

K Ont al ghy Geusliens hier ontrent/
En laet ons sigen pertinent/
En met vrencht jubileren/

Van Bergh' in Henegouwen hoozt/
 Singen wy nu niet blijd' accoozt/
 Om brencht te gaen bermeeren:
 Cwaelf Hoffingen koopmansche wijs
 Erschen daer in hoozt mijn abbijs/
 's Abonts in haer Logijsen/
 Haer Sinctroers leyden sy van haer/
 En spraken met den Waert aldaer/
 Sy moesten vzoegh op rijfen.

Beght ons doch nu Heer Waert seer hoent
 Wat wy niet smorgens gaet op doen
 De Poort van deser Stede:
 Twee Wagens met Wijn seer goet
 Sullen daer staen na mijn vermoet
 Dooz de Poorte al gereede/
 Dooz den opganch der Sommen kilaer
 Wild' ick wel datmen moecht boozwaer
 De Poort vzoeger opsluyten/
 Cer de kragt des Sons haer beschijnt/
 Op datse niet ganschelijck verdwijnt
 Moghte komen van buyten.

De Waert antwoorde in korter stont/
 Meynde dat sy een Wijn-koopet dont/
 Smorgens ontrent vier uren/
 De Poortier gaet ende ontsluit
 De Poorten als de klocke luyt/
 Sonder eenigh ghetreuren:
 Wilt ghy dat sy vzoeger op doet/
 Een geschenck geeft wyt ulwen goet/
 Hy sal hem laten binden/
 En sal u Wijnen excellent
 In laten seer by u bekent
 Zoo goede als een kinde.

Smorgens vzoegh zijn sy ontwaecht/
 En by de Poort blijelijck gonaecht/
 Een

Een geschenck sy hem schencken/
 De Poort worde daer op gedaen/
 Met een Sinctroer seer wel gelact
 Daer sy hem mede kzenchten/
 De sleutelen al van de Poort
 Ramens' hem af gaet singht dat boozt/
 En sy die wel bewaerden/
 Graef Lodewijck met heertigh man
 Kennis hebbende veer sy an/
 Wel toe-gheruyt niet swaerden.

Graef Lodewijck klockt int berstant/
 Een wijnen Doozt end' oock vaerjandt/
 Quam daer in met zijn knapen/
 De

De straten heeft hy fos beset/
 Niemand en heeft daer op gelet/
 Soo dat hy haer ginch drapen:
 Nemende dooz de gantsche Stadt/
 End' wie buyten der deuren tradt
 Een loot ginch hy haer geben/
 Dyzheyt (riep hy) is u gegumst/
 Was dat niet een aerdtige kunst
 Van sulcken Doozt bedryben?

Dan vier upren / en vijf en meer/
 Dan ses en seben hoozt mijn leer/
 Rendten hy dooz de strate/
 De Prinze van Orangien bout/
 Met een gedruys soo komte hy stout/
 Kiep hy komte u te bare:
 Dyzheyt / Dyzheyt sal met u zijn/
 Ghy wozt verlost op dit termijn/
 Den thienden Penningh blachtrigh
 Wil hy af-heeren nu ter tijdt/
 En bezeyen u in dit erijt

Dan 's Koningshs wegen machtelgh.
 Dat maectten een seer groot geschal/
 Recht oft daer was een groot getal
 Van Kuyters ende Paerden/
 Wie zijn deur openden / end' glas/
 Daer schooten sy een loot in ras/
 So dat sy haer verbaerden/
 Vijf upren langh reden zy seer/
 Geen ontset en quam noch meer/
 Den Graef die ginch wtrijden/
 Paer 't Bosch / daer sy waren verdwaelt/
 Graef Lodewijck heerd' weder ongefacht
 Om d' ander te verblijden.

Vijf hondert Kuyters sent en repn
 Komten daer springen certepn

Met

Met een Hakensschut achter/
 Sy reden mer vlieghende machte
 Al na de Stadt hebt hier op acht/
 Om t'ontsetten den wachter/
 Geblogen zijn sy dooz en weer/
 Wat seltsaem wonder gaf de Heer
 Der Gaedt-huys sy aenbingen/
 En stelden haer in een slachhoozt/
 En mochtent hebben al vermoort/
 Maer gingen hun te bedwingen.

Gods wonder werck wozt hier verfaert
 Dooz d' Edel Graef wel vermaert/
 Met beertigh Kuyters vloghen
 En rendten soo de straten dooz/
 Dat niemant doost komten booz/
 Want sy waren bedrogghen/
 Men vant aldaer des Wlfs schat/
 Sijn leeren schuyten / ist niet wat?
 Sijn bzuggen ooch daer neben/
 Oock Hooztarmens vergaderde gelt
 Worde daer ooch ongetelt
 Den Kuyters omgegeben.

De Bisschops Staden / Wuyters mee/
 Dantmen ooch aldaer tee/
 Meis hupfen by hoopen/
 Hvt gout en silber wel gemaecht/
 Kelcken en Pullen wel geraecht/
 Daer sagghen Papen loopen/
 Arcken van gout en silber fraey/
 Sijn daer gebracht al in den Maey/
 Met Crucifixen mede/
 En Mariens Beelden meer / met
 Anderen ooch aldaer int net/
 Van Silber groot en breede.

Hierom / O God u mogentheyt

E

Wozt

Hoort ons vertoont in klaerheyt/
 In aller menschen oogen/
 Gelooft zijt ghy 't aller stont/
 Dat wy u reyn van herten groot
 Loben en prijzen mogen/
 Ghy zijt alleen Victoziens/
 Wagen noch kros en helpt den Geus/
 Noch kan niet upt gaen rechten/
 Maer ghy hebt ons byant seer snel
 Gheschouwt als den Pharo sel/
 Die niet dan moorden plechten.
 Prince dit is ons aengedient
 Van eenen goeden byzomen vriend,
 Van den Graef afgesonden
 Aen sijn Broeder Orangie fier/
 Die verrocken is al van hier/
 En was hier niet gebonden.
 Reemt dit toech op danckbaerheyt/
 Hier in hebt ghy nu al 't bescheyt/
 En gater oberleggen/
 De Heer heeft 't radt al omghelwent/
 Hy trect met ons in de tent/
 Meer kan ick nu niet seggen.

Den Prince van Orangien de tweede mael

wederom int Landt komende / worden de Steden vermaent hem
 bystant te doen. Op de wyse: Wilhelmus van Nassouwen / et c.

R Als sedenhiën Provintien
 Stelt u nu op de voet/
 Trecht de komste des Princken
 Vriendelijck te ghemoet/
 Stelt u met sijn Banieren
 Clek als een trouwe man/
 Doet helpen verlogieren
 Duc d'Albe den Czarn.

Hy

Hy en komt u niet verder den/
 Dit trouwelijck geloof/
 Daer u wederom te erben
 In dat u is berooft/
 Te goede den Koningh van Spangien
 Doet bymoedigh hem bystant/
 Den Prince van Orangien
 Als sijnen Luptenant.
 Sijn Trommelen en Trompetten
 Bringen u geen danctier/
 Ten is maer om besetten
 Duc d'Albe den bloetgier/
 Spijt u Rupters en Soldaten
 Die den Prince benijt/
 Hun schade sal u haten
 Hy moet ten Lande upt.
 Al hoort ghy veel Alarmen
 Hier ende daer gheschier/
 Hy doet het upt een ontfermen
 Ober u Lant en Lien/
 V dient sterke purgac/
 End' sulcken bitter kruyt/
 Op dat ghy de Spaensche Daep
 Wruwen Lande sluyt.

Blissinghen heeft soo begonnen
 Te spelen sulcken dans/
 Daer mer hebet gewonnen
 Recht der Laurieren krans/
 Hollant wilder aen wagen
 Alle sijn Principael/
 Laet u dit werck behagen
 Ghy Landen Generael.
 Ten is om geen pillagie
 Van Vrienden / Lant of Stee/
 Doch de groote couragie

C 2

Des

Des Gzaben van Lumme/
 De Gzabe van Passoutwe/
 Dat reyn vroomt Edel bloet/
 Wilt niet datmen yemant benouwwe
 Aen sijn eere / lijf oft goet.

Schicht u hoose Rebellen
 Die 't Lants welbaert bemijt/
 Des Antechrists gesellen/
 Die de waerheyt bestrijt/
 Gods Woorz end' Het versmaders/
 Ja sijnen heyltgen Chroom/
 Ghy sult als Lant-verzaders/
 Noch krijgen ulwen loon.

Trijghsteden wilt u oprusten/
 In God bestaet u hzacht/
 Strijdt Ridderlijck met lusten
 Op storm / sacht / ende wacht
 Dooz Gods Woorz / en Lants Trechten/
 Met een verbonde schult/
 Den Solt der vromer Lants-Innechten
 Ghy-lieden ontfangen sult.

Wilt Swaert noch Spiessen sparen
 Soo Babel heeft gedaen
 Over Gods trouwe Dienaren/
 Laet haer den Loon ontfanen/
 Den Vogelen wilt Maectijdt koken
 Al van der Hoeren Vleysch/
 Dat bloet sal worden gewozoken
 Al na der Schyftueren eysch.

Prinslijcke Godt geprezen
 A Dolck victorp geeft/
 Dat haer werde bevrezen
 Dat ghy regeert en leef :
 Want sy na u Woorz haken
 Met herten seer benout/

Tot dat ghy in allen saken
 Den lof en prijs behout.

Hier worden verhaelt de vooznaemste sphen
 ten die Duc d'Albe bedzeben heeft. Op de wyse :
 Van Queren

Nederlandt spreect.

MEt recht mach ick wel suchen/
 Nederlandt aen elcken oort/
 Vande quade geruchten
 Diemen nu dagelijcks hoorz :
 Oorlogen / Dieren tijt / Water-bloet/
 Peste / Oprammen seer verwoet
 Regeeren in mijn dagen/
 Sonde baert my dees plagen.

Pharo is na int leven/
 Antiochus thoont sijn quaet/
 Pero heeft my gegeuen
 Sijn sel mwoozdadigh zaet/
 Duc d'Alba is dit ingefoort/
 Mijnen Koninck doet hy te hoort
 In sijne schoone Landen/
 Gantsch maecht hy die te schanden.

Men sach hem daer ombzengen
 Den Adel seer hoogh geacht/
 De Staten kost hy dwingen
 Dat sy quijt zyn haer macht/
 Haer Privilegien zyn te niet/
 Menigh vroom man lijdt groot berdziet/
 Moet langhs den Lande sterben/
 Oft aen een Galge sterben.

Ich kan niet upt vertellen
 't Welck pegelijck is bekenet/
 Hoemen mijn volck sach quellen/

Bergken en Mechelen jent :
 Zutphen 't welck oock wel was beloest/
 Woeder en hint daer bleben/
 Geen Turch heeft sulcx bedreven.

Dooz Dierick Dies toe raden/
 Met seer vele van Noordam/
 Dou hy Haerlem oock schaden/
 Dies hy daer dooren quam
 Lucien Abont niet gewelt/
 Menigh schut is daer op getelt/
 Ende stozinde seben male/
 Liet doch syn principale.

De Borzgers sonder vertsagen
 Waren daer seer wel gemoet
 Om booz Gods Wdoort te wagen
 Lijf/ Wijs/ kindt/ ende goet/
 Hoe wel die Stadt was onbersien/
 Sy dochten 't kan dooz God geschien
 Dat ons de Prinz sal helpen
 Root ende hongher stelpen.

De Stadt sy byoom in hielden
 Tot op Margrieten dagh/
 In kleppen moedt sy vielen
 Alsinen daer kommer sagh
 Van Koozn/ Bier/ arker nootdrust/
 Doch soo saghmen 's menschen vernust/
 Met lust hen seer verhoeken/
 Root doet veel listen soecken.

Macht/ moedt is hun bes weken
 Als meerder wert haren noot/
 Die dagen en ses weken
 En haddense Bier noch Wroot/
 De Droukens waren in grooten last/
 Veel hinderkens hebben daer gebast
 Die inder wieghen lagen

Men hoorde die seer klagen.
 Geen spijs wert daer gebonden
 Als zy niet werden verlost/
 Van katten ende Honden/
 Peerden was haren kost/
 Raep-woecken ende menighe buyt/
 Goch veel derhande groene kruyt/
 't Welck den mensch wel kan schaden
 Moest haren buyck versaden.

Als 's Prinzen hulp saelgeerde
 Te seer heftigh quam aen/
 De Cyran triumpheerde/
 Met Haerlem waest gedaen/
 Een peder heeft sich reet gemaecht
 Om upt te gaen daer wert gewaecht
 Men de Fuyck met veel Schepen/
 d' Hpt-tocht was wel begrepen.

Als dit niet wilde licken
 Hpt eenes bezraders mont/
 Siende 't hongers berdzucken
 Sy maechten een verbondt/
 Men ioofde hun Bergen van Gout/
 De welcke werden een krom hout/
 Of s weert booz den Lants-knechten/
 Soo byonelijck saghmen die verchten.

In iser mee gehomen
 Twee duyzent int getal/
 Genade soude byomen
 Den Borzger ober al/
 't Scheen seer groot te zijn booz de handt/
 Dan 't was vol van dobbel verstant/
 Als ghy hier naer sult mercken
 Men des Cyrans listige wercken.

Hy woude niet om-bringen
 De Borzgers als noch soo haest/
 C 4

Om te beter te bedwingen

De Steden aldernaest:

Hy sagh wat sijn woort had gewoest

In Paerden / dus heeft hy besocht

In op een ander wijs /

Wepnigh tot sinen prijs.

Als honger had gewonnen

't Woorn Haer / was den raet

Om 't Wle / 't welck wert begommen /

Dan God boozsagh de daet /

Daer na soo troch hy na Alckmaer /

Dit heeft hy oock belegeret / waer

En in die laeght geschooten /

't Welck hem daer na heeft verdoeten.

Daer na moesten Pionieren

De Haerlemsche door gewelt /

Met schimp dat haer manieren

Tot krijggh waren ingestelt /

Hier thoont hy sijn genade bloot /

Geen Bozger hzenght hy self ter doot /

Dan Vrient moet Vrient vermoorden /

Siet hier 's Tyrans accoorden.

Men sagh Alckmaer bestozmen

Wel bijf uyren langh met kracht /

Als Vliegen ende Woornen

Werden menschen geacht /

Elck Bozger heeft hem wel gekoert /

Niemant van hen en heeft begoert

Sijn Lamf knechten te missen

Na des Tyrans listen.

Dies is hy afgeslagen /

Die dupseit Mans hy daer liet /

Of hy 't niet meer derf wagen

Geen stozmen men meer en siet /

o Heer

o Heer geeft dat hy eer pet lanch /

Moet wijcken tegen sijnen danck /

Wilt de Bozgers bewaren

Ende boozspoedigh sparen.

Wilt oock volstandigh stercken

Hollandt en Zeelandt altijd /

Dijn hulp op Zee laet mercken

Dat zy die niet gaen quijt /

Open d'oogen ist uyren wil

Dan mijn Landen die sitten stil /

Dat zy u woort in laten /

En valsche leere haten.

Weest die ghy zijt.

Dan de belegeringe booz de Stadt Haerlem.

Op de wijsse: Van Dueren.

O God van Hemelrijcke

Siet doch neder int Aertsche dal /

Op u kind ren al gelijcke /

Die bedrucht zijn ober al /

Al vanden Duc d'Albe met wreeden geschal /

Hy verholghet de Christenen groot en smal

Booz Haerlem bupren der Stede

Daer leyt hy met grooten onbrede.

Duc d'Albe sandt drie Posten getrouwen

Booz Haerlem de Stede bailjant /

Of sy de Stadt op-geben wouden

Dan 's Koninghs wegen in zijner hant /

Of top erfsehen de Stadt te swaerb' en te bzant /

Soo top die winnen met stormenderhandt /

En salder niemant houden sijn leben /

Wilt u in onser genaden geben.

Dee sprach een Bozger van waerden /

Wy hebben wel van sijn genade gehoort /

Al aen de schamel Bozgers van Paerden /

Die zijn soo deerlijch vermoort:
 Mans / Vrouwen / Kinderen niet sloeghs al doodt/
 De Borgers van Zutphen deden open den poozt/
 Men woudense in genaden ontfangen/
 Maer zijn geflagen en gehangen.

De Stadt wy niet op geben
 Sprack de Ouerste Luytenant/
 Wy willense bewaren van 's Konincks wegen/
 En geben ons in Godes hant/
 Ghy wilt den Koninck verderben sijn lant/
 Vermoort de lieden aen elcken kant/
 Met Kruyt en Voot wy u vermachten/
 Van honger suldy ons niet versnachten.

Sp schoten doen wel seben dagen
 Op Haerlem niet grooten gewelt/
 Met Karrouwen en dubbel Slangen
 Hebben sy op de mueren gestelt/
 Maer die van Haerlem schooten lustigh int belt/
 Sp hebben soo menigen Kuyter gewelt/
 En soo menigh Spanjaert geschooten/
 't Welck heeft den Coznel verdozen.

Men sagh Haerlem besozmen/
 Met macht vielen de Spanjaerts an/
 Daer lagen soo veel int belt gestorben/
 Viermael zijns geflagen daer van/
 Want de Vrouwen quamen soo stoutelijch an/
 Met steen / peckrepen / byer ende blam
 Wierpense de Spanjaerts van de mueren/
 Sp kreeten als leelijche dieren.

Doen sy den lesten strom verlooren
 Bleeffer wel acht-hondert doot en gewont/
 De Spanjaerden schudden haer ooren
 Gelijch als eenen water-hondt/
 Sp traden haer geueer niet doeten terstont/
 En riepen met Tyranniger herten gront/

God

God was een Turriaen geworden/
 Doe sy d'omiosel niet en honden vermoorden.
 Sestien Daendels knechten getrouwen
 Zijn te Haerlem binnen gebent/
 En twee Daendels gemonsterde Vrouwen/
 Hebben soo menigen Spanjaert gefhent/
 In 't stozmen doen sy soo grooten gewelt/
 En dzagen dat Vendelyn als een Heit/
 Soo lustelijch in haer handen/
 Duc d'Albe tot zijnder schanden.

Die van Haerlem wilt 'vooren
 Hebben twee Poozten wijt op gedaen/
 Als of zij gaben verlooren/
 Dat hebben de Spanjaerts verstaen/
 Die Coznel riep / loop aen / loop aen/
 Nu staet al doot / spaert Vrouw noch Man/
 Want sy hebben 't verlooren gegeuen/
 End' laet de Kinderen inde wiege niet leven.

De Spanjaerts zijn voort gelooopen
 Om te vermoorden dat Christen bloet/
 Een loofse brugge was binnen der poozten/
 Die brack in met al dat Spaensche gebroet/
 Daer bleeffter wel ses-hondert doot/
 Misericordia riepen sy klyem en groot/
 Doen de achterste dat verstonden
 Daer was geen Kar aen haer eers gebonden

Doen zijn die van Haerlem wt-getogen
 Met een soo ebelen moet/
 Sp hebben soo feilijch geflagen/
 Dat sy gingen dooz haer bloet/
 De Spaensche Coznel die bleef daer doot/
 Met veel Soldaten en Capiteynen groot/
 God heeft haer victorp gegeuen/
 En hebben 't geschut na Haerlem gegeuen.
 Och wy arme Duc d'Alfs knechten

Sterben

Sterben hier van armoede groot/
Hoe souden wy konnen gebedchten
Hier lieker soo hele doot/
't Is al Dotz marten/ Dotz lijden aen allen oort.

Heeft ons de Dypdel in Hollandt geboert/
Och ten helpt Pijpen noch Crommen
Als de Hollanders beginnen te kommen.

Een Borger van Haerlem geprefen/
Heeft in Duc d' Albens Legee geboert
Dijsthiën Hollandtsche gebalste kiesen/
Die daer van aten die bleven doot/
Een Spanjaert vzaeghde hem metter spoet/
Van waer brenghde dese kiesen goet/
Van Amsterdarn mijn goede Sinjoren/
Den Spanjaert sprack: wilt ons 't Amsterdarn boeren.
't Gebeurde des abonts late/

Wilden de Spanjaerts schampyen daer van/
Daer quamen seben Spaensche Soldaten/
Sy dwongen desen goeden man
Dat hysse moest voeren na Amsterdarn/
De twee hadden gulden ketens an/
De Doerman heeft een myl of twee om gereden/
Hy bzochtse te Haerlem binnen der Steden.

Doe sy te Haerlem quamen/
De vrouwen riepen al eben dol/
Hier komen seben Heplige Wannen/
't Iffer effen een galge bol/
De Spanjaerts kregen so menigen sol/
Sy schudden haer eers / sy krabden haer bol/
Des mozgens saghimense hangen proncken/
De borgers den Doerman een goude keten schonken.

Oorzof ghy Christienen verheben/
Bidt voor ons Hollanders kleen en groot/
Dat ons God Victory wil geben
Tegen onse vbanden verhoet

Wy willen nu strijden tot inden doot/
Al sterben wy dan al om Gods woort/
Soo bidden wy Christum geprefen
Dat hy ons Ziel wil genabigh wesen.

Van den storm van Alckmaer. Op de wijze:
Ich roepe u Hemelsche Vader aen.

Wie wil hooren een goet nieu Liedt/
Hoozt toe ick salt u singen/
Al wat booz Alckmaer is geschiet/
Hoozt toe na mijn bediet/
Ick sal u liegen niet/
Het zijn alsoo vzeemde dingen.

Don Frederich de wreedde Ceraan/
Maer al sijn Spangjaerts ende geschoren/
Sy quamen daer booz Alckmaer aen/
Sy meerden in te gaen/
Maer sy moeste bukten staen/
Haer meeningh was verlooren.

De Borgers van Haerlem hy met bzocht/
Moesten daer Pionieren/
Sy zijnder daer alsoo wel besocht/
Sy hadden 't niet gedocht/
Maer de doot elck meest bekocht/
Het was quet abontuere.

Den achtende Decembz is wilt verstaen
Ontrent vier uren /
Met vier-en-twintigh Metale stucken wel gelaen/
Al om te schieten saen/
Alckmaer heeft haer ontsaen
Dat sy 't moesten besueren.

Met thien duysent Wannen quamen sy rat/
En meenden Alckmaer te beslechten/
Schjoten daer soo dapper aen d'een yde plat/
Sy maechten aldaer een gat/

Menige Spangiaert aen trat/
Om Alckmaer te bevechten.

En Bzugh hadden sy gemaect seer wel/
Om ober de Gracht te loopen/
Maer sy gingen te gronde also snel/
Sy was te kort hoorz mijn vertel/
De Bzegers als Leentwen sel
Smeten haer doot met hoopen.

't Kerren en krijten was seer groot
Al van de Papen knechten/
Die groote Heeren daer bleven doot/
Bosju dat seer verdroot/
Hy kreegh doch selfs enen schoot/
Hy stont wel als den slechten.

Wel achtchien hondert saghmen daer bloen/
Die gequest en doot bleven/
De Vroukens waren daer also hoen
Van Pich en Ceer maechten sy hoen/
Al om de Spangiaerts hals te doen/
Hoe waren sy doen verheben.

Alous worden sy vooz Alckmaer geloont/
Wilt dit doch wel omhoovent/
Met bernende hoepen werden sy gekroont/
Dencht hoe 't haer heeft verchoont/
Ghy Steden u macht mee thoont
Daer sy komen te benoutwen.

Sy waren met den buyt niet wel te vreen
Die sy vooz Alckmaer kregen/
Men saghs tot de billen toe int water treen/
Seer diep wast tot allen steen/
Nochrans moesten sy gaen heen/
Met haer geschut waren sy verlegen.

Wy Bzegers van Alckmaer jong end' out/
Willen Godt dancken end' loven

Dat

Dat hy ons heeft berloft vanden byanden stout/
Die ons hadden seer benout/
Hy heeft haer alsoo ver stout/
Dat sy wegh zijn gestoot.

Lof Prince God onse Vader goet/
Dooz Christum uwen Sone gepresen/
Wy bidden u wilt ons noch bewaren soet
Dooz dit Spaensche gebzoet/
Reemt ons in u behoet/
Wilt ons beschermet doch wesen.

Vanden slag ter Zee / tusschen de Geusen en de Pa-
pouwen / met haren Admirael Bosju met zijn Inquisici. Op de
wijse: Van de slag van Bueren.

E En Liedt sal ick u singen
Hoozt toe Man ende Vrouw/
Ter Zee meent ons te dwingen
De Grave van Bosju/
Que d'Alve was hy seer getrou/
Sijn Admirael dat segh ick jou/
Nu was dit zijn Officy/
Sijn Schip hier Inquisici.

Op de Zee is hy gekomen
Maet alle sijne macht/
De Geusen al sonder schromen/
Hebben daer op geacht/
Ous Edele Admirael wijs bedacht
Hy heeft al na Bosju gewacht/
Om tegen hem te kampen/
En lustigh aen hoozt te klampen.

Als de Papsien vernamen
Dat de Geusen daer waren ontrent/
Oft als sy by haer quamen
Soo hebben zijt afgewent/
Sy waren bezest vooz dis essent/
Maer

Maer

Maer Schulenburg h' t' z' u bekent/
En mochte dat niet ontwijven/
Gebangen moest hy daer blyben.

In October den elfsten dage/
Hoozt wel na dit bescheyt/
De Geusen die daer lagen
Tot Enterer wel bereyt/
Maer de Papisen boozwaer geseyt/
Sp hebben 't liever af-geleyt/
Want z' haer meest verlieten
Op al haer stercke schieten.

Die leste aen malkander togen/
De Geusen smeten van boben neer/
De Porten met Kalck die vloegen/
Wite Meeressen hoe langer hoe meer/
In Spangsaerts oogden was dat een sweer/
De Kalck stooft hoe langer hoe seer/
Haer schepen men wit sagh werden/
Met de Kalck men hen aenbeerden.

De Papisen hoozt mijn gewagen/
Lieten Bossu al ine berdziet/
Maer de Geusen al sonder verfsagen/
Beswoeken malkander niet/
Alsoo 't daer klaerlijck is geschiet/
Omwee brome Capiteynen / hooret bediet/
Onsen Admirael bystonden
En dzeben met hem aen de gronden.

Men gingh daer met geschut in klinken/
Om de Spangsaerts te maken tam/
Capiteyn Veste schip deden s' sinckheit/
Ger 't spel ten ende quam/
De ander zeylden na Doordam/
Hierom soo was Bossu seer gram/
Dat s' hem lieten verlooren/
Trouwde hadden s' hem geswooren.

Sp worden daer bescreden
Bebochten aen elcken kant/
Bossu heeft genade gebeden
Onsen Admirael triumphant/
Sijn Signet streect hy van sijn hande/
Sijn gulden Vlies baet dit verstant/
Dat heeft hy overgegeven
Om te behouden sijn lijf ende leven.

Men sagh daer domineren
De Geusen met blijden geluyt/
Dooz Hooren triumpheren
Al met soo schoonen buyt
Van Metalen Geschut / en ooch van Kruyt/
Doordam komt morgen weder upt
Te Hooren binnen de palen
Om u Inquisici te halen.

Vande Houte Pompen / Een nieu Liedeken.

Op de wijze : s' liet en ny daer alleene staen.

Hoozt ghy Mammen en Vrouwen
Jonck / oudt / arm ende rijck/
Wilt op den Heer betrouwen/
Sijn woort is autentijck/
Hierom soo neemt van hem geen wijck/
Sijn wonder moght men aenschouwen
Dooz Alckmaer klaerlijck.

De Stadt die was belegen
't Is elck man openbaer/
Maer Godt dooz zijnen segen
Die namse in sijn bebaer/
Alsoo 't daer is gebleken klaer
Al dooz sijn gzoote regen
En bloet soo bzaegh in 't Jaer.

Sp meenden de stadt vermeten
Als s' daer quamen ontreit/

Maet stormen ende schieten
 (Te brengen in togment/
 Maer God die alle herten kent/
 Began dit te verdzieten/
 Heeft die byarden af-gewent.

Sp meenden de Zee te verkwerven/
 (Te brengen in haer gewelt/
 Noord-Hollandt te bederven/
 Daer waren sy op gheselt/
 Sp hadden de Geusen soo geeren gegueft/
 Van honger te doen sterben/
 (Te versmachten/ 't zy u vertelt.

Sp gingen malkanderen toeschyben
 De Zee die waer ons nu/
 Den Geus kan niet bedryben
 Houte pompen is zyn geschut/
 Haer volck is wepnigh / haer macht is rut/
 Wy sullense haer ontslyben/
 Haer meyninge die worde gestut.

Sp quamen dooz die wraken
 Op Zuyder-Zee metter spoet/
 Hooghmoedigh dat sy spraken
 Ons saken staen seer goet/
 Doen quamen haer sulcke Pompen te moct
 Die gingen haer dapperlych raken/
 Een smaechten haer gantsch niet soet.

Papouwen liet ghy mompen/
 Of brypcht ghy een quaet adbyjs/
 Dat ghy vande houte Pompen
 Niet nemen soo schoonen prijs/
 Een Schip gelijck een Paradijs/
 A spotten ende schempen
 Maechten u de Pompen wel wijs.

Waer is nu u Inquisic/
 A aldermeeste betrou?

Gemaeckt

Gemaeckt op die condicp
 De Geusen te brengen in rou?
 Waer is de Grabe van Bossou?
 A Heer groot van Officp
 Sit te hooren inde hou.

Zijn sy niet bzoorn van baden
 Die ghy noemt Lutriaen/
 Sp doen u beter genaden
 Als ghy Rotterdam hebt gedaen/
 Zutphen en Paerden hoorz mijn vermaen/
 Doch Haerlem swaer beladen
 Meyneedigh ende valsch bezraen.

Oozlof ghy Christen Dacp
 Weest bzoorn in woorden en daet/
 De Spanjaert is eplacp
 Meyneedigh en obstinaet/
 Dus wil ick niet volgen haren raet/
 Maer bidt den Heer om gracp
 Dat hy ons beschermt vooz quaet.

Een klaegh. Liedeken van den Grabe van

Bossu / ende booznemelijck doen hy met sijn Schip de Inquisicp
 gebangen was ende binnen Woorn gebracp wert / daer hun beter
 genade geschiede als hy binnen Rotterdam hadde gedaen. Ende
 gaer op de wyse alsoo 't begint.

M Arimilianus de Bossu
 Wen ick een Graef geseeten/
 Duc d'Alba diend' ick seer getrou/
 Die heeft my nu vergeten/
 Ick heb geweest sijn Admirael/
 De Geusen te dooden principael
 Dit had ick my vermeten.

Mijn vast betrouwen was mijn Schip/
 God had ick gantsch verlaten:
 My docht het was een harde klip/
 f 2

Dacc

Geuse Liedekens.

Daer moghten geen Pompen op baten/
Maer daer quamen bande Pompen inde Bloot
Die Hendrick van Crier van Kloeken goot/
Die maechten groote gaten.

Ick meynde te wesen der Geusen dwanck/
Die kans die liep verlooren/
Ick wert gebangen tegen mijnen danck/
Sy brachten my te Hooren/
Albaer ben ick in een Klooster geraecht/
En hebben een Pater ban my gemaecht/
Mijn karup nter eens geschooren.

Hoe 't is ick ben in tegenspoet/
Maer het moet zijn geleben/
Ick moetet reekenen booz goet
Dat ick ben hier ter Steden/
Veel liever hier als te Rotterdam/
Want daer is de Borger op my soo gram
Om de moort dien ick daer bede.

Waer is de Paus de heylige Man
Kond' ick by hem geraecken/
Ick liefse hem doen al in de ban
Die my dit Schip deden maken/
De Hel roep ick tot deser uur/
Met Sinte Patricius Dagebyer/
Al over haer te wraken.

So hebben my dit Schip geschenckt/
Ick soude den krijgh bestinnen/
Dit heeft my aldermeest gekrenckt/
Nu icket gae versinnen/
Wat schippers of stuer-luy dat ick vraegd'
Sy spraken alsoo het my behaegd'
Al Schip kan niemant winnen.

Maer doen ick quam booz 't Hoozner Hop
Worde ick wel anders gelwaren/
Dat sal my steken in mijn hrop

Geuse Liedekens.

Al leefd' ick noch vijftigh Jaren/
Want Geus leerde my op 't self de pas/
Wat schoonder geneuchte dat het was
Op Zupder Zee te baren.

Jan Symonsen Krol / ghy liechte quant/
Waer zijn u schoone woorden/
Die ghy my loof de aen mijn handt/
't Welck menigh man aenhoorden/
Ghy soudt my inder nootd bystaen/
Maer ghy zijt my haest lijck afgegaen/
Het welck my meest verstoorden.

Schoone woorden bullen geen sacht
Dat heb ick wel bebonden/
Hulp en bystant my gebzacht
Als ick dreef aen de gronden/
Eick een voer daer zynere baert
En lieten my albaer beswaert
Bedroeft ter selber stonden.

Och daer ick plagh een Heer te zijn
Daer ligh ick nu gebangen/
Da Amsterdam op dit termijn
Waer beter mijn verlangen/
En Geus laet my doch wpt dit gat/
Ick sal u loonen die schoone woeldaet
Mer moorden en mer hangen.

Oozlof Bossu wreedt ende sel
Met al u Spaensche knapen/
Ghy maecht des Konincks Landen rebel/
Ter liefden Nonnicken en Papen/
Die alijt zijn verdozst na bloet/
Gelijck een Visch na 't water doet/
Da 't Christen bloet sy gapen.

Een Liedeken / Op de wijze: Sy plagh
my eens te bragen.

Wat septmen nu van Duc d'Albe
De Botter gelt vier en halbe
Is dat niet veel te dier/
O Prince van Ozingien
Duc d'Albe sal moeten na Spanjen/
Hoe sal hy komen van hier?

Wat septmen van de Sprechten?
Het zijn Duc d'Albens knechten/
Krupdigh / rappidgh / en zeer/
Tegen d'onnoosel en slechten
Willen se sterck gaen berchten/
Schoorsteenbegeres sonder leer.

Met haer studele bzoeken
Gaen se de Nepskens besoecken/
Maer wat daer onder schuyt/
't Zijn haer pockige doecken/
't Gasthuys se versoecken/
Van binnen zynse verbuyt.

In Spanjen en zijn 't maer Fielen/
Daer loopen se met kachhielen/
Al zynse daer groot geacht/
Dol luyfen ist dat se bzielen/
't Zijn Moordenaers der zielen/
Gespuys om te vollen de gracht.

Vijghhoorben konnen se bzeppen/
Kantskens komen se lepen/
Wyngaert snijde onder d'aerd/
Dan lotert haer de hepen/
En se gaen haer verniepen
Spanceren op een Paert.
Se willen om ons getoobe

Heel dees Landen beroben
Als Duc d'Albe haer doet verstaen/
Maer Godt al van hier boben/
Welck men altyt moet loben/
Sal haer-lien noch verstaen.

Op ouden Gijns Duc d'Albe
Hebt ghy nu niet meer salbe?
Of zijt ghy genoegh gesmeert/
Ghy zijt ten heelen noch ten halben/
A hoe wil niet meer halben
't Welck uwen Paus seer deert.

En ghy Duc d'Albens Sone
Boos heyt zijt ghy gelwoone/
Om dat ghy hebt vermoort
Soo menigen persone/
Waerom Godt upt den Throone
Op u is seer gestoort.

O Prince van Ozingien
Edel Dorst upt Almangien
Maecht ons dees Tyrannen ghyt/
Sy doen ons groote Calangien
Jaeghtse weder na Spanjen/
Soo krijgen wy goeden tijdt.

Hier na volghen de voornaemste septen die
onder den nieuwen Gouverneur Don Louys de Requesens gheschiet zijn. Item / den eersten van den slagh vooz Berghen op Zoom / daerse hem welckom geheeten hebben / ende zynder Hoogheyds eerste mitakel is gheschiet den 28 Januarij. Op de wijze:
Van Dueren.

Hoort toe ghy alle gemeyne
Al na een goet nieu Liedt/
Laet ons Gode loben groot en klepne/
Vande victorie die daer is geschiet
In 't laetst van Januarij verstaet het bediet/
Godt en verlaet de syne niet/

Geuse Liedekens.
 Wy kauft ons by maten
 Maer hy en wil ons niet verlaten.

Duc d'Albe met zijn Tyrannen
 Croch na Spanfen 't zy u vertelt/
 Een nieuwe Gouverneur liet hy te panden/
 Dien gaf hy ober het gantsche gewelt/
 En seyde: 't is in Zabant wel gestelt/
 Verlaten moeten de Geusen het belt/
 Dus vecht met blijde sinnen/
 Hollandt en Zeelandt sult ghy wel winnen.
 Oestigh Schepen wilt aenhooren
 Ten Oorloge / zij dies wel hooet/
 Te Bergen quamen die als boren

Geuse Liedekens.

Wel gemonteert met schut / kuyt / en loot/
 Middelburgh te spijzen waren sy gemoet/
 Want sy dochten sonder tegenspoet
 Te Middelburgh aen Lant te komen/
 Dat hebben de Geusen vernomen.
 Sy hebben oorlog genomen/
 En maechten haer op de baert/
 Aen Papen en Monnicken sonder schromen/
 Die seyde: baert dat u alle Oepligen betwaert/
 En ons liebe vroz van Hal / 't zy u verblaert/
 Op-water en was daer niet gespaert/
 Daer op hebbense wel tien Missen gesongen/
 Op daese Victory souden behomen.
 Die daer hadden bevelen
 Van de Geuse Capiteyn goet/
 Die riepen wel liebe gesellen
 Weest doch nu wel gemoet/
 Hooz u Vaderlant wilt wagen lijf en goet/
 En de Prijs van Orangten ons Heere goet/
 Laet ons daer leven en sterben/
 Prijs en eer sullen wy herwoeren.
 Als de Bootsgesellen vernamen
 Dat de Papisten quamen boozt/
 Sy bielen daer dapper aen/
 Sy en spaerden kuyt noch loot/
 Sy hebben geschoten soo menigen schoot/
 En woopen menigen Spanjaert ober boozt/
 Wel dursent zijnder gelieven/
 Sy moesten daer laten haer leven.
 Tien Schepen hebben sy genomen
 Met het geschut soo kleyn als groot/
 De nieu Gouverneur mocht wel schromen/
 Hy stont op Sint Martens-dijck aen 't hooz/
 De Spanjaerts riepen Misericoozt/
 Maer de Geusen smetense ober boozt/

Noch hebbet sy tot haerder schanden
Het elfste Schip wel laten branden.

Ghy Roomnicken ende Papen/
Draeght rouwe aen elcken kant/
Middelburgh moet ghy verlaten
By faute van Probian/
Ghy meent ons knecht te locken upt Zeelant/
Soo dat ghy met gewelt inden Hage quaemt/
Macflantsche slups verdringen mede/
Wp wijsen wel van uwe loofse reden.

Oylof ghy Heeren en Onderfaten/
Ende ghy Officier en valliant/
Wilt onse Printe niet verlaten/
Biedt hem trouwelycken de handt/
Op dat de Spanjaerts de wydede Cprant
Mach geroept werden upt 't Nederland/
En alle de Babels Dienaren/
Datmen Godts Doozt recht mach verklaren.

Een ander.

Van den slaggh booz Bergjen.

Hoozt allegaer / int openbaer/
Hoe datmen kilaer sagh komen daer/
In 't vier-en-sebentighste Jaer/
Des Koningshs groot Anrepen/
Het Trompetten en Schalmejen/
Seer couragieus boozwaer.

Seer triumphant / voeren sy van 't Landt/
Van Bergen want / met een bloeck verstant/
Eck Schip seer vroom gemant
Het Spanjaerts ende Walen
Weenden sy prijs te halen/
Maer deus a's viel op handt.

Als sy nu reem / groot ende kleen/
Quamen by een / om haer te verbyeen/

Doozt

Booz Kommels wael stelden sy gemeen/
By haren Eedt gesworen
Den Admirael moest voren/
Hem moeste beswijcken geen.

Capiteyn Juliaen de Romero saen
Deed een vermaen / willet wel verstaen.
Liebe Krijghsluy wilt ontsaen
Den Wijn die ich u hier schencke/
Daer by sult ghy gedyncken
Dat ghy Ketters sult verstaen.

Al in ootmoet / valt nu te voet/
Als Christen bloet / u gebedt nu doet
Booz dit heyligh Crupce soet
Van onse Liebe Vzuuten/
Dit beelt wilt doch aenschouwen/
Die neemt ons in haer behoet.

Het dit gebedt / na haer opset
Weenden sy net / sonder belet
Te komen dooz 't pecket/
Maer het was al qualijck gebeden/
Sy moesten leeren smeden
Op Sinte Stebens wet.

Hobaerdigh stout / riepen sy hout/
Dragende hout / de Geus die schout
Ong gewelt seer menighfout/
Vene bouz canaille/
Turriaen ende rapaille/
Dat is den dagh die u herout.

Als Leulwen by / de Geusen bly/
Quamen daer by / klampen onder de Ly/
Papou waer zyde ghy ?
Seer vreeslijck saghmen schieten/
De Spanjaerts haer Schepen verlieten/
Schampada speelden sy.

Een bymoedigh accoozt / de Geusen boozt

Quanten

Quamen aen boort / den Admirael verstoort /
 Groot geschrey was daer gehoort :
 Papou 't moet u berdzieten
 't Onnoosel bloet te vergieten
 Dat binnen Haerlem is vermoort.

Een Bliesche Boot / seer breeflijck schoot /
 Soo dat elck vloot / sijn gewelt seer groot /
 Jan van Spanjen viel seer bloot /
 Men hoorde roepen en kermen /
 Misericordie wilt ons ontfermen /
 Maer de leuse was slaet doot.

Sonder berdzagh / gelijk boort den slag /
 Op een Wydagh / 't welckmen heugen mach /
 Alle die dit spel aen sagh /
 Veel Edel Cruys-Heeren
 Moesten daer sterben leeren /
 Met geschrey end' groot geklagh.

Dees tijd inge mal / met blijden geschal /
 Quam ober al / met groot getal /
 Te Bergen op de wal /
 Ons Schepen niet en wijcken /
 Sy doen de Geusen strijcken
 Tot ses al int getal.

Mijn Heerom verblijt / met groote solijt /
 Bootschappen zijt / sonder respijt /
 Den Commandeur verblijt /
 Hp is op sijn Paert getreden /
 Al na sijn volck gereden /
 Maer seer hoort was daer sijn tijt.

Als hy daer quam / byer ende blam /
 Geschut bernam / sijn volck dat klam
 Ober den dijck kzeupel en lam /
 Ellendigh quamen se hem tegen /
 Sijn gesellen seer verslegen :
 Ende riepen met luyder stem :

O Gran Seigneur / le Gouverneur /
 Adieu bonneur / hier gaen wy deur /
 Verlooren is parieur /
 Men sagh hem wederom rijden /
 Van lacchen wel vermijden /
 Ghesheit was hy te leur.

Sijn Heerom doozsept / siende dit sept /
 Sijn vzoijck sept / is in d'uck versept /
 Deur de gantsche Stadt versept /
 Mijn Heerom onberduldigh
 Met tranen menighbuldigh
 Heeft de Spanjaerts doot beschrept.

Als de Philisteen / vooz Israël deen /
 Haer hooghmoedige seen / daelden beneen /
 Alsoo 't hier klaerlijck scheen /
 Met klaghen ende suchten /
 Seer jammerlijck sagh men se bluchten /
 De Spanjaerts voeren heen.

Als Pharao berftsaght / int Koo Daepz geplaght /
 Soo ist hier geslaght / 't wort u bedaght /
 Alle die dit behaght /
 Soo sijn oock dees Papisten /
 Dees woerde Antechristen
 In haer selfs strick gejae zyt.

Oorlof Admirael / Officieren rael /
 Capiteyn verbael / Bootslupden altemael /
 Soldaten in 't generael /
 Wilt Godt de eere geben
 Van dat hier is bedreben /
 Als David doet verhael.

En nieuwt Liedeken van het innemen van
Middelburgh. Op de wijze: Wilhelmus
van Nassoutwen.

Met Willem van Nassoutwe/
Dat Edel Duytsche bloet/
Met blyschap sonder rouwe
Laet ons Godt loben soet/
Die ons nu heeft gegeven
In onse handen repn/
Middelburgh de Stadt verheben/
Dooz haren noot niet kleyn.

Te spelen sy gingen aenheben
Aernypden en Middelburgh/
Welck hem eerst soude begeben
Te senden in grootte sozgh/
En van haer Capiteynen
Om hulp in haren noot/
Daer quam terstont in wepnen/
Gehangen bleef hy bloot.

Met gelepd' sy hem brochten
Te Vlissingen binnen de Stee/
Dooz den Prins hy ontknochtent
Sijn bootschap met grooter bee/
Dat hy moghte behouwen
Sijn lijf en leven soet/
Daer des Princen geroouwen
Brochtet hem metter spoet.

Al op Zoom sy hem voerden/
Tot onder Bergen klaer/
Sy bewesen hem met woorden/
En metter daet oock daer/
Dat niet en was woorthanden
Onstet op desen voet/

Ontrent d' Antwerpsche Landen
Oock wert gebracht mer spoet.

Te Middelburgh al binnen
Is hy gesonden daer na/
Hy sepde wat wilt ghy beginnen/
Hoor toe wat ick u rae/
Als dat ghy sult aenbaerden
Dat u gepresenteert is
Van d' Edel Prins van waerden/
Genade dat is gewis.

Den twintighsten sy haer op gaven
Al inden tweeden Maent/
Men sagh al in de Haven
Of het waer toegebäent/
Soo dick quamen aensetten
Dele scheepkens aldaer/
Met victali om te wetten
De hongerige tanden klaer.

Te Middelburgh binnen der mueren
Den Prins daer inne quam/
Met blyschap sonder treuren
De Borzers alle t'saem
Sy met hem verheugden/
Dat sy waren bezijt
Met sulcken noot in vreughden
Godt lobende met solijt.

Ober al wit aenbaerden
Den Edel Prins van aert/
Bazinhertigh vol van waerden
Deught is in hem bergaert/
Het welcke hy bewesen
Heeft aen zynen vyant/
Dien hem Godt tot besen
Gelevert heeft in sijn handt.
Dertien hondert Soldaten

Dan Duc d'Al daer in zijn gesent/
Heeft hy byp trecken laten/
Niet denckend' op 't ellent/
Doen sy 't Haerlem gepresen/
Haer tyranny gebzurichten sel:
Maer hy bewees mits desen/
Sijn hert van goet opstel.

Ses van de principalen
Gebangen zijn seer onsoet/
Maer onder / ten kan niet salen/
Den Cyran was ongoet/
De opperste gesonden
Int Middellburghe vleyt/
Met een ooghe bevonden
Monsieur Dragon alleyn.

De Geestloose berachte/
Veel goets men vant by haer/
De Kooptuy groot van machte
Van Antwerpen hadden daer
Veel schats en rijckdoms leggen/
't Welck den Prins is niet te veel/
Die hander quaet van seggen
Van Godes schickingh geheel.

En ander nieu Lier van Middellburgh /

Op de wyse: Wilhelmus van Nassouwen / &c.

Wilt nu ghy Nederlanden
Te samen zijn verlijft/
Middelburgh is in handen
Des Prinsen nu ter tijt/
Den Prinsen van Oranjen/
Mer sijn Doctelijck gemoet/
Zijft het Kuygha - volck na
Spanien/
Int Middellburgh met spoet.
Alleen tot u welbaren
Doert den Prins desen sijt /

Om u te openbaren
Hoe ellendigh ghy zijt/
Soo ghy nu leert regeren/
Van hzeemde Spaenschen aert/
Die u soecht te pilgeren/
En dagelijcks beswaert.
Hoe heeft Middellburgh schoo-
ne
Verdzagen hongers hzacht
Als 't Landts vzhpeyt ydone/
Niet anders heeft vrdacht /

Wat

Wat hebben ander Steden
End' Landen int gemeyn/
Soo lange al sint's geleden
Dooz de Spanjaerts onreyn.
Alre Dochters en Vrouwen/
Hedencht mer heren vzoet/
De vzhpeyt der Lansdowen
En die Inwoonders seet/
Wilt van 'r getwelt bezynen
Van bees hzeemde hier naer/
Scharringen en wilt niet lpen
Des rienden Hennings swaer.
Spaerliche Inquisitoren/
Die u hebben geplaecht/
Verdzijft uyt uwen mueren/
Ontfanght u volck berjaecht/
Laet Godes woort floreren
H daer niet regen stelt/
Soo sult ghy yzpereren
En hzeesen geen gebelt.
Wilt u r samen verbinden
Tegens de hzeemden vzeer/
Waept niet mer allen vanden/
Hedencht doch uwen eedt:
Om 't volck r houden in vzeeden
Hebt ghy gesworen t'saem/
Het Landt by sijn vzhheden/
Te betwaren bequaem.
Den Koninck is u schuldig
Ma sijnen eedt / 't is klaer/
's Landts vzhpeyt menighboudig
Te beschermen enpaer/
Soo hy dat niet wil houwen /

Maer ghebzuricht hzachten oed-
wolt/
Van uwen eedt vol trouwen
Heeft hy u byp gestelt.
Den Prins wilt die handt bis-
den/
Die booz u 't lsen waeght/
Maecht dat de hzeemden vze-
den/
Daer ober elck man klaeght/
Wilt ghy dat niet beheren/
Soo ghy moestwille dzijft/
't Is waert dat ghy mer smez-
ten
Geuwiglijck slaven bijft.
Diez mer hzomen gemoede/
H lant / tijt ende goet/
Wijft ende hint als de vzoede/
Bescherm nu wat ghy doet/
Verliest ghy nu ten tijden
Desse bequaemheyt yzoot/
H naecht van allen zijden
Dienstbaechepde / anghst / ende
noot.
Nederlant ghy zijt neder
Dooz de Spanjaerts gedruckt/
Straet op en slaer hem meder
Die u soo scheert en plucht/
Maecht mer den Prins ghepre-
sen
En sterck verbont boozgaen/
Doozspoedigh sult ghy wesen/
Doozlof daer dit vermaent.

En excellent Liedeken / hoe sich de Vlissin-
gers eerst revolteerden / ende Duc d'Albens
Swager gehangen wert. Op de wyse:
Ghy Wapen sien traep.

Hoozt toe ghy Mannen ende Wijven/
Daet den Geest na mijn verstant /

G

Desen

Desen druck en souren niet konnen beschrijven/
 Siemen nu siet in Nederlant/
 Daer en mach nergens geen goet passeeren/
 Zo Distingen of ter Doren/
 Dat heeft den tienden Penningh gedaen
 Dat hier so veel siet spelen gaen.

Gheestelijck ende Wereltlijck saen/
 Als 3p dit hebben vernomen/
 Zijn daerom te hobe gegaen/
 En weder gestaen als hromen/
 Al wat sy seiden by sweogh al stil/
 By seide: ick sal hebben u mijnen wil/
 Den tienden Penningh sal wesen wijn/
 Soo daer een Godt inden Hemel sal zijn.

Och Wreders wilt doch wel aenmercken/
 't Ghebeurde op eenen Paeschdach
 Datmen Distingen sou beschyncken
 Met een Paesch-lam dat niemant en mach/
 't Was een Paesch-lam van grooter moozden/
 't Waren al basten van Hennip koozden/
 Om te gaen rechten d' Overigheyt saen/
 't Gemeente en hadde niet by gegaen.

Maer als de Bozgers dat vernamen/
 Hoemen Gemeente en Overhepts ampt
 Houde ombrungen al t' samen/
 En helpen van hant/
 't Gemeente en beyde niet langhe/
 Zo namen de Capiteyn ghebangen/
 Mer de Soldaten kleyn en groot/
 Schooten 3p niet kint en loot.

De Capiteyn niet moede siet
 Sprack tot de gesellen sijn/
 Laet ons doch niet treuwen hier/
 Maer lieber brolijcken zijn/
 By salam aberechts op de Leere/

By riep / Iffer geen gracy Heere?
 Hier is gracy op dit pas/
 Als vooz onse Graben was.

Vanden slach geschiet by Wroock / Sang
 wijse / Op wijse vanden slach van Maunster.

W Je wil hooren een nieu liedt/
 Wat int jaer hier-en-tseventigh is geschiet/
 Ich salt u gaen verklaren/
 Al van den Edelen Graef Lodewijck/
 Hoe dat hy is gebaren.

Graef Lodewijck lach met menich Velt/
 Vooz die stadt van Maestricht int Velt/
 De Papisten lagen daer beneben/
 Sy en waren doen niet eens soo stolt/
 Dat 3p sich dozsten streben.

In April den achtsten dagh voozwaer
 Coock Graef Lodewijck op met sijn gansche schaer
 Al nae der Wroockherpeden/
 Soo sterck quamen de Spanjaerts daer aenboozt
 Graef Lodewijck moeste schepden.

Het huys te Henimmen hebben 3p in gekzegen/
 En hebben de Spanjaerts daer van gedzeben/
 Veel beter hadden 3p mogen rouwen/
 Het hadde hen smozghens noch beter gegaen/
 Niemant derft sijn Spandt te licht betrouwen.
 Te hier uren smozghens hoozt mijn vermaen/
 Hoordemen de Spanjaerts allazijn slaen/
 En waren seer wel ghemoet om bechten/
 De Geusen waren seer moede van gaen/
 Niet wel dozsten 3p bestaen om bechten.

Gasconjaerts en Walen verstaghet my
 Stonden Graef Lodewijck trouwelijck by
 Als vrome krijghslieden haren Heere/

Gense Liedekens.

Met schanden weken de Hooghduptschen daer van
Daer af so hadden klept eere.

Met schanden zijn de Duptschen getweken/
Ende hebben een schuere inde bzant gesteken/
Daer waren de Gensen bezraden/
En zijne soo dapperlijck na gestreken/
Ende geslagen in haer slachhoorden.

Seben uren heeft dese schermutselingh geduert/
Maer Joris Schenck Ruyters hebben meest besuert/
En werden meestendeel doodt geslagen/
Hem bielen so dapper de Waelsche Ruyters acnboort/
Welck so wel mochten beklagen.

Dan de schermutselingh zijn gebleven doodt
Regen hondert en tien verstaet mijn woort/
Wat in den achttocht is blijven leggen/
Van Hooghduptschen / Wijben en kinder en bloot
Daer weetmen niet veel van te seggen.

De rijdningh quam te Rinnegem op dat pas/
Dat Graef Lodewijcks slach verlooren was/
Die goede Heeren waren daer gebleven/
Sp luden die kloeken wel alsoo ras
En schooten soo dapper daer beneben.

Die van Rinnegem hebben dat vernomen/
Dat vijf merale stucken binnen Rinnegem zijn ghe-
komen /

Op de Kruys-strate dedense bueren/
Sp stakense met kroosmeryn tot een spot/
Dit zijne die souden bzeken de mueren.

Hoozt watmen noch gebeuren sach/
Als dat geslut daer gekomen was / op dien dach
Zyandende Lantcermen hebben zo aangestreecken :
Op dat elck soud' aensien met groot gelach/
Sp zijn daer stoutelijck na gestreecken.

Die van Rinnegem waren soo seer verblijdt
Als Graef Lodewijck hadde soo verlooren den strijdt/
Maer

Gense Liedekens.

Maer ick hope het sal ten besten verkeeren/
Als Graef Lodewijck weder te velde komt/
Dan sullen sy wel laten haer te triumpheren.
Al is sy daer soo deerlijck verjaeght/
Hy heeft verlooren Dozp noch Stadt/
De Prins heeft weder een buyt gewonnen/
Maer eer de tijt ten eynde gaet/
Sal het noch al ten besten komen.

Een nieu Liedeken van eenen aenslagh ge-
schiet op den Dinerdach / so wel op Hollant als op Zeelant: Op
de wijse: Den lustelijcken Key Christius / &c.

Den dertighsten Mey op Dinerdach
Kregen die Blissingen wat te doete/
Tegen die van Antwerpen met gewach/
Onrent Saftinge na den woene/
Sy waren weder gekomen upt/
Maer haer crupden waren van geen vertupt/
Dat mochte ase wel beklagen/
Godt woudefe ten Iestmael plagen.
Op de Scheld boozhy Krommers wael/
Quamen die van Zierichzee aensieten/
Die van Antwerpen sagensc altemael/
Hiepen 't zijn vrienden om ons te ontfetten/
Daer mede waren sy in een bal/
Want die van Blissingen met groot getal/
Den Hont quamen op dzingen/
Sp komen na Antwerpen niet weder spzingen.

Papou wel vier-en-dertigh int getal/
Wel gemonteerde Schepen/
Met die te Lillo lagen al/
Sp waren daer met anderen betepen/
't Groot geslut gaf soo grooten geluyt/
Die Blissingers riepen / dit is onsen buyt/
Maer

klamp aen / klamp aen als Mannen
Papou stont oft bescheten waren de handen.

Op Pinxterdach reet doncker wert
Kzeghen sy met vroom daden/
Elf Schepen / met vroom gemoet en hert/
Dooz den Spaik was geen genaden/
't Sy Duitsch / Spanjaerts ofte Wael/
Sy spoelden haer voeten altemael /
De reste ginghen sy besetten /
Om des moezghens haer tanden te werten.

Pinxter-Maendagh smozghens vzoegh
Waren de vbanden meest al verlopen/
Regen maechten haer cours recht als een oogh/
't Antwerpen was al haer hoopen/
Die ander lieten sy inde Pan/
Maer sy warender meest al van/
Met haer Boothens daer upt gebaren/
Op d' Eylanden sachmensse paren.

De Schaepstallen geheeten zijn
De Eylanden daer sy oys woerden/
Wel acht hondert daer by quamen sijn/
Meest van hunger sy daer op stozden/
De ander die daer waren gebaen/
In de Schelde sy moesten te water gaen/
Met de bloet sy tot Antwerpen vzeben/
Grooten rou in de Stade worde bedreben.

Dijf inde grondt / drie in lichten brandt/
Met vijftien pzijsen quamen aensitten
Dooz Vlissingen seer triumphant/
De Heer van Heemster sonder letten/
Vice-Admirael van de Papisten bloot/
Wert gefonden na de Prince minjoot/
Hondert twee Metalen stucken/
Sachmen van de Schepen rucken.
Gozlof zyt allegader onbertsaecht/

Al wil Pierre de Valentis komen
Met Spangien / Godt her seker niet behaeght/
Sijn snozchen en hoogh berdenen/
Sulcx als sy in Indien heeft gedaen/
Ende meynit ons docht te bezraen/
Om Hollandt en Zeelant te doen sterben
Ende gantsch inden gront te bederven.
Ons opperste Prins in 's Hemels Firmament/
Sal ons Nederlant wel beschermen/
Ons tot slaven te maechen sonder endt/
Daer toe sy ons willen bzingen oeherten/
Daerom laet ons niet herten moet/
By malkanderen opssetten lijf en goet :
Daer sy sijn / sy doch dooz ons beben/
Want Godt sijn hant ober ons heeft gegeven.

Van den aenschach op Hollant / Op de wijse /
van Herlinghen.

Wie wil hooren een goet nien Liedt/
Al watter op Pinxterdach is geschiet
Hoozt toe ich salt u singen/
Al van die Papouwen hoozt mijn bediet/
Hoozt-Hollant menden sy te dwingen.
Sy quamen te Wozmer en daer onrent
Die boeren van Assendelft maekent haer wel bekent/
Die Geusen lieten haer ooch genteten/
Sy kregen daer ooch een Pinxter-bloem/
Om gracz wast dat sy riepen.

Ciete Herumck als een vroom Hopman
Hy voerde sijn knechten soo dapper an :
Allarm sloegen de Crommen/
Die Wybupters quamen ooch stoutelijcken
Sy bleben daer al diet niet onts wormmen.
Wat helpe nu u groote hzaelit/

Die ghy Noordammers had by den anderen gebracht
 Deertien hondert Papoutwen wilt hooren/
 Godt toonde daer zijn groote macht/
 Papou gaff daer al verlooren.

Vijftien aenslagen hadden zy gemaecht/
 Sy waren oock te Purmerent geraecht/
 Sy meynden 't was al getwommen/
 Die Galepen schoten daer soo dapper in/
 Seer wepnigh die 't ontsprongen.

Acht-en-tachtentigh Bybupters boozwaer geseyt/
 Die hebbense daer meer ney-geleyt/
 Wel ses hondert bloet-honden wilt hooren/
 En noch twee hondert tnegentigh bekent
 Gebrocht al binnen Hoozn.

Godt toonde al sijn wonder-werck/
 Door sijn kragtige handt seer sterck/
 Samen te Alpendam moecht aenschoutwen/
 De Galepen schoten daer oock int yerck/
 Papou quam int denouwen.

Dier hondert te Alpendam bleven doodt/
 Die sy bezgaef den al in de sloop/
 Sy kregen te Noorddam nieuwe maren/
 Hoe dat sy te Purmerent bloot/
 Ende te Dozmer waren gebaren.

Ons Admirael seer wijs bedacht/
 Die was daer haestelijck by gebracht/
 Door de verradersehe tongen/
 Dan het is hem vergaen seer sacht/
 Den Dans is hy ontsprongen.

Goorlof ghy Heeren op dit termijn/
 Wilt onse Prince getrouwe zijn/
 Ende ghy Capiteynen by desen/
 Laet ons trecken eenen lijn/
 Godt sal ons helper wesen.

Korts daer naer als desen aenslagh ghe-eyndicht was,
 heeft den Grave vander Marck en den Heere van
 Lume dit oorlof Liedeken gemaect, ende int ver-
 treck laten uyt-gaen.

Een nien Liet des wel-geboren Heeren ende

Grave vander Marez / byz Heere van Lume / etc. Op
 de Wijse: Wilhelmus van Nassouwen.

T Sy u ghy Afsodisten
 Die Gods raet wederlaen/
 Ja meer met den Papisten
 Dan mer Princelijck gaen/
 Duncte u niet Godt salt wreken :
 En bzingen aen den dagh
 A valsche loofe treken/
 A naecht eulwoigh geklagh.
 Schaemt u 'r boos hantieren/
 Ghy Hypocriten quaet/
 A logen te bekeren
 En sit in des Landts raet :
 Gebeynst zijn u raetslagen
 Ghy Achtophels bloet/
 Ghy sult als Kian beklagen
 Die hoof heyt die ghy doet.
 Ghy soecht des Graden leven/
 Op dat ghy sout te ber/
 Die landen bzingen in sneden
 Door u trouloos opset/
 End' hebt den Prins gestoren
 Maer wien eedt is vals/
 Ghy soecht den Edelen geboren
 Te bzingen om den hals.

Ghy sit als Potentaten
 In des Landts Regiment/
 Maer Monnicken / Papen /
 Prelaten/
 Maechen u vriende blint :
 Daerom zyt ghy paptre
 Den kloeschen Grabe / maer
 Al u bezaderye
 Sal kotten noch openbaer.
 Ghy hebt het Lant tot schan-
 den

Den Wij gepresenteert/
 Den

Te leberen in sijn handen
 Sulcx was geparisteeert :
 Daerom quam hy gelogent
 Na Haerlem / soo 't wel scheent/
 Daer was de Prins bezogent/
 Dan boden tot beneen.

Ghy zyt het Landt seer schan-
 digh/
 'r Is jammer dat ghy leect/
 Doch Prince end' Grabe gena-
 digh/
 Met al die hem aenkleect/
 Ja meer met den Papisten
 Ter vleesch- bantz hebben ghe-
 bzacht/
 Maer Godt de Heer Almachthigh
 Weest booz ons wel gewacht.

Maer wien dienst getrouwe/
 Soomen van sulcken seest/
 Graef Lodewijck van Nassou-
 we/
 Waer langh int Landt getweest/
 Den Durg mer sijn bloed-
 honden

En hadde mer geschit/
 Waerdy getrouw gebonden/
 Het landt maer al gestont.
 Ghy hant u selven sleichen
 Daer ghy in ballen sult/
 Op sal u quaet ondecken/
 Wanneer de tijdt verbult/
 Ghy sult u noch booz hem schan-
 men/
 Laet hun kotten int poezel/
 Den Edelen Heere van Namen/
 Den Grabe vander Marez :

Den

Den Grabe vander Marez :
 Den

Geuse Liedekens.

Daerom Edel Heer beriebed/
Schaft eenen goeden moet/
Godt sal spacen u leuen/
Spijt u vanden beruoert/
En sal u sterckheyt geuen/
Dooz sijn genaden groot/
Op dat dooz u befeben/
Wy komen wyt der noot.
Al was Dabid berdzeben/
Dooz Sauls hoogen moet/
Nochtans saghten 't lof keeren
Dewelcke iagh onder de voer:
Sao sulken sy oock beklagen/
Nemmerck wel mijn vermaen/
Dat sy 't doozten gewagen/
H Edelheyt te baen.
Sy hebben veel quaedts ghe-
bzouten/

Dooz haer gebeynsfheyt groot/
Doch Mannen ende Bzouten/
Gehzocht in sijden groot/
Ger 't Land sal zyn in vzedert/
't Sal kosten menigen man
Daerom mer ons gebeden/
Laet ons Godt roepen an.
Bider dooz den wel gesyden/
Dynte seer hoogh vermaert/
End' Heeren in allen enden/
Daer Gods' Woort woerd ver-
klaert/
Den Gzaef van der Maecht
ydoone/
Den Patrozaef op den sijn/
Dooz Engelandt de lyzoone/
Alagh wel ghebeden zyn.
Den vijfden Juny, 1574.

Van de schoone Victorpe van Lepden: Op
de wyse: Van den 36. Psalm/ Des Boog-
doenders wille / Ec.

U Erheught u nu van vzeught ontspringht/
Een danckbaer liet van herten singht/
Ghy die de waechteyten aenhanget/
Want by ons woort nu rechtewoort
Een stem der blytschappen gehoozt/
Daer langh na is verlanget/
De rechterhandt des Heeren sterck/
Die heeft verdoont haer wonder-werck/
Gelijck by ouden tijden/
Als hy sijn volck in haerder noot/
Dyde van honger / swaert ende doodt/
En nae dzuck gaf verblijden.
Een regelijck is wel bekent
Wat den Paus dooz een instrument
Sant inde Nederlanden/
Daer dat Duc d'Alba is gecrupnt/

Als

Geuse Liedekens.

74

Als hy de selfde had geschupnt
Na moort / roof ende vanden:
't Was den Melaeschen Commandeur/
Die hier toe van hem kzeegh de keur/
Om sijn seer schalckhe sinnen/
Duc d'Albens handel was te wzeet/
Dees beyns de dat hem sulcx was leet
Hy wout met listen beginnen.
Wat hy daer dooz in Zeelandt wzocht/
Hebben sijn Spanjaerts wel besocht/
Dat sy daer niet meer komen/
Hy heeft dies weer int lef van May/
Sijn nieu aenflaghen vzederlep
Op Hollandt dooz genomen/
Op de Maes was des eersten list/
Maer den aenflagh is gemist:
Gods handt heeft hem geslagen/
In Noort-Hollandt oock desgelijck/
Daer seer veel wouden op den dijck/
En in de sloten lagen.

Den verden aenflagh heeft gehad
Lepden die wel vermaerde Stadt/
Sy wert weder belegen/
Want hy wist dat daer op dit pas
Boorn noch kzyghs-volck in en was/
Om sijn machty te staen tegen:
Sijn grof geschut hy achter liet/
Want daer met (wist hy) had hy niet/
Dies wou hy de Stadt dwingen/
Mer hongers noot / sonder gewelt/
Ende heeft het oock alsoo bestelt/
Datmen daer niet kost bzengen.

De Prins ende Staten sloten raedt/
Vzeemt scheemt / nochtans van dese daet/
Salmen dussent jaer spreecien:

Den

Den Hffeldijck hzeegh menigh gat/
 Den Waef dijck wert gestreecken plat/
 't Water quam in gestreecken/
 Hollandt thoonde zijn water-kraecht/
 Zeelandt heeft zijn hulpe by gebracht/
 Dooz volck en schoon Scheeps-stucken/
 Bopstot den vermaerden kizinghs-helt/
 Begaf sich op het Water-belt/
 Godt liet hem wel gelucken.

Als Klabfaces sprach den byant/
 Men kan komen geen bystant/
 Leyden ghy moet versinoren/
 Hondt ghy de Sterren grijpen wel/
 Soo kan het water oock seer siel/
 Tot booz u Stadt doozboren:
 Dit deden sommige doen de klacht/
 Sathan die stoachte doen tweedracht/
 'i Versoecht was swaer om lijden/
 Want veele waren daer sonder bzoot/
 Oock was daer de Peste seer groot/
 Maer Godt die holt hem strjden.

Den wint die blies soo booz Soetermeyz/
 Van daer soo weeck des byants heyz/
 End' quam tot Soeterwoude/
 Hier heeft de Heer sienlijck getoont/
 In noot dat hy sijn volck ver schoont/
 End' wnt last helpt benoude/
 Hy gaf wint / regen met springh-bloet/
 En benam den byandt den moet/
 Die naecht is wegh gelooopen/
 Veel huysen stach hy inde byant/
 Alwaer hy weeck hy vondt Godts handt/
 Doodtelijck moest hy 't ontloopen.

In October den derden dagh/
 Bopstot men met sijn Schepen sagh

Binnen de Stadt van Leyden/
 Daer hzegeu hongerrige spijs/
 Den Heer die zy danck ende prijs/
 Dese hen kost berpden:
 Natuer die hzeegh weer haren epfch/
 Sy wierpen van haer het Paerden blesch/
 Bzoot hadden sy moeten der ben
 Van seben weecken den tijdt lanck/
 Water was meest geweest den dzanck
 Waer dooz veel moesten sterben.

Doet op 't gesichte wzeeden Cyran
 Siet hoe de Heere helpen kan/
 Daer geen hulp is booz oogen/
 O Amsterdam blijft niet langer blint/
 Verderft doch niet u kinders hint/
 Hebt met hen mede-dogen:
 Keert u in tijts eer ghy vergaet/
 Den Heer niet langer tegen staet/
 Kennercht zijn kraecht en gaben/
 Heel Nederlandt siet dees nock aen/
 Wilt handen aen den Ploegh nu slaen/
 En blijft niet langer slaben.

Ghy hebt aen ons kleyn landt gespoort/
 Wat hulpe dat Godt by sijn woort
 Bedaen heeft in dees drie jaren/
 Hanght dat dan nock aen oubertsaeght
 Doozt Vaderlandt u strjctbaer waecht/
 Afgodes dienst laet varen/
 Leght by her wuz niet langer houdt
 En gelooft my 't sal worden hout/
 Ja 't sal geen wuz meer blijben/
 Wilt ghy dat dit plat zy gesiel/
 Geeft den Cyran langer geen gelt
 Ghy sult hem wel verdrijven.

Den Prins die ons hulp is geweest/
 Stercke

Sterck u en ons met sijnen Geest/
 Dat wy na sijn woort leden:
 Dankt zy de hooghste Majesteit/
 Van nu tot inder eeuwigheyt/
 Van dat hy heeft gegeven/
 Ons Prince zy doot zijns soons bloet/
 Van hem tot aller tijt behoert/
 Hy stercke oock 's Lants Staten/
 Maet een volstandigh vast gemoet/
 Tegen den vyant seer verwoet/
 Die hem en sijn woort haren.

Gen Lier bande ontfettinge der byzomet stadt Leyden. Op de wijse/ Wilhelmus van Nassouwen.

A Enhoort ghy Nederlanden
 Maer herten seer verhuigh/
 Tot Godt verheft u handen
 En looft sijn groote deucht/
 Wilt nu sijn eer bezeyden
 Ghy waert seer belien/
 Om die ontfettingh van Leyden/
 't welck onlanck is gedaen.
 Maer wilt consideren
 In dese wonder daet/
 De stercke hant des Heeren/
 En niet der menschen raet/
 't Is Godt die 't allen tijden
 Den sijnen upreer doort
 Derloft / en kan bezeyden
 Van swaeren hongers noot.
 Ghy hebt dus lanck 't vertrou-
 men
 In 's Koningshs macht gestelt/
 En op sijn schoon Landouwen/
 Heyzacht / end' gzoort gewelt/
 Maer boven den aem des Heeren
 Der magh geen Potentiaet/
 Hoe soue ghy wel storeren?
 Wy Godt daer buyte maeten
 Laet u een spiegel staen
 In Hollandt Leyden schoon/
 Die

Gocht die daer in Godt breefen
 En Christus sijnen soon/
 Die is haer Koningh verheben/
 Haer Schilt / haer Bogg / end'
 weer/
 Dit heeft den vyant doen beben
 Ja blughen met onzer.
 't Is wonder int affhou-
 wen
 Der menschen oogen blind/
 Hoe dat in het benouwen
 Was den Boggz gestint/
 Maer best dees stadt beladen/
 Honger / kizgh / bieren tijt
 Te houden sonder Solaten
 Soo langh in 't byants spyt.
 Ich laet noch te vermonden/
 Al die of bzeuchen siet/
 't Welck sy tot allen stonden/
 Den Spanjaert deden hier/
 Ten mocht haer niet factieeren
 Sy streden booz 't Vaderlant/
 En om het woort des Heeren/
 Dat was daer in gepant.
 Al laer mont hooghmoedigh
 O Spaenschen Alsur moer/
 Heeft Godt gehoort seer spardigh
 Die

Den Amiraet bastant/
 Bopst / end' Edel gzoolve
 Van Walcheren soo playfant:
 Den Spanjaert seer beladen
 Singen dees maets te heer/
 Maer Prince seereps azmiaden
 Behaelden sy pzzs end' eer.
 Haest saghmen doen verneeren
 Ons byants hoogen moer/
 Sijn schanssen doort verbeeren
 Derliet hy met der spoet/
 Hy moest de stadt sien spijfen
 Maer koozn seer abundant/
 End' upr sijn Leger repfen
 Maer oneer ende schant.
 Prince / Leyden schoone
 Ghy Boggz souck end' out/
 Maer veigh spant ghy de kzoone/
 Om dat ghy onberstout/
 Gebieven zyt stant bastigh/
 Ghy ander Steden ras/
 Welpr ons den vyant machtygh/
 Ma-jagen op dit pas.

Wien ghy booz hem op deet/
 Baldees die hadt gestoeren
 Dat Son end' sijnen schijn
 Dergaen moest of verloeren/
 Sou de Stadt Leyden sijn.
 Hierom heeft Godt almachtigh
 Gocht het bidden behoort
 Der Burgers tot hem klachtigh
 O Leyden byacht ooz boort/
 Den Prince van Orangien
 Heeft hy u tot een Velt/
 Vermecht die 't volck van Span-
 jen/
 Dzeken sou haer gekelt.
 Gocht sijn de Bonigenoert
 Den Adel in s leden meest/
 Van Hollandt onberzeten
 Al daer pzeent gewest/
 En hebben tot utoen bysande
 Al om de Dpiken dooz boort/
 End' tot een Zee haer Lande/
 Comaecht / 't is noyt gehoort.
 't Was bzeugt te aznshouwe

**Als nu de Commandeur / dooz het miracu-
 leus ontfetten van Leyden so seer ghetzaecht was/
 heeft hy sijn Onderfaten wederom wilken verquic-
 ken / dooz een Spaensche Vijge / eens listigen Pz-
 don / waer op dit Liedeken gemaecht is : Op de wij-
 se: Gods Edel kinderen wilt doch gedachtig wesen.**

Hollandt / Zeelant / wilt ghy u nu bekeeren/
 Doet Zabant ter eeren / den Koningh onderstant
 Soo meught ghy al 't famen met bzeughden leben/
 Pardon is gegeven / vanden Gouverneur bastant.
 Papisten wy en bzagen niet na u Pardon ontzach-
 tigh/
 Wy geloubden in God almachtigh / diet alles regcort /
 Die geeft ons Pardon van onse boose gedachten/
 O ghy Cains geslachten / ppenst ghy op God den Heer.
 O Geu-

O Geusen waerom blijft gy dus vzeemt van sinnen/
 Wilt ghy nu noch niet berrinnen/
 De Paus den aerschen Godt/
 Die geeft u absoluci bupen ende binnen/
 Wy dunctit aen u beginnen/ ghy hout met hem de spot.

Die absoluci die hy ons soude geben/
 Hebben sy wel beseden / te Zutphen int openbaer/
 Te Paerden / te Haerlem / wat hebt ghy daer bedreven
 Wy hebben 't al bescheven / in Bzieben voozwaer.

Geusen onsen Gouverneur is niet gekomen/
 Wy mogent ons wel roemen / dan om te maken vzee/
 Daerom heeft hy bzieben van Spanjen mede genomē/
 Tot zijnder vromen / geloofier geen ter see.

Valsche Papiſten wy willen u niet gelooben/
 Gelijck de Mooren dickmael hebben gedaen/
 Alsulche schelmerie leyd ghy haer oock te voren/
 Dus waren sy bedzogen en jammerlijck bezraen.

O Geuse laet ons wesen in Peps in vrede/
 Sonder begeben / en maechen vast accoozt/
 Dat elck in sijn geloof magh leven ter stede/
 Het wert u al bergeben / alsoo dat oock behoort.

O ghy Papiſten ghy deed hier bereden / (coozt/
 Te Parijs binnen der Stede / hielt ghy niet vast ac-
 Den ongebooren benaemt ghy daer het leven/
 En hebt bedreven sulcken wzedden moozt.

Hoe dat wy 't bachen / wy en kornense niet bezraten/
 Sy willen haer Geusen niet laten/
 Sy geben ons geen gehooz/
 Dat zy 't oock deden / ten soude haer niet baten/
 Haer leben souden sy laten / dat weten zy te vooz.

Oorzof ghy Princen en Heeren / wilt u van 't Puz-
 don heeren/
 Hout u aent woozt des Heeren / wilt haer geloben niet/
 Al willen sy ons berneeren / en niet woozden berberen/
 Sy mogen ons niet dreeren / Godt helpt upt verdziet.

De eerste listighent nae desen voozsz vrede-
 handel is ghebleken aen den moozrbzandischen aemlagh in Poozt-
 Volkant van den Monnich aengelept / Anno 1575. Op de topse:
 Een Amoreus siere ghelaet wy.

En nieu Liedt wil ick singhen/
 Hutter herten alsoo fraep/
 Hoe Papou Poozt-Hollandt meende te dwingen/
 Den seben-en-twintighsten deser Maep/
 Maer ten woude haer niet geluckan/
 Soo zijt wel hadden gedacht/
 Haer raetslagen bzaiken in slucken/
 Al dooz Gods sterke macht.

Ontrent ses duysent voer-knechten/
 Met seben hondert kuyters te Paere
 Mevnden zijt Landt mede te bedechten/
 Poozt-Hollandt hadden zy gepaert/
 Opt bezraet quamen zy aen loeren/
 Dat sy van binnen hadden gestelt/
 Ontrent vijf hondert Voeren
 Stonden tot haer hant gestelt.

Een Voer van Wochnum gebooren/
 Een Knaep van Jesebel bequaem/
 Hadden sy tot Capiteyn gekoren/
 Vier hondert knechten die hyer niet aen nam/
 Die in elck Dozp souden branden/
 Als die Spanjaert quam vooz de Sehans
 Gheleert met roode zijde banden/
 Maer verlooren siep haer de kans.

Diederich Sonoy in korten stonden/
 Heeft haest bernomen dese maer/
 Hy heeft sijn Posten upt ghesonden/
 In Steden / Dozpen / hier en daer/
 Dat sy goede wacht soude houden/
 Op sulcke bezraders al/

Niet alleen Mannen/ maer oock Vrouwen/
Want daer veel waren int ghetal.

De Steden en Dopen al ghelijcken

Swoeren malkander getrou/

Die sy vernamen de practijcken

Die daer nou gelben sou/

End' deden die Schepen toe rusten/

In alsoo hozten front/

Besetten alle Habens en Kusten.

Ceghen sulcken loofen vont.

Men ginck de Landts knechten halen

In de Schanssen sterck en vast/

Die Landt-Lieden al-te-malen

Hebben op haer Haspelen gepast/

Daer Daendels saghmen bliegen/

Ter eeren den Prince sijn/

Sp wilden haer niet laten bedriegen/

Dan den Monnick op dit termijn.

De Papisten quamen aen strijcken/

Door de Schanssen aldaer/

De leus lieten sy daer blijcken/

Sp meynden 't Lant was haer/

De Molen gingen sy aensteken

Die te Schorel stont al by de Kerck/

Hy was gefielt tot een teken

Vande binnen bezraders sterck.

Sp gingen daer bzanden en stoken

Die binnen bezraders saten stil/

't Bezraet was al gebroochen

Sp hzegen niet haer wil/

Haer Capiteyn was gevangen/

Maer al sijn Landts knechten meest/

Die Papoutwen sonder verlangen

Sijn vertroocken seer bezzeest.

Door toe watmen doe dede

Met dese bezraders bals/

Men ginck doen den Capiteyn ontleden/

Derst h zach hem den Dupbel den hals/

Dit is geschiet waerachtigh

Veel menschen hebben daer by gestaen/

Al sulcken loon zijns verwachtigh/

Die haer Daders landt willen bezraent.

Doorts die bzant-stichterz te samen

Woorden al aen staken geset/

Elck in sijn Doorp by namen/

Om een ander te wachten bet/

Haer Coznel ist ontloopen/

Maer namen Pieter van Hoef/

Int epiden sal hy 't becoopen

Wie sagh zyn dagen sulcken boef.

Dan Kerfuis is dit bezraet begonnen/

Amsterdam heeft dit gebroecht/

Om sulcke peys hebben sy geronnen

Is dit den bree'd' die hy alrijdt socht/

Hy hebben oock wel vernomen

Dat sy niet Door-Hollandt sou worden betaelt/

Hi is een Boer te getnoet gekomen/

De betalinge had hy dza gehaelt.

Hi belooninge leyt in sacken/

Maer het is crupt en loot/

Die Kerfen zyn al gebacken/

Hi te bicitalieren inden noot/

Derst moet ghy daer aen geben

Cwee daekders hoor dat Trent/

Dan meught ghyse wel aenleuen/

En halen in ulwen Cent.

Och! Commandeur vol schanden

Wilder op waecken niet/

Wat dinck treckt ghy ter handen/

Des Heeren werck aensiet/

Hout u van sulcke fruchten/
Wacht u boorzaen hier naer/
De Pinxter-bloem te plucken/
Gedencht aen 't boozleden Jaer.

Prince Godt kuilt ons bewaren
Van dees bloet-honden sel/
Die haer selven niet en sparen
Om 't bloet te storzen sel/
Laet doch u Kerche groepen
Hier in dit Boorder-quartier/
Wilt ons Prins met wijs heyt besprepen/
End' oock die Zeeuwen fier.

Vande inkomste des Boorzuchtige Hoogh-
gheboorne Vorstinne ende Princeffe. Op de wijs:
Wilhelmus van Nassouwe / &c.

Wilt nu bzeught bedrijven/
Ghy steden in Hollant/
In Zeelant Mannen en Wijben/
Bedijft bzeught aen elcken kant/
Ter eeren den Prince verheben/
Sijn Hupf-vrou Edel vermaert/
Dat Godt gratie heeft gegeven/
En trouwelych bewaert.

Ten Bziel is sy gekomen
Al met triumphe groot/
Dat hebben die Worger's vernomen
Men schoot soo menigen schoot/
Tot des Prins t' zijnder bromen/
Men nam haer by der handt/
Men hiet haer wilskomen/
Al in des Princen landt.

Als den Prins dat heeft vernomen/
Van herten was sy verbljdt/
Op voer al sonder schromen/
Paer

Paer den Bziel seer subijt /
Paer haer was sijn verlangen/
Den Edele Prince goet/
Hy heeft sijn Bzuyp ontfangen/
En vriendelijch gegzoet.

Men sagh daer bzeught oorzoren
Ten Bziel / ich seght u plat/
Trommelen en Trompetten moechmen hooren/
Op het hoost end' inde Stadt/
't Beschut wert los geschoten/
Ter eeren de Bzuyp minhoof/
Ten heeft haer niet verdzoten
Te schieten soo menigen schoot.

Als sy binnen is gekomen/
Die Jonckvrou repn gemantert/
Eck hiet haer wilskomen/
Bzeucht weter gehantert/
Op den Cooren saghmen vperen
Deur die Stadt naecht end' dach/
Met lieflijche manieren/
Men hoorde daer geen geklagh.

Van daer is sy getogen/
Na Dort al metter spoet/
Alsoomen sagh booz dogen/
Godt die heeftse behoet/
Trompetten en Claroenen
Gaben daer groot geluyt/
Eck een saghmen daer spoepen
Om te eeren des Princen Bzuyp.

Die van Dort kloech van aerde/
Waren seer haest bedacht/
Want sy geen kost en spaerden
Maer hebben de Bzuyp verzwacht/
De Schutters saghmen treden
Met Vaendels wijs ontdaen/
Paer

Courageus van zeden
Om de Bruyt te ontfanen.

De Dorgers niet verlangen
Liefen daer bupten de Poozt/
Om de Bruyt eerlijck te ontfangen/
't Gheschuy wert daer gehoozt/
Men sach Beck-tonnen vanden/
Poozt die Stadt hier en daer/
Alle die Papisten te schanden
Ter eeren den Prins eerbaer.

De Heeren van der Stede
Schout / Schepenen wel gemoet/
Burgermeesters en Schuyters mede
Die quamen haer int gemoet/
Het Vaendels wijt ontfloken/
Seer lustigh triumphant/
Ende hebben seer vriendelijck gesproochen
Weest wellesom in Hollant.

Dus wilt doch vzeught hantieren
Ghy Steden aen elcken kant/
En wilt doch vrolijck vperen
Ter eeren den Prins bailiant/
Dankende Godt verheben/
Van dat Babel soo wert verfoozt/
En dat hy ons heeft gegeven
Zijn hepligh Godlijcke woort.

Ghy meught u wel verblijden
Ghy steden hoogh vermaect/
Want noyt tot geemen tijden
En waert ghy soo betwaert
Mer sulcken Edelen Heere/
End' een Princes seer goet/
Want so bedde vooz Christus leere
Willen waegen lijf en goet.

Maect ons den Heere danken

Ghy

Ghy menschen groot en kleyn/
Hy sterckt ons azime ranchen/
Als men mocht sien gemeyn/
Te Lepden voo; die stede/
Was den vbandt heel verbaest/
Ende t'Alckmaer doech mede/
Daer ruynden hy metter haest.

Orlof Princelijcke Heeren
Wilt dit in danck ontfanen/
Den Prins van Orangien ter eeren
Soo is dit Liedt gedaen/
Het sijn Princesse verheben/
Godt spaertse bedde gesont/
En wilsse langh laten leben/
Bid ick met 's hertsen gront.

Als Ziericzee belegert was / is de Comman-
deur na Mechelen gereyft / altoer hy mer een subijre pestilente
geraecht wert / waer af hy te Brussel sterf. Op de wijse; Van den
130 Psalm.

Requiem moghen wy singhen/
Ober de Ziele seer deboot/
Van Don Loups laet ons volbrizinghen/
Die daer is gebleben doot/
Jesuyters wilt Vigily aenheben/
Franciscaners wilt bidden alhier/
Ons Gouverneur wil ons begeben/
En repsen na 't Vagevper.

Int Jaer sesentsebentigh verheben
Den vijf den dach van Maert/
Is Don Loups geschepden wyt 't leben/
Dat ons Papen soo seere deert/
Duc d'Alf is wegh geloopen/
Don Loups ghestorben hier/
Onse waert wil niemant meer hoopen/
H 4

Wp

Wp komen in teeringe schier.

Du sullen de Geusen haer verblijden/
Van desen grooten afval/
Maer de Paus tot gelegender tijden
Een nieu Gouberneur senden sal/
Hy sal ons niet heel verlaten/
Al schijnen wy desperaet/
Wp troosten ons selfs boven maten/
Al hoe qualijcken dattet ons gaet.

Wp sullen ons weder verbzouwen
Dat Zierichzee sal gewonnen zijn/
De Spanjaerts staen ons by getrouwe/
Tegen alle der Ketters seyn/
Onse Paus wil sijn Rijck niet verliezen/
Daerom sal hy senden solaes/
Hy sal haest een Gouberneur hiesen/
Spijt alle de Geusen dwaes.

Dat Dyanckrijck wil accorderen/
End' maechen daer pays en vree/
En de Hugenoten triumpheren/
Dat doet ons herte soo wee/
Sy sullen de Geuse hulpe senden
Tot ons groote rijjn/
Maer wy ons heeren of wonden/
Onse machte gantsch al verdwijnt.

Hondert Ziel-missen willen wy lesen/
Dooz de Ziel van onse Commandeur/
Alle Hepligen wy roepen by desen/
Om Christum ons te bidden veur/
Dat hy de Ketters wil uytroepen/
Ende ons trouwelijck bystaen/
Op dat niet langer groepen/
Die onse Missie heel teghen staen.

Staet na 't beste, fecit.

Een Liedeken van de Belegeringe ende op-
gebings van Zierichzee / Op de wijse: Maximilianus de Bossu.

A Enhoort een Liedt ghy Christenen schaer/
Wat sich heeft toegedragen/
Al in dat vijf-en-tseventighste Jaer/
Men magh het wel beklagen/
Den tienden October wert Zierichzee belept/
Van de Spanjaerts aen allen zijt/
Een Victorie kondense bekomen.

Sy hebben de Stadt gehouden langen tijt/
Met getwelt sonder verfsagen/
De Geusen deden de Spanjaert groot spijt/
Met haer Schepen alle dagen/
Daer bleef soo menigen Spanjaert doode/
Al waren de Geusen in grooten noot/
Zierichzee dede van honger klagen.

De Prins als een getrouwe Heer/
Heeft dickwijls begeert te vnssetten/
Zierichzee die daer was benouwet seer/
Maer de Spanjaert hebet altijt belettet/
Sy schoten die Schepen al inden zont
Van de Geusen / die soo menige listen vont/
Van 't was al te seer besettet.

Daer was geen diepte verstaet wel my/
Om met groote Schepen daer by te komen/
Dus hebben sy de Stadt gemaecht vry/
De Geusen met veel daden vrome/
Maer Godt en heeftet niet geconsenteert/
Hy moet nochtans altijt zijn ge-cert/
Op ons selfs laet ons niet steunen.

Daer was soo groote diere tijde
Binnen Zierichzee onder de gemeente/
Menigh vroom herte veel honger tijdt/
Gelijck geschiet is binnen Haerlem mede/

Hoe macht eene vleesch dus quellende zijn/
Het ander / en aen doet soo grooten pijn/
Daer wy zijn van een hoest en leden.

Dat doet alijdt het gekwoonde heest
Ende des Antechrists dienaren/
Die altydt met een bloetdozstige geest
d'Omwoofele end' geloobige beswaren/
Sy achten ons Ketters obstinaet/
Om upt te ropen 't oncr upt quaet/
Tegen Gods wille na 't Schryfts verclaren.

In den May den tienden dach/
Worde Ziericzee dese Stadt opgegeven/
Het eene alsoo goeden verdrach/
Behouden goet / lijf en leben/
Monsieur Dragon heeft in genade ontfaen/
Hy heeft beter als Duc d'Alf gedaen/
Doen haerlem worde opgegeven.

Prince ghy Papouwen verblijdt u nu/
Dat ghy Ziericzee hebt gewonnen/
De gantsche Zee sal boorzaen wesen u :
Maer ghy salt'er seer vals aen stouwen/
Ziericzee sal weder onse zijn/
Papou mooghd'p leben een hoer termijn/
Ghy sult wonders aenschouwen.

Staer na 't beste , fecit.

Een nieu Liedt van de couragieuse Bussel-
laers / Op de wijse : Wilhelmus van Nassouwe.

Ghy Busselaers met couragie/
Dolepnt u saecken wijs/
Ghy krijght vooz uwe gagie
In alle Steden prijs/
Want elck is wel gedaechtigh
Hoe dat ghy onbelaen/
Den tienden Penninck eendrachtigh/

Hebbet

Hebbet weder ghestaen.

Ghy krijght der Leedulven namen/
Want men u vroom bebtne/
Midts dat ghy al-te-samen/
Soo eenigh zijt gesint/
Om de Spaensche vranden/
Nu te brenghen ten val/
Die hier des Konincks Landen
Bederben ober al.

Die Spanjaerden vileynigh/
Roep't ghy vromelijck upt/
Hoe wel sy zijn hier wep'nigh
Sy schatten 't Landt oberlupt/
Maer sy komen tot schande/
En die raedt met haer spreecht/
Want Godt seer goederhande/
Al sulcken waedr'saght breccht.

Sy zijn op dees conditie
Gehomen in her Landt
Om de Inquisicie
Te stellen in den trant/
Maer niet by 's Konincks belasten/
Maer doorz Grandelle loos/
Die sant veel breemde gasten/
Die hy daer toe verhoos.

Sy quamen als bloode honden
Het bleech terfont seer wel/
Men hebet wel bebonden/
Sy vielen te rebel/
Want als wy nu dit baten
Sp deden bot en slecht :
Tegens 's Konincks Placcaten/
Ja tegen reden en recht.

Dit hebben wy verdragen
Wel tien jaren laecht/

Dat

Dat wy lagen beslagen
 In des Spanjaerts bedwanck/
 En gehoort de Spaensche sprake
 Die ons verdziet den tijdt/
 Nu is Brussel d'oorzaecke/
 Dat wy die woorden quijt.

Elck is op haer vergammet/
 Iae die Staren nu oock:
 Brussel seer vberigh blammet/
 Over al gaet op den roock:
 Die van Antwerpen gepresen/
 Die hoopden turfen hout/
 Willen sy daer langer wesen/

Sy sullen worden hout.

Nu roept met accozdatie/

Den gemeynen raet/

Kraemt op ghy Spaensche Natte/

't Is beter dat ghy gaet/

Elck is op u verbeteren/

Want ghy zijt hier suspect/

Oft ghy sult worden gesmeten/

Soo ghy niet en vertrecht.

Elck roept gaet heen na Spanjen/

Met wercken ongebeert/

Want Appelen van Orangien.

Sijn hier seer wel begeert/

Gaet henen maectt Kabassen/

Snijt Vijgen en Kozijn/

Die vruchten zijn al gewassen

Beguame is den termijn.

't Is waert om te vertrecken/

Dat ghy nu moetet bilen/

Ghy die in alle ptecken

Soo seer hier waert ontzien/

En nu zijt ghy verslegen/

Van elck int generael/

't Is 't Outwenaerde gebleken/

Te Brussel princpael.

Dit is mijn herren menschen

Daer ick na heb ghesaecht/

Dat nu voor alle menschen/

Den Peps magh zijn gemaeckt/

Datmen in allen steden

Godt mochte prijsen by/

Hy is een Dader hol vreden/

Die blijft ons altyt by.

De Spanjaerden haer moet-wille bedrij-
 vende / met het **W**oorden / Rooven / ende **W**rouwen-schendinge / zijn
 die **S**taten bevoozsaecht de wapenen aen te nemen / om de **S**pan-
 jaerden wpt den **L**ande te bedryghen. **E**en nieu **L**iet / **O**p de wyse /
 alsoo 't begint.

Wel op / wel op **S**panjaerden /
 Die nu in **B**rabandt zijn /
Hoe smaecht u dit gebzaden /
Daer toe den koelen **W**ijn /
Ghy moet naer **S**panjen met geweld /
Sonder **P**aspoort / sonder gelt /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
In **B**rabandt quamen sy dringen
Die **S**paensche **J**onckers wijs /
Vlaenderen wouden sy dwingen /
Die **S**teden maken prijs /
Of sy wilden hebben betaelt /
De leste **P**enninck ongefacht /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
Die **S**taten van den **L**ande /
De setten haer een daeg /
Wy sullen u wel beraelen
In **L**eeninge korten af /
Dies moest ghy wpt den **L**ande gaen /
Die **S**panjaerts riepen / niet te verstaen /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
Die **S**panjaerts altemalen /
Riepen kleyn ende groot /
Ghy sullet ons al doen betalen /
Die daer zijn gebleven doot /
Of wy brengen die **S**teden al onder de voet
Wasschen ons handen in **V**ozgers bloet /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
Die **S**panjaerts worden **H**eeren
Als sy quamen in **B**rabandt /

Dat

Dat **L**ande wouden sy regeeren /
Sy waren daer onbekant /
Dat **L**andt was haer gegeven van den **D**uc d' **A**ff /
Maer sy en bezeghen 't noch niet half /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
De **S**panjaerts vals van gronde /
Die hadden een raedt bedacht /
Hoe sy wilde der moorden
Ombrengen op eenen nacht /
Bussel / **M**echelen / **L**euwen saen /
Al sy tot **A**ntwerpen hebben gedaen /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
De **S**taten van de **L**anden /
Die lieten de **C**rommel onslaen /
Om **R**uypers ende **L**anus-knechten
Die willen sy nemen aen /
De **R**idders roepen in **B**rabandt op de straat /
Des moeghen vwoegh des abonts laet /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
Ghy **D**uytschen ende **W**alen
Die in de **P**ederlanden stolt /
Wy sullen u wel beraelen
Met silber ende root golt /
Wy sullen de **S**paensche **H**eeren altemael
Ridder slaen met yser end' stal /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
Als die **S**panjaerts zijn bedreben
Met hare **S**aeusche **K**nay /
Die moeten leeren wben
Of roepen **H**erckap /
Of schoorsteen-begers sonder **L**eer /
Is dat niet schant van sulcken **H**eer /
Jochep / nu slaet de **S**panjaerts byp.
Ghy **S**panjaerts moet nu duycken
Wat baet u moorden sel /

Dat

Dat ghy ons Konings Landen/
 Soo seer maechte rebel/
 Den Koninck van Spanjen is onsen Heer/
 Die soept slaet doodt de Spanjaert seer/
 Jochep / nu slaet de Spanjaerts by.

Een Liedeken van den gantschen handel

der Nederlanden / ende van den Dal Babilong. Op de wijse:
 Engelenbozgh is een Woedeel / Engelenbozgh / &c.

Hoort Paus ghy gzoote Antechrist/
 A valsche Engelen vol van ewist/
 Sy roepen sterck: Wibe Papist/
 Waer 't mach haer al niet baten/
 Want u rijck al / kzyght een val/
 't Volck maecht gheschal / gzoort ende smal/
 End' noemen de Papen sot en mal/
 De kinders vander straten.

Ghy Bonnen / Bagijnen maecht enen dans/
 Neemt oorlof aen u Heplighe mans/
 Gekleet wit / swart graeu / als een Gang/
 Met Cappzoens sonder vellen/
 Sp decken 't hoot / cruppen gzoort/
 Want haes en bzoort / 't is op / 't is noot/
 Sp bluchten wech / repck hen den poot/
 Seght adieu met-gefften.

Haer hzaem geciert met Goden schoon/
 Van gout / silber gelt ten toon/
 Veel offer-gelts was haren loon/
 Men sachte by hoereren/
 Veel Woysten hoozt / dzoncken versmoort/
 Haer Zielen boozt / werden vermoort/
 Hierom is Godt op hun verstoot/
 En wilsse ruineren.

Donnick / Pzoort / Abt en hzoer Tollaert/
 't Conclli van Trenten heeft nopt verclaert/
 Dat

Dat ghy sout laten wassen den baert/
 Maer peder een bedwingen/
 Tot hout en steen / her volck gemeen/
 Die niet onreen / u Gorken kleen/
 En eerde boden Godt alleen/
 Die sout ghy doen ombzengen.

De Eddelom van 't Nederlant /
 Vou meer geen Christen hebben gebant/
 't Placcaet moest wegh dit waf verstant/
 Sou 't volck papplich leben/
 Madamma loos / dit doek bercoos/
 Onvast altoos / was haren loos/
 Sp wilden niet de Papen boos/
 De Christen hebben verdreben.

Men Preechte Godts woort supber en lilaer/
 d' Afgoden vielen handen Altaer/
 't Drincken / moozden / was geen gebaer
 Gek mocht leben int zijne/
 Maer 't Paeps gefanck / gold loon noch danck/
 Want hen ontfanck / die was seer kranck/
 't Volck was los upt haer bedwanck/
 Dit dede hem groote pijn.

Den Paus / Gzanbelle principael
 Vou sulck heeren als Cardinael/
 Ontboort Duc d'Albe 's Paus Passael/
 Webers waren zijn Elen/
 Om 't Lant pdoon / te maken schoon/
 Des Konincks Hzoon / waer zynen loon/
 Want moozderp was hy gewoon/
 Hooven ende stelen.

Sint Crupen end' te Willebzoock
 Vergaderden veel Lants-Heeren kloock/
 Sp wisten upt des Paeps verfoeck
 Datmen hen sou berjagen/
 't Wert ongemack / doen Egmont sprack/
 I

Geuse Liedekens.

't Verbondt dat brach den Prins vertrack/
't Gemeyn volck was doen veel te swack/
De Spanjaerts wegh te jagen.

De Papen songen Gloria laus
Ter eeren die hulp al vanden Paus/
d' Albanen deden 't volck veel raus/
't Spel hiet hen al gewonnen/
Men sochter 't goet / men stozter 't bloet/
't Paeps gebzoet / hzeogh eenen moet
Veel dupsent menschen met der spoet
Vluchten soo zy kommen.

Sp vinghen en dooden den Egmont/
Van Hoozn den Graef in eender stont/
Goch veertien Edelen vant verbont
Gevanckelijck behoutwen/
Die men doch sagh / geben den slach
Met groot gelach / op enen dagh/
Den Bloet-raet die 't gedencken mach
't Wert hen noch wel vergrouwen.

Sp maechten weer nieu Goden sets/
Koster / Bagijne elck luyde mis/
Veel huychelaers hiespen gewis
d' Altaren nieu oprechten/
Het Vagebper heet / wert meer bereet
Vooz Zielen leet / voutmen bereet/
Ziel-mis / Pardon / al 't Paus bescheet/
Men gaf weer gelt van biechten.

Mijn Heer de Prins en vromer helt
Quam by Maestricht met groot gewelt/
Om slaen Duc d' Albe / die bloot int velt
Hem schandigh had begaven/
Hy vzeef de seet / den vromen Heer/
Die doen d' afheer / nam veel te meer/
Deur Babant / vranckelijck / want met eer
Wou hy zijn vbandt straven.

Wt

Geuse Liedekens.

66

Wt was den kijngh / elck Paep sprongh socht/
Duc d' Albe heest fluxc zijn loon gesocht/
Hy epschte meer dan 't volck vermocht/
Paep had hem toe geschreven
Het tiende deel / van elck Jutoeel/
't Wert al kzaekel / 't Landt socht appeel
In tien jaer hzeegh hy 't restken heel/
Hadden zijt wilsen geben.

Maer laudt en luyden worden gram/
Sp riepen den Prins die 't haest bernam/
Om hulp / die weder gewelddigh quam
Den Lande assisteren/
In Henegou / als kijnghs-man bou/
Vooz Landt getrou / hy bechten wou/
Duc d' Alf doest noyt vooz zijn aenschou
Met macht hem reconteren.

Maer met bepraet is hy te sterck/
De Fransche mooyt was met zijn werck/
Sp meenden alsoo in Babants perck/
Die Edel Prince t'omringen/
't Fransch volck plantept / hem toegesep/
Was neer gelept / doen bleek wel 't sept/
Ten docht den Prins daer niet gebept/
Godt en wous doch niet gehingen.

Da Hollant hy trock / zijn was den Briel
Hollandt / Zeelandt hem toe biel/
Op dat elck stadt haer goet behiel/
Haer recht ende statuyten/
Op kinnen wel / Duc d' Alfs opstel/
Als slaven sael / soo hysse fel
Met d' Inquisite doen gequel/
't Was tydt hem t'houtwen burten.

Hier biel vooz 't Paus dom groot abups/
Claris noch Rome en bleeffe t'huys/
Goch Monnick / Canonicken wou confus

A 2

Vooz

Geuse Liedekens.

Doort Paeps geloof niet hangen/
 Clich is gewent / wt sijn Couvent
 Den Graef bekent / met Bazillont/
 Wouden nemten die Papen blent/
 In haer selfs strich gebangen.

Ghy Papen nu valt op den cop
 Den steen van u gewoopen op/
 Men hanght u bylijck by den crop/
 A en baet crypt noch salbe/
 Want Wive le Gens / is nu de lens/
 Berght utwen neus / 't heel aenschijn pzeus/
 't Doozitten is gedaen pompeus/
 Gaet slaghet by Duc d'Albe.

A quispel u water wort niet begeert/
 A Olve oock aen u lampen smeert/
 Blyft byr r'huys met utwen Weert
 In die halbe Mane/
 Want 't volck propijs / is worden wijs
 Dat al u spijs / is groot afrijs/
 Dus schijft al 't samen een debijs/
 Wech dupl Paep rupmt de bane.

J. vander Voort.

Lof-sangh ende Dancksegginge over de ne-
 derlaghe ende herfroginge van de Spaensche Armees / in 't Jaer
 1588. Op de wijse handen so. Psalm: Godt die der Goden / etc.

Die stercke Godt eeuwighe end' sonder ent/
 Heeft sijn kracht hier in gemascht bekent/
 Dat hy ter schand' en gantschelijck onder de voet
 Nu heeft gebracht des Spanjaerts hoogmoet/
 Haer woert opset heeft hy sijn naem ter eeren
 Dooz sijne machte tot niet gedaen verheeren.

O ghy Godts volck die op der aerden leeft/
 A herte end' mont tot zijnen lof begeeft/
 Ghy Engelsch volck die Godt groot gunst bewijft/
 Dancht

Geuse Liedekens.

Danckt hem hooghlyck / met luyder stem hem prijst/
 Ghy Nederlandt met Engelandt verbonden/
 Wilt ober al ban lof en danck vermonden.

In 't Jaer een duysent vijf hondert tachtigh acht/
 Wonderlijck Jaer by alle man geacht/
 Iffer een dier van vier Jaeren eendracht/
 Van een Spanjaert in Zee ter werelt gebracht/
 Dzeemt van satsoen / in sterckte groot en heerlijck/
 Ende om te sien seer wonder en verbaerlijck.

Dit Monster was des Scheeps-toerustingh groot/
 Die d'aerd en locht gedreycht heeft metter door/
 Ia opentlijck doost seggen op dat pas/
 Dat hy geseel des werelts hreef was/
 End' dat niemant (soo stoutelijck doost hy spreken)
 Sou dooren doen van regentant een teken.

O Hemelen als ghy aersaeght dees Bloot/
 Van hondert vijf en dertigh Schepen groot/
 Op 's waters rugh / elck gelcech een Casteel
 Vol van geschut / kruit / loot en volcks seer beef/
 Weynde ghy niet datmen haest sou aenschouwen/
 Der hinderen Godts verderf en swaer benoutwen.

O groote Zee ich bid dy seght my van als
 Dees swaer last laech op dijn natte hals/
 Sijn dijn schouderen als doen niet moede gelweest/
 En van verdriet gehadt een swaeren geest/
 Woustu dy niet als doen wel onderwinden
 Om schip en volck in dijn baigh te ver(sinden).

Hemelen en aerd' segh my als ghy daer saeght/
 Men d'ander kant noch een dier onbertsaeght/
 d'Welck al gereet met yber ende blyt
 Om hem by een te boegen / niet dan tijt
 Verwachende : hebst niet willen setten
 Om dat als doen oock mede te beletten.

O Koningin die Godt den Schepper hreeft/
 Die sonderlingh gedreycht heeft dit tempseft/
 I 3

O Ho-

O Koningin / den vzeemden goedertier
 Die hoben al gestaen heeft dit dangier/
 Dochte ghy niet dat Godts hant al nachtig/
 Alleen gheweest is dijn bewaringh hzachtigh.

Ghy volckeren die 't Wepz al weeghs bepaelt/
 End' ghy Staten die Chzists niet en faelt/
 Staten verknocht soo vast met goet eendzacht/
 Tot wederstandt des Spaenschen koninghs macht/
 Sepdy niet aldaer is geen hoop vooz handen
 Van alleen Godt tegen onse vbanden.

Ghy jonge spruyt van hoogh berodeinden stam
 Waer deur dit Landt in voozspoet meer toenam/
 Wint dat zyn Vader in alles wert gelijck/
 Deyms de ghy niet dat Godt in goetpeyt rijck
 Alleen bermach ons dit gewelt af weeren/
 End' dat noyt weer calmitte doen verkeeren.

Als nu de Zee niet seer met haren danck
 Gedzagen had dees vzychtt twee maenden lantck/
 Heeft sy daer na / maer baeck met wint gequet
 Dees Schepen al op goeden ree gestelt/
 Ontrent de Stadt van Calis dat sy waren/
 Hebben daerom vzychtt willen openbaren.

Ontrent him was alreets verdeypt het goet
 Van Engelandt / en van dees Landen soet/
 Wijn is sey d'een hier van 't Goubernement/
 Wijn is dees stadt sey d'ander / hoorzt hoe jent/
 Vegelijck van hen (maer al te vzoegh) vertelde
 Zyn staet / zyn lant / goederen en zyn gelde.

Maer principael die Koninck dachte te zyn
 Alreets gekroont / wat koste tot dien sijn
 Heeft hy gedaen zyn voozgaende geluck
 Gaf hem oorfaecht te dwalen in dit stuck/
 Denckhend' dat als nu tot zijnder vromen/
 De schoone Kroos van Engelandt was gekomen.

Maer Godt die 't al vpt den Hemel vooz-oocht/
 Den

Den fronten vzychtt / den nedrigen verhooght/
 Die van zyn volck goedtighlijck hoorzt de kilacht
 Als sy benaut hem bidden met aendacht/
 Heeft haestelijck ober dit Wepz hooghmoedigh
 Hebet gestort zyn toorn en gramschap gloedigh.

Want d' Engelsche gelijck als honden snel
 Vapper en kloech tegens de Bepten sel/
 Hebben gedaen met haer kleyne boots
 Dees hzaken hoogh met schieten veel aenstoots/
 En hebben hen soo vromelijck gedzagen/
 Dat desgelijck noyt is gehoorzt zyn dagen.

Die van Hollandt en Zeelandt seer vermaert/
 Zind als doen oock by malckander vergaert/
 Hebben

Hebben d' upganch van Dupunthercken soo beset
 Dat de Prince van Pazima wert belet
 Met zijn Schepen ende volck in groote hoopen
 Aldaer verfaemt / als doen in Zee te loopen.
 End' mitsdien dat des anders meyninge was
 Hem oock hier by te voegen soo 't gaf pas /
 Heefse verwacht / maer metter tijt doch hoorz /
 Heeft d' Engelsman gesonden aen hun boorz /
 Dooz wint / booz stroom / veel bzanders die hun deden
 Remen de blucht / nopt meerder schanden sy leden.
 d' Een metter haest / zijnde booz bzant verbeert /
 Hout af zijn tou / volck en Schip hy salbeert /
 d' Ander oock met sijn Ancker stracks op licht /
 En om t' ontgaen zijn zeplen hy ontf'olicht /
 Ende soo verbaest hen op de loop t' saem stekken
 Langhs Engelant / de wint neemt oock te quellen.
 Van wint gesaecht / van d' Engelsche verbolght /
 Gock van Gods hant / seer zjnd' op hem verbolght /
 Naer 't Oosten nu / dan loopen sy naer 't Noozt /
 Heel Schotlant om / wie heeft desgelijck gehoortz /
 Een groote deel op d' Hysche kustre stranden /
 Een groote deel komen in 's byants handen.
 De rest haer cours naer Spanjen heeft geset /
 Maer al vergeefs / want Godt heeft het belet /
 Geen bequaem weer noch wint hy hen verleent /
 Sulcx dat daerom sy wierden seer verkeent /
 End' soo daer t' hups magh yemant zijn gekomen /
 Dat hy niet weer hem geeft op onse stromen.
 Gutwelijck gericht van Godt gebenedijt /
 Waer op wel staet te letten in dees tijt /
 Een wonder-werck / getuygcht seker en wis
 Dat als een mensch vol van wots Godt tegen is /
 Schickt Godt als dan dat hy moet schande dzagen
 Naer hy groot is / daer na meer hy sijn plagen.
 Maer ghy Godts volck dooz sijnre macht behoort /

Dan

Dan dit gewelt / u monden open doet /
 Ontsluyt u hert / wilt hem geven die eer /
 Dat van Spanjen verwonnen is het heer /
 Maecht dat sijn lof ende naem vol van waerden
 Over al groot gemaecht wert opter aerden.
 O ghy Gods volck / den volckhen seer veel quaets /
 Veel leets / veel pijns / veel azbepts / seer veel sinets /
 Coe-berept was : hier van zijnde bezijt /
 Den Loober prijst nu en tot aller tijt /
 En siet wel toe dat ghy dees wonderdingen
 In geen vergeet of onacht en laet dzingen.
 Kude van Christij die metter waerheyt wel
 Pu seggen mocht / Godt van Israël
 Hoe wonderlijck hebstu ons vander doot
 Des lijfs ende ziels bewaert in desen noot /
 Singht van herten de waerdigheyt verheben
 Van zijn goetheyt en sterckheyt daer beneben.
 Seght o mijn Godt Vader in Hemelrijck /
 Myn rots / mijn bozght / wie is doch dijns gelijck ?
 Gelucksaligh / gelucksaligh is hy
 Die booz sijn schild en steunsel bedet dy /
 Almachtigh Godt geen quaet en kan bendoutoen
 Den vromen die vastelijck op dy berouwen.
 Godt ist die de Winden hont in sijn macht /
 Die tot sijnen dienst staen dach en nacht /
 Hy is die geen die doet al wat hy wilt /
 Inden Hemel ende op de Zee seer wilt /
 't Gantsch aertsele dal sonder te murmureren
 Met dienstbaerheyt volbruyght al sijn begeren.
 Dees Koningen en dese Princken siet /
 Sijn by den Heer der Heeren gantschelijck niet /
 Dees moedige Pof-hanszen sijn boozwaer /
 Als stroo boozt vber booz onsen Godt lofbaer /
 Want tegens Godt / sijn Soon en zijnder Kercken
 Helpt geene raet / aenflagh noch 's menschen wercken.
 Drees

A 5

Drees

Geuse Liedekens.

Zeest dan niet meer ghy volck van Godt bemint/
Den sterflijcken mensch te schenden gesint/
Aenroep den Heer en bid hem vperichtiglijck/
Betrouwt in hem / verbaecht standbastelijck/
Die mensch en is niet meer dan stof der eerden/
't Welck van Gods wint lichtelijck verstuft kan werde.

Dat zijn goetheit / genad' en vriendelijckheyt/
Dijn Ziel en hort ontfcecht met vperigheyt/
Op dat hy mach van dy naer lijf en geest
Werden bemint / gedient en recht gebzeest/
In hem alleen stellende dijn vertrouwen/
Hem biddende dus steets sonder vrouwen.

O Godt die van ons vrant dickwils hoozt/
Tot u oncer dit quaet lasterlijck woort/
Haer Godt is Godt ober water en wint/
Op 't landt en heeft hy gefaght oft bewint/
Coont dat hooztaen ghy zijt inden hziygh bloedigh/
Soo wel te Landt als ter Zee ons Godt goedigh.

En nien Liedeken van de Berghsche Sol-
daten/doen sy de stad aen den spane verchocht hadden. Op de wyse
Duyfsmedelijn / Wuyfsmedelijn / ghy zijt seer huys / etc.

Secht ghy Berghsche soldaten
Hoe waert ghy soo gesint
Dat ghy hebt gaen verlaten
't Welck u wel had gedient/
Maer ghy nu niet met mij bekint-
nen
Dat ghy waert berooft van sin-

End' oock al siende blindt.
Had ghy niet het gebleven
Dereynicht met Vollandt/
Want het was u bergeben/
Hi u groot onbeslant/
Ghy moet nu ber u hzagen / wa-
gen/
En daer toe meer slagen / dzagen
Zou ghy dient den vrant.
O wazeld gaet bekeeren/

Ghy meught wel toefen gaen/
Ten Bergh waert ghy als Hee-
ren/
Eick Hoer scheen een Madam/
Heus en Acker beert bleyne
Langen vlooz / en mager Hey-
ne/
Was daer den hoogen stam.
Dit waren d' Edel mannen
Die daer hadden bevel/
Ten van sildesreich gebannen/
Goch Spilleben kentmen wel/
Goch Lenaer Spjonck en Hou-
re Pen/
Kusken volck bzees de men/
Wat doch u van dat spel.
Maer Heyn wilt hoozen
Was Edel van persoon/

Cen

Geuse Liedekens.

70

En Hapen hint geboren/
Daer toe een Hozen Soon/
Wulck ghespuys was daer den
Edel/
Satan als Gaben inden sadel/
Winciren van Gonde schoon.
Werslor had oock besleken
Een Judas spel seer vals /
De Bergen ist gebieken/
Daer van is veel gefhals/
Dits oock een Doer van sijnen
Vader/

En daer toe een Lant-hezrader/
Hy hant Spaens den Wals.
Eerst waerdy als Romeynen
Grecht en oock besaem/
Maer nu zydy bleyne
Van alle man genant/
Om dat ghy gincht den Bergh
verhoopen/

Ende zijt daer vnt gesloopen
Als schelmen onbeschaemt.
Daer toe oock al u daden
Die ghy daer hebt gedaen
Daer ghy nu selfs versmaeden/
Den Spanjaert hangen aen/
Ghy moet nu nae haer pijpen
dansen/

't Sy vooz Speden oft vooz
Schanssen/
H loon suldy ontsaen.
Hooet wilsigh waerdy seere
Egen reden en reth/
Ghy woude selfs blijven Hee-
re/

Pochtaens waerdy meer knecht
Den Heere die ghy hadt ghes wo-
ren
Die en woudy geenfins hoozen/
H saecten stonden stergh.
Die u mosten beraten/
Stont ghy ten dien se niet/
Dus zydy sonder salen
Wet waert wat u gefchiet:
Godt en wil dat niet gebingen

Wat den knecht zijn Heer sal
dvoingen/
Dus nacht u / waer berdziet.
Waerom woudy niet hoozen
In de Heeren balsant
Van Doozrecht vnt verhozen/
Die daer stelden te pant
Daer lijf en goet tot een verstij-
ben/
Dat ghy soude daer binnen blij-
den/

Betalen u contant.
Coznel en Capiteynen
Hebben gerekent daer/
Die 't metter herren meynen/
Als dat ghy sout voozwaer/
Tot alder tijt de Stadt bekaren
Soo ghy deed voozleden jaren/
Maer ghy zijt nu onklaer.
Den Spanjaert sal u trou-
men

Met woozden wel bedocht/
Dencht oft u is berouwen
Dat ghyse hebt aengesocht/
H hoozen moet en magh niet ba-
ren/

In ghy hebt de Stadt verlaten
Zydy oock al verchocht.
Ghy hzeeght wel inden wille
Belofren schoon van al/
Maer swagen al stille/
Haer heer dacht binnen vals /
Ghy hebt aen haer vert reys ke-
dyeren/

Dat en sullen sy niet bergeben/
Maer brengen u om den hals.
Sy sullen daer op toelengen/
Om te horten inden steet/
Wen sal't noch hoozen seggen/
Want ghy zijt straffens weert/
Ten Bergh en waerdy niet om
dwingen
Sy sullen u hier en daer vooz-
bringen/
Te doet en oock te Paert.

Ghy

Ghy sult nu singen hooren
 In een Larfins beduyt/
 Dan eenen Daep geschooren/
 Sijn snoezken oberluyt/
 Ghy sult nu leeren nijgen en stuy-
 pen/
 Smozgens vzoegh een Nisken
 luypen/
 Al eer ghy rijt om buyt.
 Ghy hebt veel quaedts bedre-
 ven
 Ken man / vzoen ende hint/
 Die ghy vzocht om haer levent/
 't Was byant ofte byent/
 't Leben dar gincel Godt verdzie-
 ren/
 Ghy sult komen al te nieten/
 Hi straffe die begint.
 Ghy zijt nu wel bedegen/
 Allet den Duyvel van Dozt/
 Du ghy hem hebt gekregen
 Die zijn leven verkozet/
 Men sagh hem binden ende smij-
 ren/
 Hy moet sijnen doodr front schij-
 ren
 Als hy gebangen wozt.
 Ouzlof int concluderen/
 Dit dient oock wel verhaelt /
 Dat sy nu vast mineren
 Die ten Bergh zijn betaelt /

Hier of daer wozt d'een gheban-
 gen/
 En de rest mach wozen gehan-
 gen/
 Verdienste niet en faelt.
 Ick bid u trou Soldaten
 Vertracht alrijt u eer/
 En wilt oock niet verlaten
 Den dienst van u heer/
 Al quam u schoon den byant ter-
 ghen
 't Sy woog Heusen den woog Ber-
 ghen/
 End' ander Steden meer.
 Hour u kloecht als Romeynen
 Gerrou tot inder doot/
 En slacht niet de vlietpen/
 En vzeest geenen aenstoort/
 Jij hen alle die oberloopers/
 Ende oock die Stee verhoopers/
 Haer schanden die is groot.
 Pinc / Heer en Godt alknach-
 tigh
 Ceutwigh gebenedijt/
 Hi stercke hant seer kachtigh/
 Woer woog ons wy den steijt
 Al 't woognemen van ons byan-
 den/
 Wilt dat maecken heel ter schan-
 den/
 Want ghy ons veylant zijt.
 Bildom.

En Liedeken van het innemen van Breda/

Op de wijse vanden Ardijs. Psalm: Staet op Heer toone u
 onbersaeght / etc.

Weste nu verheught ende verblijt/
 Looft Godt met vzeught gebenedijt
 Prijst sijnen naem verheben/
 Die nu int Jaer moentigh siet/
 Tot Breda wonderlijch geschiet
 Victorie heeft gegeven/

Sulcis

Sulcis is niet geschiet in menigh jaer
 Genen aenflagh seer wonderbaer/
 Sonder veel bloets bergieten/
 't Huys van Passou / het Edel bloet/
 Ons seer getrou met lijf en goet
 Niet hem sulcx niet verdzieten.

Graef Maurits met een kloech verstant/
 Een Jonger Dorst / broom end' vaersant/
 Heeft dit seyt wel begoumen/
 Dooz godden raet hem aengedient
 Van een Turf-schipper als goet byent
 Van Willem Jacobsz versonnen

Die

Die 't Vaderlant was toegedaen/
 Soo ghy sult hooren dooz 't vermaen
 Hoe hy dit heeft bestreecken:
 't Was den Turf-schipper vant Casteel/
 Binnen Breda dat schoon Julweel
 Wiert een Romeyn geleercken.

Dit Schip was lustigh toebereyt
 Den Turf daer looslijck op geleyt/
 Onder vol trou Soldaten:
 Onrent s'eben'igh mannen stout
 Die met Perijckel menighfout/
 D'ijf nachten int Schip saten:
 Den derden Maert / 't was Saterdagh
 Dooz noen dat hy noch buyten lagh/
 Hoort na middagh wilt hooren/
 Quam 't Schip int Casteel binnen siet
 Verwachten blijschap oft verdriet
 Van beys quam hun te voeren.

Van Heusden / Woerum / Loebensiem/
 End' oock van Sebenbergen repn/
 Was het Krijghs-volck genomen/
 Om te volbrengen den aenslagh
 Nu inden Maert den derden dagh
 Groot'lijcks tot onser vromen:
 Den Turf wert van het Schip gehackt/
 Den aenslagh was by na gefact/
 Den Schipper seer bailhandigh
 Spzack tot den genen die hem droegh
 Cabont hebben sy Turf genoegh/
 't Was een Jonghman verstandigh.
 De dragers waren half verstoort/
 Want sy wouden noch dragen boort
 Sy sochten gelt om te drincken/
 Om dat 't by Dastenabont was/
 Langhde den Schipper wt zijn tas/

Drinck-gelt om hem te schincken/
 Capiteyn Argier met verstandt/
 Capiteyn Lambert seer bailhandt
 Oock een Bendzigh verhooren/
 Twee Luptenants hielden mee an/
 Dees bijf waren daer Hoofden van/
 Om 't Krijghs-volck te gaen booren.

Dooz hoesten ende niesens waer/
 Wertmen hun-lien bykans gebwaer/
 Honden haer niet bestieren/
 Den Jonghsten Schipper een vroom hett/
 Heeft hem doen aent Pompen gestelt
 Om niet te hooren tieren/
 De Schild-wacht die riep (half verbaest)
 Is daer volck by u dat soo raest
 Sy hadden sulcke propoosten:
 Den Jonck-man spzack sonder vertreck/
 Ick moet Pompen het Schip is leck/
 Hy hiet Woziaen Jooften.

Die van 't Casteel seer wel bedocht/
 Hadden nochtans het Schip besocht
 Maer het schein niet te degen/
 Sy waren op het Schip 't is waer/
 Want die van binnen sagen haer
 Die doen wel stille swegen/
 't Ginck daer gelijcht met Tropen dee
 Die 't Griekische Paert in hun-lie stee
 Haelden en zijn bedrogen/
 Soo hebben oock die vant Casteel/
 Grootelijcks tot haren achterdeel/
 Dit selfs ingerogen.

Tot tweemaal in de selve nacht
 Baden sy tot Godt met aendachy
 Eer zy dit seft aendingen/
 Ten elf uren of hoort daer aen

Begonsten so wpt 't Schip te gaen/
Om haer werck te volbrengen/
Twintigh wasser wpt gegaen/
Doen quam daer aen een Italiaen/
Men seyd' om Turf te steelen/
Die grepen sy al by den hals/
Sy dwongen om bescheyt van als/
Maer 't secreet hond hy heelen.

Doen sy hem hadden by der keel
Moest hy hun daer seggen hoe veel
Volcks dat sy daer sterck waren/
Hy seyd twee hondert twintigh man/
Maer dese reys looch hy daer an/
Meende hun te ver baren/
Sy vzaeghden hem boozder daer van
Hy seyd hondert twintigh man/
't Volck kroop vast wpt den Schepe/
Sy dooden den Italiaen/
Doen zijns stoutelijch boozt gegaen/
Sy hebben wel begrepen.

Doen sy nu t'saem waren by een/
En hielden haer niet langh gemeen/
Maer zijn stract boozt geloopen/
Des Cozps-de-gaerden waren daer/
Die twee die maecten sy eerst klaer
Cogen doen in twee hoopen/
Met schieten / stecken / houwen / slaen/
Soo zijn sy daer te werck gegaen/
Haer byanden doozboozden/
Daer binnen 't huys opt selve pas/
Daer des Gouverneurs Zoon op was/
Kregen sy met accoorden.

Als sy 't Casteel tot haren wil
Hadden / was inde Stadt groot geschil/
Want sy een Bughy af vanden/
Graef

Graef Maurits wert dees maer vertelt/
Die quam aen met al zijn gewelt/
Den byant bloot met schanden/
Doen wert van Graef Hohenlo gehoozt/
Tegen de Bozgers een accoort/
Men soude hen niet pilgeeren/
Noch oock belasten mer rantsoen
Maer moesten sijn Soldaten coen/
Dree maenden Solts fineren.

Orlof ghy Bozgers al te saem/
Loof ende bid des Heeren naem/
Dat hy doch wil bewaren/
Den Graef van Nassou 't Edel bloet/
Oock al des Lants Hegeerders gost/
Dat sy mogen booztbaren/
Met haer-lien wel begonnen werck/
Als den byande noch soo sterck/
Gode sal victorie geben/
Soo wpt hem dienen t'aller tijt/
Eeren end' berinnen met vlijt/
En na sijn woort wel leven.

A. V. Bisdom;

Historie-Liedt van 't innemen van Callis

Callis / ende van 't gene dat hen int selve Exploit heeft togge
vragen. Op de wijse: Wilgelmus van Nassouten / &c.

In jaer negentigh seffe
Woozt toe 't wert u verklaert
Zijn gekomen expesse/
Tot Vlissingen vergaect/
Dier-en-bij frigh sepreu schoons/
Wt Holland ende Zeelande.
Om de Engelsche zoone
Te doen goet onderstant.

Sijn Excellentie bergeben
Met Heeren en Gellien/
Heeft hem selven begeben/
Om te kouden besien/
Graef Lodewijck van Nassouten
Trach met ons principael/
Jonck-Weer Jan als die ghe-
trouwe/
Die was ons Admirael.
Den eersten Maey verheben
Zijn wpt her sept gegaen/
Die Whielingh wptgedreben/
Ende quamen onbetaen/
Woozpaedigh sonder veel slaben/
H

Ede

Wie den vierden dach quam om/
 Oor Opleymingen inde haven/
 Daer waer al werksom.

Die Engelschen met hoopen
 Schepen seer wel ghemant/
 Quamen daer oort an loepen
 Wargaderden aen alle kant/
 Sels quamen daer in verfoone/
 Den grooten Admirael/
 Oock den Graef Cesser ydoone/
 Was onsen Generael.

Als top nu al te samen
 Wy een waeren vergaert/
 De Soldaten oock quamen
 Geschepe onbeswaert/
 Sy waren int ghetale
 Ontrent tien duysd gesien/
 Wy waren int Generale/
 Wel achtien duysent sien.

In Julius dertiene
 Is dees Armade veyl/
 Triumpphant / heerlijck om siene
 Bert locken onder zeyl/
 Hondert tseftigh schepen sane
 Seer toepnigh seer noch misin
 Sijn met goey wint gegane
 Naer Spanjen t' Zeewaert in.

Wy liepen in tien daghen
 Die Bazeltz int ghesicht/
 Des anderen daeghs wy sagen
 Den Wyghen-bergh seer dicht
 Die Caep Vincent Marie
 T'zjn wy voozdy gherum/
 En quamen soo op zye/
 Daer wy 't hadden ghemunt.

End' zjn alsoo boozspordigh
 Den lesten Juny debijn/
 Kommen met heren moedigh/
 Ontrent d' Eylandt van Cadex
 sijn/

In Calis Malis gheheeren/
 Den Speck was seer gefsoort
 Als by her quam te loeren/
 Wy vrouden hem aen boort.
 In moer ick oock bechieren
 Zinnen de haven breet

Lach een vloot om te baren
 Naer Indien al ghereet/
 's Koninckts getweldige Schepet
 Wadden sy tot Contoy/
 Sy waren daer benepen/
 Cwag al hacheldey.

Nachtraus al sonder meyer/
 Waten sy seere yzar
 Haer Schepen en Galepen/
 Vrachten sy in her jar/
 Sint Philippus so sy dachten
 Mijt seben hondert man/
 Die soude ons wel verdoachten
 End' keeren ons daer van.
 Wy als die onberbaerden
 Zjn ghekomen ber naer/
 Ten anker by de Spanjaer-
 den

Schoten die abont daer/
 Een deel gemelighschoten
 Dit was met haren sijn/
 Smozghens bester haer ver-
 bozooten/

Rupnden sy dies bet in.
 Ter in zjn sy geloopen/
 Beneffens her pointael/
 Te Galepen zjn gehzopen
 Onder Stadt altemael/
 Wy laep sonder verdzieten/
 Voorben sterck aen met getwelt/
 En d'beense daer van met schie-
 ten/

Soo datse rupnden 't belt.
 De Galepen moesten vluichten
 Al schooten sy seer sterck/
 Gock byes selfijck sonder durchten
 Hjr de Stadt end' Volwerck/
 Haer schieten was niet te w-
 ghen/

Want waer sy schoten een schoot
 Daer schooten wy twee tegen
 Soo dat haer haert verdoort
 Doen zjn wy booz gebaert
 Volghden de Galepen hoer/
 Die by haer Schepen waren/
 Onder 't Pointael end' 't Jozt/
 Gewel-

Getweldigh ginkt daer aen 't schie-
 ten/
 Daer vlooghsoo mientgen vloot/
 Wel twee uren sonder verdzie-
 ten/
 Soo menigen hondert schoot.
 De Spanjaerz moeste wijt-
 ken

Al schooten sy seer lanc/
 De Galepen gingen strycken
 Al waer tegen haer danck/
 Wat honde vluichten met beben/
 Verlieten haer Schepen met
 schant/

Ses groote zjinder gebleven
 En die staken sy in bzant.
 Sint Philippus was den ee-
 nen/
 Mer noch twee ander groot
 Den Dies-Admirael tot decke-
 nen

Wert ingenomen vloot/
 Sijn Blagh 't moerj hem wel
 spijren

Wert asgerucht metter daer/
 Doen hoozdemen roepen ende
 hzijen/

Ober die gantsche Armaed.
 Wy Duytschen als d' onber-
 baerden

Schietende na Pointael/
 Soo ginghen die Spaenjaer-
 den

Schampado altemael/
 En hebben her Jozt verlieten
 't Was booz de stad een grou/
 Wy planten r'onser baten/
 Granje / blanc / blau.

De Soldaten met troepen
 In zjnde onbelaen

In Vachren en in Sloepen
 Naer haer Obersten saen/
 Wzegen hier deur courrage
 En boeren strac aen landt
 By 't Jozt sonder quellagie/
 Of eenigh wederstant.

Aen lanc zjn sy gekomen
 En strac booz gemazcheert/
 Naer de Stadt toe als die hzo-
 men/
 Diesy ongefesseert
 Mer vlieghende Daendels ghe-
 trouwe
 Gebeldigh namen cae/
 Daer 't Edel bloede van Paes-
 souwe

d' Erst ter mueren was.
 d' Edel bloet van Paesouwe
 Metten Graef ons Generael/
 Als helben goet ghetrouwe
 Waten die pncipale/
 De Spanjaerden moesten wijt-
 ken

Al schooten sy seer verfloort/
 Naer 't Casteel gingen sy stiege-
 ken/

Dat gabens op niet aczoort.
 Dus toert de stad gekonact

De Daendels daer gheplant/
 Gheplonder en deur ronnen/
 De Spanjaerden tot schant/
 Een wonder werck becheben

't Is daer doen noch geschiet/
 Ten selben dach boozschzeben/
 Den ersten Junij siec.

Sanderdaeghs 't heeft gheble-
 ken

Sijn de Galepen ree/
 Boozs dooz Herodes trecken/
 Wech gerupmt tot in zee/
 Haer Schepen moesten daer bij-
 ve/

Die zj verlieten met schande
 Ontrent dervhien en byde
 Straken sy sels in bzant.

Dus laghen wy daer ghestre-
 ken

Ich secht u oberlynt/
 Ontrent twee volle weken/
 Veel hzegen goeden buyt/
 Soo werden puppen en stoten
 Daer ober al int Landt/

Mer de Stadt onberzoten
Geplondert en berzant/
Soo quamen die Soldaten
Doen wederom aen boozt/
Webben de stad berlasten/
Om dat sy was berfloozt/
Den toozt wert afgeschoten/
't Was om die kloeken goet
Deel heralen Schutz ghegoten
Weter berkegen soer.

Den vijftienden Juny reene/
Sijn my beretrocken bli/
En quamen aent Lant gemecte/
By de Caep Sint Maey/
Ick segh u sonder siegen
Ons Leger sloegh dar neer/
Daer saghmen 't Vaendel bli-
gen

Oranjen van der Beer.
Die vaendels lustigh vloegen/
En zijn boozt onberbaert
Naer die stad toe getogen/
Van Pharao sterck bermaert/
Die Pachten kloeck van smnen/
Mer Heberlanders gemant/
Wadden die Stadt al inne/
Die Vaendels daer geplant.
Wy bonden die stad open/
Die Spanjaerden vlesgen/
Waren daer upt geloopen/
Schampado groot en kleyn/
Wast niet een groote schand/
Te verlaten sulck een Tuweel/
Staken daer inden byand/
Wie stad mer haer Casteel.

Doen Pharao nu (wit mer-
ken)
Was gevooft en berzant/
Mer Hurzen / Cloosters / Kerk-
ken

Gen Liet van Geertruydenbergh: Op de
wijse vanden 68. Psalm: Saer op Heer toont u onbersaeght.

West al berblijt ende verheught
Looft nu met blijt in rechter dencke/
Godt

Koninkinne daer int landt/
In Julij twinnigh en seben
Quamen wy meer aen boozt/
Des anderen daeghs berbeven
Sijn wy geloopen boozt.
Wy gingen dus spanceren
De Caep Sint Vincent/
En quamen soo labeeren/
De funstere ontrent/
Dooz die Crongie wy quamen
Choozhol sagh dieze booz/
Doen wonden wy al te samen/
Af van de Caep Vijoz.

Doen wy nu soo met luste
Berstaer wel mijn bedier/
Ober al die Spaensche Custe
Wadden dooz loopen siet/
Geen Schepen daer en vonden
Soo lieten wy booztgaen/
Naer Pleymupden tot dien ston-
den

Daer quamen wy onbelaen/
August den dagh achtien/
En schooten seer playsant
Triumpphen heerlijck om siene/
En quamen triumphant
Doozts in Dupins met hoopen
Daer hielden wy gemeen/
En zijn doen boozt geloopen
Schooten adieu int scheen
Looft Godt den Heer berho-
ven

Erjghst-lieden triumphant
Dat hy ons heeft gegeven
Victorie en bystant/
Sicht als vrome Erjghst-
ken/
Dient Godt van herren bli/
Laer ons kloekelijck bechten/
Tegen Spaens Tyranny.

Godt

Godt onsen Heer gepresen/
Die ons dit tegenwoozdigh jaer/
Nu wederom int openbaer/
Sijn goetheit heeft betwesen/
Vooz de Stadt van Geertruydenbergh/
Die van de hoofe boeden erch/
(Nu gheleden vier jaren)
Wooz de berkocht aen den Vpandt/
Maer sy zijn meest komen te schandt/
Tot huntleder beswaren.

Graef Maurits des Landts Gouverneur/
Die isser weer gekomen veur/
Drie dagen in Aprille/
Tnegentigh drie / 't 3p u verklaert/
Heeft de stad wy en onbeswaert
Belept na sijnen wille/
Hy heester om gemaecht een perck/
Om daer in sijn vanden sterck/
Wy wederstant te bieden/
Als sy quamen met al hun macht
Om de Stadt t'ontsetten met hzacht/
't Welck niet konde geschieden.

Graef Mans velt was coek op de vaen
Met sijn volck om te komen aen/
't Quartier van d'Excellentie/
Maer doen hy sagh dat hy geen kans
En had aen d'Excellentie schans/
Maecte hy schier geen mentie/
Als of hy daer gekomen waer/
De stad t'ontsetten / maer van daer
Is hy weder getogen
Naer 't Quartier van Graef Hohenlo/
Alwaer hy oock bleef leggen soo
Sonder 't ontset te poogen.

Doen ons volck eerst quam booz de stad/
Heeft

Heeft den vbandt een schans gehad/
 Wyten de Stadt ghelegen/
 Daerom ons volck hen heeft gestelt/
 Om die te winnen met geweld/
 En hebben' oock gezegen/
 Doen den vbandt den schans was quijt
 Doen is ons volck al metter tijdt
 Naerder de Stadt gekomen/
 Daer lach noch een Forz tusschen twee/
 Dat heeft ons volck oock af gesteen/
 Van de Stadt oock sonder schromen.
 Doen heeft die vbandt noch gehad

Een

En Schans tegen ober de Kat/
 De Contrepunt by namen/
 Waer naer ons volck oock heeft getracht
 Om die te winnen metter macht/
 Verwaert dat sy oock quamen/
 Op S. Jans-dach of daer ontrent
 Dat sy de Contrepunt present/
 Te bestormen begonnen/
 Capiteyn Haen / end' Hubert
 Elck van een Zerusche Compagnie/
 Hebben die punt gewonnen.

Als den vbandt sagh op dit pas
 Dat sy de Contrepunt quijt was/
 Socht sy om t'accozderen/
 Dees mare wert al metter spoet
 Gedragen aen Prins Maurits goet
 Die 't niet wou refuseren/
 't Accoozt dat wert bestoten saen/
 Het garnison soude upgaen
 Met haer-lien zijd' geweren/
 Maer seftien Daendelen seer schoon
 Die moesten sy (voor haren loon)
 Oock altermael ontbeeren.

In Junio twintigh en vier
 Zynde den dagh ten avondt schier/
 Is de Stadt opgegeven/
 Maer eerst des anderen daeghs daer aen
 Sijn de Soldaten upgegaen/
 Maer drie zijnder gebleven
 Die den Bergh meed' hadden vercocht/
 't Welck hun heeft aen een galgh gebracht/
 Ten Bergh zyns gehangen/
 Dus sietmen dan sulcken volck sel/
 Die hun Oberhept zijn rebel:
 Roch al hun loon ontfangen.

It 4

Winnen

Binnen 't beleggh ist oock geschiet
 Dat Graef van Hohenlo subijt/
 Maechte een loos alarme/
 Des Stadts Gouverneur hoen en siet
 Benaemt de Heeren van Mafier
 Hy was doen alsoo warme/
 Om 't ontfet te sien komen aen/
 Is hy op den Thooren gegaen
 Zijn Capelaen oock mede/
 Alwaer zy quamen inden noot/
 Want sy zyn daer geschoten doot/
 De Schilt-wacht noech ter stede.

Ons volck heeft noch kloech ende stout
 Aytgeballen soo menighfout
 Tegen 't heer der vbanden/
 Hebben waltanderen geslaen/
 Ons volck brachter dichtwils gebaen/
 Den vband t'zinder schanden :
 Tot Turnhout ende elders siet/
 Dat den vband quam int verdriet/
 Heester heel volcks gelaten/
 Gelooft zy Godt gebenedijt/
 Die ons nu lange heeft bezijt
 Voor de geen die ons haren.

Oorlof ghy Inwoonders al t'saem
 Van Hollandt ende Zeelandt bequaem/
 Laet ons doch den Heer vzeesen/
 Die ons nu wel int seste Jaer/
 In alle onse bernaethept swaer
 Zijn bystant heeft betwefen/
 Soo wy leven na sijn gebode/
 Hy sal ons byz (dit is het slot)
 Zijn genade bewijfen/
 Seduertghlyck tot alder front/
 Dus laet ons hem upt 's herten gront/
 Voor sijn weldaden prijfen.

Een nieu Liedeken/ verbatende in 't kozt den
 handel der Nederlanden. Op de wyse: Schenckte
 my te drincken na mijnen dorst.

1566. **A** En ses-en-tseftigh heeft geschreven/
 5 April. Versche 's Landts Adel allegader
 (Om datmen vele brocht om 't leven)
 Van 't straffe gebode upt-gegeven
 Binnen Brussel te zyn bezijt :
 4 July. En in Hopmaent begostmen eben
 Godts Woort te predicken met blijt.
 In 't openbaer ,, begotmen daer
 20 August. De Beelden algemeyn ,, seer reyn
 Van steen en hout ,, silver en gout
 Te breecken groot en kleyn.
 In Antwerpen toech op dat pas
 Den Ed len Prins van Oranjen/
 1567. Duc d'Alf binnen Brussel was/
 21 April. Graef Lodewijck quam wt Almangien/
 Dus den Hertogh al van Albangien
 1568. Cynont en hoorn heeft ontfalt/
 5 July. Des Princen Zoon geboert na Spanjen
 En 's Landts Vyheden alsoo verballt.
 1569. 't Landt was verheert ,, hy heeft be-
 geert

10 Sep. Van als den Penningh thien ,, te sien,
 17. Maer sijn opfer ,, worde beler,
 't Welck menigh dede vlien.

1572. Aprilis den eersten dagh
 Saghmen Lume inden Biziel komen :
 Den negenden den Spaenschen slagh
 Wert binnen Rotterdam bernomen :
 Daer na soo werden vele vromen
 1573. Binnen Haerlem deerlijck vermoedt/
 Maer

Geuse Liedekens.

- Maer den Vyant mozt weer met schzomen
 13 July. Van Alckmaer met schanden boort.
 11 Octob. Den Grave nu,, al van Boifu
 Wert op der selver stee,, op Zee,
 12 dito. Door lange slaen,, lustigh gevaen
 Gebracht tot Hoorn mee.
 Als den Czaran na Spanjen toogh
 1574. Saghmen den slagh booz Bergen schieden
 14 Janua. Daer mochtigh Spanjaert henen bloogh
 Kzupf heeren en veel Edellieden:
 Doen moeste Czagan haer oock bieden
 9 Februa. De Stadt Middeiburgh den Prins:
 d' Welck kortz daer na 't onser bedieden
 3 Octob. Van Lepden dooz veel stormz en wintz.
 1575. Maer eer niet lang,, weer door bedwang
 8 Auguff. Oudewater heel int fant,, verbrant,
 1576. Maer int Bolwerek,, te Crimper Kerck
 21 Febrü. Behaelden sy weer schant.
 4 Novem. Antwerpen den maer wel vernam/
 Dooz moort / roof / brant en vrouwen schof-
 1577. Daer na Don Jan tot Buzel quam / (sierē
 2 Mey. Coonde kortz zyn qua manieren/
 1578. 79. De lieden des Lants int regieren
 80 81 82. Damen tot hulp den Franschen Heer/
 4 Janua. Daer na wert den Prins goebertieren/
 22 Meert. Int hooft geschooten / 't genas weer.
 Doen werde Lier,, door Iwaert en vier
 23 Sept. Gewonnen met verract,, seer quaet
 Daer tegens oock,, Lochem seer kloeck
 Onser tot onsen baet.
 1583. Daer den Prins op hadde geseft
 17 Janua. Sijn hoop / en na Godt zyn betrouwen/
 Vilvoort. Mernden Antwerpen met gewelt/
 Dermont. t' Overballen en te benoutwen/
 Duynker. Maer veel quamen daer dooz in rouwen
 ken.

Die

Geuse Liedekens.

78

- Die wel meenden te zyn verblijt:
 Den Hertogh somen mocht aenschouwen/
 Dixmuy- Maechten ons doen veel Steden quyt.
 de. Den Prince eel,, werde geheel
 1584. Tot Delft door een schoor,, gedood.
 10. Jul. Van een godloos,, verrader boos,
 't Welck menigh mensch verdroot.

En ander nieu Liedeken / ende is 't ver-
 volgh van 't boozgaende / ende meer oock ghesongen op de wijse
 Geeft my te bezincken na mijnen doest / &c.

- Hoozt toe met blief / na dit Liedt
 Het rechr bediet / al met verstanden
 Godes goetheyt siet / heert al 't berdziet
 d' Welck ons geschiet / in dese Landen/
 't Scheen al booz de wint by ons byanden/
 Maer Godes handen bedwingen haer
 Sonder hem quamen wy tot schanden/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.
 Een vloote groot,, uyt Spanjen bloot
 1588. Die naer dees Landen quam,, seer gram
 In Julius. Maer onsen Godt,, brachtse tot spor
 Haer voornemen benam.
 Wy zyn soo manchelbaer als een riet/
 Standvastigheyt siet is ons ontwoeken/
 Want onse wercken en doogen niet/
 Wat Godt gebiet wy heel verstenen/
 Wy menschen zyn al vol gebreken/
 Want eick hout hem als een sondaer/
 Godes goetheyt heeft soo veel gebreken/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.
 Den Vyant quaet,, al merter daet,
 1583. Quam voor Bergen op Zoom,, seer vroom,
 In Sept. Sy meynden gans,, krijgen een schans,
 Maer kregen hairen loon.

Och

Geuse Liedekens.

Och hoe veel goets doet ons de Heer/
 Tot elcken heer soo wy bemerkten/
 Want slaet hy ons hy salft ons weer/
 Doet na sijn leer / hy is den stercken/
 Die ons bewaert in 's Werelts percken/
 Soo hy 't bewijst hier ende daer:
 Acht op sijn wonderlijcke wercken
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.

1589. Al is den Bergh ,, door boeven ergh
 Geworden Malcontent ,, present,
 In Die goede Heer ,, bewaert ons weer,
 April. En hout ons ongeschent.

Het scheen dat 't al verloozen was/
 Op 't selve pas / hier in dees Landen/
 Doen den Bergh wert verlaten ras
 Van 't quaet gebzas / die nu tot schanden
 Gehomen zijn by ons vyanden/
 Merckit met verstanden hun straffe daer
 En draeght u kloeck als de valjanden/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.

Den Vyant lach ,, al fomen fagh,
 1589. Voor Heusden ,, met geweld ,, in 't Velt,
 In Maer Godt die gaf ,, dat hy trock af,
 April. Na Vranckrijck leer ontfelt.

Merckit nu oock wel hoe schadelijck/
 Boosdadelijck / dat sy bedreben/
 Als sy soo ongenadelijck/
 Veradelijck / benamen 't leben
 Den Franschen Koninck Edel beseben
 't Feyt wert bedreben van een Pzetaer/
 Babayren wert doen de Hoorn gegeben/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.

1589. Hy is gekroont ,, eere betoont,
 den Dat rechtelijck toe quam ,, den stam
 eersten Dat Edele bloet ,, van Borgon goet.

Aug. Ha

Geuse Liedekens.

79
 Aug. Het Koninckrijck aen-nam,
 Hy is een Prince victorius/
 Kloeck als een Reus in al sijn daden/
 Maer als den Gupsaert invidieus
 Van herten beus tot zijnder schaden
 Staet na sijn leven broegh ende spaden/
 Maer Godes genade neemt hy wel waer.
 Godes Kerck komt hy altijt tot staden/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.

Den Jonckheer Schinck ,, quam door verdrinck
 10 Eylacen aen sijn doot ,, hy vloot
 Aug. Door een vroom feyt ,, wel aen geleyt
 Fortuny draeyde den klood.

Dies bidd ich u-lieden algemeyn
 Int Hollantsche pleyn / wilt hier op actyen
 Rijck / arm / out / jonck / groot ende kleyn/
 Met herten reyn neemt in gedachten
 Godts goetheyt groot by daegh by nachte/
 Die hy ons doet het is openbaer/
 Sijn genade wilt voort verwachten/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.

In Bommeler-weert ,, daer wert vereert
 1589. Den Vyandt die wegh liep ,, en riep
 Wy zijn veraen ,, 't is tijt om gaen,
 Niemandt daer lach en sliep.

De Steden daer Godt wort gebreest
 Met eenen Geest / ootmoedigh seest
 Bewaert hy voor alle tempeest/
 In dit Fozeest / tot elcken keere/
 Sijn genade duert immerneere/
 Doet na sijn Leere / sijn woort neemt waer/
 Want hy beschermt sijn leden teere/
 Dus laet ons wesen den Heer danckbaer.

Wy hebben klaer ,, al sonder vaer,
 1593. Door Godts gena ,, gewonnen Breda,

3. Door

3. Door 't Edel bloedt, Graef Maurits goet,
Meert. Dus looft Godt vroegh en spa.

Beklagh vanden Cardinael Albertus ghe-

baen oer het groot beclies van de Schans S. Andries tot Ros-
sumfaen: Op de kopst. van den 79. Psalm: De Heydenen zijn in
u Ghes deel / etc.

DE Geusen zijn
In Bomster Weerd ghebal-
ten/
Sy hebben mijn
Onnomen met haer assen/
Een hupse Schans
En daer toe sterck van mueren/
't Is een quaep hants

Voor my diet moet besueren/
Want met dees schans seer sel
Ameend ick te winnen 't wel/
Sulck was oock al mijn meeningh
Maer 't is nu al hzacheel/
Want nullo is mijn deel/
't Welck my bzenight in verklees-
ningh.

Om

Om dat Nassou
Als een stout heit verbonden/
Wolant getrou
Wilt zijn tot allen stonden/
Die niet gewelt
Mijn volck daer quam bestrijden
't Welck my seer quelt
Nochtans moet ick herlijden/
Ick wilde wel hoorwaer
Dat dese Schans aldaer/
Nope niet en waer begonnen
Want 't sel heb ick geroecht/
Maer den Geus seer verstaecht
Die haestet af-gesponnen.
Gantsch seer onsele
Zijn nu al mijn Papisten/
Dat zy haer gelt
Daer aen gingen herquisten/
Maer 't meeste spijt
Het welck my seer gaet stoozen/
Dat ick verwijt
Van alle man moet hoozen/
Ist Burger ofte Boer
Eck een maecht groot rumoer/
Ick en moet schier wat maken
Mijn kizghs volck ongesaekt
Dat wil oock zijn betaels/
Den kizghs mach ick wel staken.
Och nu is al
Mijnen moet gants verloozen:
Ick ben ter pal
Och was ick noyt geboozen/
Al mijn betrou
Dat is mijn af getweken/
Die Schanssen bou/
In Vlaenderlandt ghefcreken/
D' Een Schans heet Philippijn
D' Ander Pariency sijn/
Mijn Fortres sterck van mueren
Vlaenderen is nu gesehent/
Pleupoorz / Huzgh ende Gent/
Waghen dat wel besueren
Mijn bzenicht verdwijnt/
Couragie loopt verloozen/
Maer ster het selijnt
Ick bender toe geboozen/

Ick heb den striek
Dooz een ander gevangen/
Ic aer nu ben ick
Daer selber in gevangen/
Och maet sal ick gaen doen/
't Hert swelt my inden schoen
Dooz anghst ben ick verflagt
Eck roept mer vollen kizop
De Clapmus moet haesop/
Die Duppel sour verdzaghen.
Mijn leben dach
Cheen meer verdziet mach spoo-
ren
Ick heb den slach
In Vlaenderlant verloozen/
Mijn maecht al siert/
Die is my nu onnomen:
Ick mach wel gaen/
Al na de Paus van Romem/
Mijn Weer menighfont
Verflaghen jonck en oudt
Dat mach ick wel beklagen/
Dottima op dit termijn/
Iffer wel dzie dofsijn
Gebangen en verflaghen.
O gulden Jaer
Sijn dit u schoone bzuecten/
Dat ick dus swaer
In goot verdziet moet suchten
Moet ick alleyn
Dit crups noch langh be-erben/
Ick ducht zerteyn
Dat ick noch sal besterben:
Helpr my O Paus prophe
Helpr Cardinalen wijs/
Helpr oock Bisschoppen mede/
Helpr Abten al gheijck/
Helpr ghy Prelaten rijk
Helpr my in eicke steden.
Helpr Jacobijns
Helpr oock ghy Jesuyten/
Helpr Augustijns
Helpr al ghy Carmeysten/
Helpr oock ghy Driooz/
Helpr Darea hoogh herheben
Helpr mede Dastooz/
Helpr

Helpr

Helpt Nichten ende Neven/
Helpt Minneboers seer groot/
Helpt oock Cathuyser bloot/
Helpt Nonnen wilt u rasschen/

Helpt Daep en Clooster sijn/
Helpt Monnik ende Daghin
Of 't verloopt al in d'assen.

En Nieu Liedcken vanden grooten Slagh

in Vlaenderen. Op de wijse: Wy willen niet meer van Deltigen
singen.

Wie wilt hoozen een nieu Liet/
Wat in Julius is geschiet/
Van d' Admirant / van d' Admirant/
Hoe dat hy quam in groot verdriet/
In Vlaenderlandt.

Maurits heeft eenen tocht gedaen/
Met Kuyters / knechten onbetaen/
O Admirant / O Admirant/
Hy sette zijn volck te Schepen aen
In Vlaenderlandt.

Al meer dan met twee duysent Schep/
Maurits sijn aenslagh begreep/
Den Admirant / den Admirant
Moft danssen alsoo Maurits peep/
In Vlaenderlandt.

Het was wel stout geabontuert/
Op 's byants bodem krijgh gebuert/
Den Admirant / den Admirant
Die heeft het met sijn volck besuert/
In Vlaenderlandt.

Doen nu Albertus dit vernam/
Wert hy seer toornigh ende gram/
Den Admirant / den Admirant
Was met sijn volck na Bieupoort quam
In Vlaenderlandt.

Hy hreegh twee schanssen met accoorz/
Maer hebben noch al 't volck vermoorz/
Den Admirant / den Admirant

Boben belofst / eedt oft woordt/
In Vlaenderlandt.

Het schein daer wel een goet begin/
Doen sy hadden twee schanssen in/
Den Admirant / den Admirant/
Maer 't Geusen volck schoot op de pin
In Vlaenderlandt.

Sy hzege twee stukken Geschuts/
Maer dat en der hun niet veel nuts/
Den Admirant / den Admirant
Die hzeegh daer selfs wat op zijn muts/
In Vlaenderlandt.

De tijdingh quam t' Antwerpen haest/
De Geusen bluchten seer verbaest
Voor d' Admirant / voor d' Admirant/
Victorie heeft men daer geraest/
Al in Zabandt.

Albertus doen bedrogen was/
Dacht dat den Geus vertogen was/
Den Admirant / den Admirant
Die bondt dat al gelogen was/
In Vlaenderlandt.

Sy togen aen met een gedruys/
Maer sy bonden den Waert daer t' hups/
Den Admirant / den Admirant
Die droegh het Indlaensche hups/
In Vlaenderlandt.

Sy meenden ons te maken ree
Den wegh om te loopen in Zee/
Den Admirant / den Admirant/
De Geusen togen 't s' waert uyt der see
In Vlaenderlandt.

Sy vielen daer seer dapper aen
Met schieten / houtwen / steken / slaen/
Den Admirant / den Admirant

Die wert daer inden slaghe gebaert/
In Vlaenderlandt.

Albertus was daer self in noot/
Mer al zijn Ed'len kleyn en groot/
Den Admirant / den Admirant/
Daer bleeffen seuen duysent doot/
In Vlaenderlandt.

Veel Eeldoms wert geslagen daer
En gebangen in 't openbaer/
Oock d' Admirant / oock d' Admirant/
Die sitten nu niet droef heyt swaer
In Vlaenderlandt.

Eplacen 't wasser seer beklaept/
De klang die stey nu heel verdraept/
Den Admirant / den Admirant/
Sijn Spanjaerts lagen daer gesaeyt
In Vlaenderlandt.

Cusschen de dupnen en opt belt
Lagen de dooden ongetelt
Van d' Admirant / van d' Admirant/
Dencht hoe zijn herte was onstelt
In Vlaenderlandt.

Wie weet waer dat Albertus bleef/
Diemen oock sint dootd-voech schreef/
Den Admirant / den Admirant/
Sijn volck daer klepne vzeught bedreef
In Vlaenderlandt.

Hun woornemen dat is gesaelt/
Sy hebben daer geen prijs behaelt/
Den Admirant / den Admirant
Gechdeerdigh heefse Godt betaelt
In Vlaenderlandt.

Hy sit te Woerden op het Slot
En treurt om sjaen Taberlot/
Den Admirant / den Admirant/

Want hy is doot en half bezrot
In Vlaenderlandt.

Wy hzege daer in dat exploit/
Oock tien Metalen stucken groot/
Van d' Admirant / van d' Admirant/
Die staen te Toordrecht voor den noot
Apt Vlaenderlandt.

Wy hzege noch hoort mijn gewaegh
Hondert acht Vaendelen / 't was een plaegh
Door d' Admirant / door d' Admirant/
Die stemmen oock in 's Graven-Haegh
Apt Vlaenderlandt.

Ons Princen van Orangien Soon
Die won daer in de slaghe de Kroon
Van d' Admirant / van d' Admirant/
Hy is geen Oramy gebroon/
Maer vzeest Godes handt.

Want doen hy zijn Victory // sagh
Vrees Godt soo zijn memory // plagh
O Admirant / O Admirant/
Zijn herte vol van glory // lagh
In Vlaenderlandt.

Burten Oostende voor u poozt
Moesten oock al de Spanjaerts voorz/
Van d' Admirant / van d' Admirant/
Die de Schotten hadden vermoort/
In Vlaenderlandt.

Dees waren gebangen in den strydt/
Sy dachten doen te zijn bezijt/
Den Admirant / den Admirant
Haer moorden wraecht te grooten nijdt/
In Vlaenderlandt.

Wy sloegen daer na een Controp/
Maer die van Nieuwoort hadden 't noy/
Oock d' Admirant / oock d' Admirant

Papou werp dens / den Geus wierp troep
In Vlaenderlandt.

Doen ghy laeght int landt van Ialce/
De wreetheit die u volck bedreef/
O Admirant / O Admirant/
Hollandt die int herte schreef/
Tot uwer schandt.

Papoutwen kregen Reusen langh/
Sp dachten 't was der Geusen dwangh
Den Admirant / den Admirant/
Maer Maurits gingh der Reusen gangh
In Vlaenderlandt.

Soo deedt hy oock in Bomler-waert/
Ce Turnhout oock te voet te Paert/
O Admirant / O Admirant
Hy hozt des Spaens gesindes steert/
Aen elcken kant.

Ghy hebt langh Maurits doot gefocht/
En Moordenaers daer toe gekocht/
't sp Admirant / 't sp Admirant/
(Godt lof) ten is niet volbzacht/
Dat seyt Wechant.

Al wat ghy doet ten is maer wint/
Gelijck ghy selver dat bevint/
O Admirant / O Admirant
U saecken het met Godt begint/
Ghebruyck verstant.

Daer bleef doen den grooten standaert
Ick denck dat Lieben was verbaert/
Hoozt Admirant / hoozt Admirant
Maurits had te veel volcks vergaert/
In Vlaenderlandt.

En Liebens Broeck die stont heel ront/
Du raet wat hy daer inne vont/
Geen Admirant / geen Admirant

Gegeten

Gegeten Broot meer dan een pont/
In Vlaenderlandt.

Gijck ofte arme hoozt na mijn
Wilt doch breezen de groote pijn/
Van d' Admirant / van d' Admirant/
Bis dom wenschet elck getrou te zijn
Dooz 't Vaderlandt.

Triump-Liet ofte 't Romeynsche seyt / dat
die hande swarte Galege booz de Stadt Antwerpen aengherecht
hebben. Ende gaet op de wijse: Schoon Jonck-Heerchen heus en
rouwe.

L'Apstert toe men sal u singen
Warter nu hozt is geschiet/
Woe ons Gallep ginck bespingen/
d' Admirael 't Antwerpen siet/
En oock 't Maekel-Schip van
Brussel/
Met dijf ander schepen snel/
Die daer fraey / aende kraep
Sonder dzingen/
Dast gemaectt lagen / ja fraep.

Dees Gallep / soo men mocht
mercken/
Is ontrent de Schelt gebzaecht/
Wel gemonteert tot verstercken/
Met geschut en roepers macht/
Wondert Musketiers daer by/
En Marcoos die was oock by
Om te gaen / onbelaen
Tot dees wercken/
Want sy stellem op geen waen.
Noch dzie Sloepen daer bene-

heit /
Werden hier oock by gebzaecht/
Om dit garen af te weben/
't Welck sy oock hebben volbzocht
't Is een stuck aerdigh belept/
Want men niet sulck een seyt
Heeft gesien / hozt geschiet/
Wilt d' eer geben
Die dit werck eerst ginck bespien.
Den lesien Hobeimer eben/
L 3

Op St. Andries nacht lest teen
Zijn sy de Schelt opgedeben/
Met de bloot sonder gesien/
Stillekens en wel te zeen/
By des byants schanssen heen/
Tot dat sy / quamen by
Sonder saeben/
Dooz de Stadt Antwerpen by.

Fluer sy d' Admirael in roeyde/
Ons Marcoos jens rat ter hant/
Die op sulck spel niet vermoede/
Want sijn volck was meest aen
't Landt/
Dies zijt moesten geben dra/
Want men gaf haer geen gena/
't Schieren fel / van dit spel
Dapper loeyden/
't Maekelen ind' stad groot ge-
quel.

Sex-en-twintigh schoone stuc-
ken
Geschuts / heeft d' Admirael op/
't Is een Bloemken weerd om
plucken
't Is een Sprien met een doyp/
't Moeyt de Spanjaert op 't
Casteel /
Want sy schoorten na 't Jutweel/
Maer 't was niet / 't is geschiet
't Doet haer jucken/
't Antwerpen was groot berdziet.

L 3 't Was

't Was daer al in roere/
Mannich/ Baep ende Wagijn/
Die kloeken maecten groot ru-
moere/

Alam/ alam/ mijn Cozzijn:
Lebe Buur maet ist te doen!
Laet ons doch daer heren spoet/
Om te sien/ na 't bebieen
Van dees Loeren
Die ons dus komen besprien.

Ons Maattoelen aen 't Landt
waren/

Handen daer biss Schepen of/
Singer daer mee heuen haren/
Sonder vagen of veriof/
Goek her majestischip van Waf-
sel/

't Conboy-schip van Mechelen
snel/

Doch haer goet/ metter spoet
Om te maelden
Ken de Zeeusche dijcken saet.

Pen nieu Liedt van de groote bezraderpe in

Zeelandt/ van de Stradt Vlissinghen/ &c. Op de wijse: Wil-
helmus van Nassoutwen.

A Enhoort mijn Woeders te
samen/

Nijck/ aem wie dat ghy zijt/
Sy mogen haer wel schamen
Pharaos gesellen heb niet/
Die niet valsche praertjcken
Wilen bzingen ter schant/
Soecken aen alle wijcken
't Werderf van 't Waterlant.

Als men schreep buyent sey hon-
dert/

Ich segger u wel klaer/
Geschieden daer groot wonder/
In Zeelant int openbaer/
Tot Middelburgh binnen der
Steden/

Woonden een Burger wel bekent/
Besaden mer swaer sijneklheden
Die Godt hem herst torgesent.

Hier seer lang sy daer en bieden
Doe sy haer werck hadden vol-
bzacht/

Met de Ebbe sy wegh dzeben/
Dooz de toint 't is waer belacht/
Op de Schancken keeren seer/
Maer 't was booz ons al moe-
wer:

't Was roeyt an/ als een man/
Abten neben/

Admirael dit ons gespan.
Pils dit zijn Romeynsche da-
den

Waerdigh in Cronijck gestelt/
't Is een stuch niet om versma-
den/

Eer moet hebben desen Velt/
Die die heeft gepaertseert/
Wy behoort te zijn ge-ert/
stiet al sijn Gassen sijn/
Dooz dees daden

Schenckt haer vyz de koele wijn.

Dan de wereldt kondt hy niet
scheiden

Die oock sterben niet/
Eer hy het int openbaer seiden/
Wat dat daer is geschiet/
Dan de groote bezraderije

Die sy hadden op handt/
Die ginck hy daer al behen

Al booz den Pzedicant.

Hy heeft mer neertigheden/
Dien Pzedicant laten ontbien/
Die beloof den hem met Eeden/
Dat hy hem niet en soude besprien

Eer dat hy had drie dagen
Gegeuen sijnen Geest/
Die Pzedicant verslagen
Beloof den hem dat eerst.

Maer ginck hy doe vertellen
Die bezraderije toos/

Hoe de byant met berfneken
Maer valsche praertjcken boos
Meenden in Zeelandt te komen
Bysonder in Vlissingen siet/
Sulckx al sonder schroomen
Wy int openbaer behoer.

Men magh den Heer wel lo-
ben

Dooz die groote melbaet/
Wy sien booz onse oogen/
Dat hy ons altydt bysmaet/
Die ons meenden te beroutwen

Die nu nu selfs int beddzier/
Daerom wilt Godt betrouwen
Hy en verlaet de sijne niet.

Als nu de Heer ydoone
Sijn Ziel hadde ontsaen/
Die Pzedicant sonder schroomen
Ja tot den Schout genaen/

En ginck daer openbaer
Aenhoort doch na mijn Liedt/
Al die bezraders nieu waren

Die in Zeelant was geschiet.
Daer ginck hy openbaer
Van een Spaensche Stoelmaker
balsant/

En die steenhoutwer van Vlissin-
gen klare

Maer een Maechelaer daer int
Landt/

Dat sy gelt hadden ontfangen
Van wegen Alberus Voogheyt
Om Vlissingen mer verstrangen
Ce bzingen in ducht en leyt.

Sy hebben terstontd gheschre-
ven/

Ken die Heeren van Vlissinghen
balsant

Hoe dat haren Steen-houtwer
verheben/

Wou bezrader die stadt en oock
her lant

En oock een Maekelaer
ghet een Spaenschen stoelmaker
behent/

Die tot de bezraders nieu mare

Gantscheijck zijn toe gelwen.
Terstont merden sy gevangen
En booz de Heeren gebzacht/
Die Heeren al niet verlanghen
Hebben haer al gebzacht
Daerom dat sy dat deden/
Ofte waer haer ginck aen/
Maer sy en hebben niet beleiden
Tegeen de Heeren saen.

Den stoel-maker met berfstran-
gen/

Maer haest gepijnicht ongesneet/
Da die Heeren haer verlanghen
Hy terstont beleiden heeft/
Hoe dat sy die stadt verheben
Ken vier hoercken soude stercken
in bzant

En oock noch daer beneben
Bzingen in 't ydants hant.

Die Sluysse Galepen toilt toe-
ten/

Mer allen Spaensche machte:
Die hebben haer bemeten/
Dat sy op erberd nachte/
Als sy den bzant saghen op ganz
Aenhoort doch mijn bedien
Op de stadt souden ballen
't Weick nu onmogelijck is te
gheschien.

Den stoelmaker met berfstran-
gen

Al in de gebancknisse hoort/
Heeft hy hem selfs verhanghen/
En sijn Ziel alsoo verhoort/
Sijn Lieckert bzachtmen dare/
Al op het schavor boort/ (klare/
Ken vier quazieren ghehouwen
Als een bezrader roebelboort.
Daer na al met berfstrangen
Saghtmen die vier quazieren
boort/
Op al die poorten hanghen/
Tot een Crempel als dat be-
hoort/
Dooz mannen ende bhouwen
Al die dit sagen an/

Het maecte na soo grooter rou-
 we/
 Dooz diet niet eerst versimf kan.
 Den steen-houtwer wilt hooren
 Als hy het beleeden heeft/
 So boechtmen hem oock booren
 By het Schabot ongesneeft/
 Als hy int openbare
 Sijn belijdenis hadde gedaen/
 Soo saghtmen hem aldare
 Terfont sijn hooft afflaen.
 Daer na al sonder op houtwen
 Wilt mijn recht verstaen/
 Als Lichaem in vier quartieren
 gehoutwen
 Soo heeft hy loon nae sijn werck
 ontfaen/
 Daer na al niet verstrangen/
 Soo heeftmen aldaer gesien/
 Die quartieren aen halve galgen
 hanghen/

Tot een spiegel van alle de lieten.
 Den Mahelaer wilt my ver-
 staen/
 Nocht niet beleeden heeft (vergaen
 Maer hoe dat her niet hem sal
 En dat meet Godt den Heere/
 Die wil ons alle bewaren
 Dooz sulcken dooz opstel/
 Maer wat ghy wilt aenbaer-
 den/
 Bliet doch quaep daden snel.
 Gozlof mijn broeders al-
 samen
 Al die hier nu zijt by een/
 Sp moghen hun wel schamen
 Die de menschen alsoo verleen/
 En soeken aen alle wijcken/
 Te verdriven her Vaderlant/
 Maer dancht Godt van Hemel-
 rijcke
 Dat hy ons doet bystant.

Gen Bommels Liedt / Op de wijse :

Jan Broerman heeft een Bierken gebrouwen,
 Van Rommelken Rom,
 Ten deught te drincken noch te houwen,
 Keert wederom.

H Ancken van Spanjen 't sal u rouwen/
 Dooz Bommelken bom / Dat ghy meynt de
 Waert in te houwen / Keert wederom.

Bommel en Cielischen Waert verkoren
 Tot Bommelken bom / Hebben malkanderen
 Eedt gesworen / Keert wederom.

Spen sulken malkanderen niet verlaten/
 Tot Bommelken bom / Sp hebben daer toe
 Te kloecke Soldaten / Keert wederom.

Den Geldersman is op u gebeten/
 Van Bommelken bom / Wt haer schapræp sulds
 Niet eten / Keert wederom.

De

De Geldersche zijn alsoo van sinnen/
 Meest Bommelken bom / Sp willen doch geen
 Crastnen beminnen / Keert wederom.

Sp willen aen u haer fragen noch wagen/
 Dooz Bommelken bom / En u-lieden niet slagen
 Verjagen / Oft keert wederom.

Sp sulken noch dooz haer stercke Schanffen/
 Dooz Bommelken bom / Hun Switser's doen pijpen
 En u doen dansen / Keert wederom.

A hoeren en hebben daer geen goe dagen
 Dooz Bommelken bom / Cleef / Munster/
 Westphalen sp lieber sagen / Keert wederom.

Wilt weder trecken na 't Lant van Cleef/
 Van Bommelken bom / Dees willen u niet
 Een goet woozt geben / Keert wederom.

Wat letten u dooz de halve Mane
 By Bommelken bom / Dat onse palissaden
 Daer stane / Keert wederom.

Den tierden Julij 't staet te gedencken
 By Bommelken bom / Lieten de Geusen haer
 Wapenen blincken / Keert wederom.

Sp hetken u stuyt van daer gedreven
 Van Bommelken bom / Daer mer dan seben hondert
 Doodt gebleven / Keert wederom.

A Papien die quamen met kruzpen en banen
 By Bommelken bom / A Krijghsvolck segenen
 Dooz de halve Mane / Keert wederom.

Ten heeft u al geen victorie gegeven
 By Bommelken bom / t'woe Papien die moesten
 Daer oock om sneben / Keert wederom.

Godt helpt altoos de vereenighde Landen/
 Drees Bommelken bom / Al dooz de Leen niet
 Scherpe tanden / Keert wederom.

Wy hebben Prins van Oranijens sone
 Tot Bommelken bom / By alle byome spant hy
 De Kroone / Keert wederom.

L 5 Sijn

Sijn gasten bezwaften / u volck int hangen
By Bommelken bom / Aen masten / met basten sy sou-
den u hangen / Oft keert wederom.

Eplacen och armen / is dan al 't hazmen
By Bommelken bom / Wie sal u beschazmen
oft oock ontfazmen / Keert wederom.

Ghy meught sien met u valsche listen
Dan Bommelken bom / Om loosfelijk binnen
den Bosch te twisten / Keert wederom.

Ghy moet ras loopen al soude wat sweten /
Dan Bommelken bom / De Bossenaers sullen u
Wellekom heeten / Keert wederom.

Soo ghy hond binnen den Bosch geraken
Dan Bommelken bom / Ghy mocht een Antwerps
Casteel daer maken / Keert wederom.

Al waerde hier ober een maent gewecken /
Dan Bommelken bom / Daer souder soo becke
Dan bloede niet leerken / Keert wederom.

Ghy hebt de Waert in / hoe komder nu bupren
Dan Bommelken bom / Ontbiet veel schepen /
Galpen en schuyten / en keert wederom.

Godt wil Passoutwe genade verleenen
Hier ende alom / dat huse magh helpen die treuren
En weenen / dit wenscht Bisdom.

Een nieu Liedt / vande groote Victorie die

Godt gegeven heeft ober de Stadt Oostent / waer op den vyant
drie stormen ghedaen heeft / 's Manendaeghs na drie koningen
1602. Op de wijse: Van Bommelken bom.

Hoort mans en vrouwen dit verhilaren /
't Is u wel bekent /

Hoe Albertus ginck vergaren
Al voor Oostent.

Den vijf den July is hy getogen
Seer excellent /

Haer

Haer Daendels inde Turpen vloegen
Al voor Oostent.

Hy betoof den 't Lant na sijnen sinnen
Seer excellent /
Ick sal op Sint Jacobs dagh gewinnen
Die Stadt Oostent.

Ontrent sefen hondert kilooten
't Is wel bekent /
Op eenen dagh met Cartouwen geschooten /
Al op Oostent.

Hondert en dertigh duysent ballen
Of schooten jent /
Heeft hy tot nu toe laten ballen
Al op Oostent.

Ick heb geschoten wel dertigh weecken
Seer wel bekent /
Ick sieder soo menigh kogelken steken
Inde wallen Oostent.

Sy hebben met veel bezaderijen
Alst is bekent /
Gesocht met veel schelmerijen
Te krijgen Oostent.

Des Manendaeghs na drie koningen
't Is wel bekent /
Doen meenden sy na zijnen sin
Te winnen Oostent.

Drie stormen ginck hy lustigh wagen
't Is wel bekent /
Ons volck hebbense afgeslagen /
Al wt Oostent.

Dit stormen duerden haest drie uren
Met groot toymert /
Ons volck sloegense sonder treuen
Weer wt Oostent.

Sy meenden inde Stadt te blijven

Seer

Seer excellent/
Men sagh die Specken ter Zeewaert dzyben
Al van Oostent.

Ons volck haer op die ouw' stadt lieten
Seer excellent/
Met grof geschut onder haer schieten
Al upt Oostent.

Wy moeten haer noch leeren kzygen
Seer excellent/
Die Specken saghmen ter Zeebaert vliezen
Al hoor Oostent.

Ontrent by vijf-en-twintigh hondert
Of daer ontrent/
Sijn gebleven / sy waren verwondert
Al hoor Oostent.

Daer zijn gebleven twee Gouverneuren
Seer wel bekennt/
Met vier Cornellen / die moesten treuren
Al hoor Oostent.

Die van Sluys die is om 't leven/
't Is wel bekennt/
Die van Antwerpen is gebieken/
Bidt hoor Oostent.

Kruyt en loot dat wy haer schoncken
Seer excellent/
Daer sijn ses hondert Specken verbronden
Al by Oostent.

Ons volck die betaeldese al gaven
Seer excellent/
Die aen den Koninck ten achteren waren/
Al hoor Oostent.

Du hebben ons Heeren en vromme Staten
Dat is bekennt/
Deel Bootsgezellen en Soldaten
Gesonden t Oostent.

Daer

Daer sal nu alle vierendeel Jaren
Seer excellent/
Alijt verber singe van volck in varen
Al in Oostent.

Wy dunct waer hy daer van met eeren
Wt dat ellend/
Hy soude niet lichtelijck komen weere
Al hoor Oostent.

Hy riep soo deerlijck om hulp aen Lieben
O Standaert van Gent/
Komt my te baet / waer mooght ghy blijven
Al hoor Oostent.

Lieben sey ich hebt versworen/
Adieu Oostent/
Ons hooft is te groot / men byant daer hooren/
Wy blijven te Gent.

Al is Albertus opgeblasen
Met groot toyment/
Du krijght hy niet al sou hy rasen
Met Godt Oostent.

En bidt oock met een vast vertrouwen
Dits mijnen wins/
Door Graef Maurits van Nassouben
En de jonge Prinz.

En oock hoor de Staten der Landen/
Bidt al dat leest/
Datse Godt in goet verstanden
En wijs heyt geeft.

En oock die soo troutwelijck bechten
Met goet raet wijs
Die vromme Kupfers en kloetke knechten
Godt geef haer prijs.

Oorlof aen azim ende rijcken
Bidt Godt bekennt/
Dat den byant met schanden moet wijcken
Al van Oostent.

Hier

Hier volghen noch

sommige Liedekens die voor
desen in ander Boecken upt-gelaten
zijn/ ende vanden Sanger begeert wo-
den / daerom hier by gevoeght.

Van Christoffel fabritio / Dienaer des
Godlijcken Dooers/ binnen Antwerpen verbrant Anno 1564. Op
de wysse van den Lxxix. Psalm. De Heydenen zijn / etc.

Antwerpen rijck / o Keyserlijcke stede/
Doyt uws gelijck / ghy zijt nu heel in vrede/
Al kooplieden al / zijn als Capharnajten/
Dies u Godt sal / inden afzont ver smijten :
Cyprus heeft noyt gedaen
't Geen dat ghy hebt bestaen/
Nochtans ist wel ver soncken :
Sydon quaet en verwoert
En heeft noyt Christen bloet
(Gelijck ghy doet) gedroncken.

Al Tyranny / sal die niet haest cefferen ?
Veradery / siemen in u regneren/
Al Pastoor boos / van onser Vrouwen Kercke/
Met een Wijf loos / leght zijn valscheyt te wercke/
Symon is hy genaemt/
En 't Wijf is wel besaemt/
Sy heet lange Margriete/
Der Secten Jesuwijt/
Die daer vzengeen altydt
Gods kinderen int verdrict.

Dit valsch wijf ginet met een dobbelen gronde/
En Ouderlingh groete sy met den monde/
Seggende vrient / mijn goest is seer verflagen/
Goe

Goe raet my dient / hoe ick Godt mach behagen.
Ons Paep de buyl Catijf
Verdruct my azme wijf : En ghy weet doch de waer-
hoozd' ick eens azme schaep (heyt/
Al Dienaer met den Paep/
Mijn herte vaer upt / waerheyt.

Christoffel kloech / dragende Christum binnen/
Heeft sulck verfoech / aengenomen upt minnen/
Tweemael dispuyt / hadden sy met hun heyden/
Die Paep den druyt / moeste met schande scheyden/
Doe heeft dat wijf geseyt/
De Paep my niet meer greyt/
Vrient ick wil u aenbleben/
Stelt my een ander dagh
Dat ick u hooren magh/
Ick soeche 't eeuwighe leven.

Daer wert gestelt / end' een dagh toe verhooren/
Maer 't wert bertelt / den Marckgraef van te voeren
Dat hy als dan / neerstelijck waken soude/
End' volgen an / daer dat wijf in gaen soude/
Den tweeden Julij vzoegh/
Smoggens alst seffe sloegh/
Christoffel kloech van daden/
Quam daer als Predicant/
't Dals Wijf gaf hem de hant
End' heeft hem soo verraden. (gierigh/

Want hoers daer na quam den Marckgraef bloedt-
En vingh aldaer den Herder goevertierigh
End' leyd hem stranch / op 't Steen met veel tormentē
Op den Pijnbanck / vzaeght' na sijn Adherenten/
Christoffel onbertsaeght
Sprach wat ghy my oech vzaeght/
Vzaeght my na mijn Selobe/
Christum heb ick bekent
Voor wien ick hier present/
Gebe mijn lijf ten roobe.

't Dierschaer stoot toe/ datmen hem ginck verwijsen/
 Christoffel doe / sepd niet om volprijzen:
 Heer Schoutet ghy / moer 't recht niet corrumperen
 Of ick wil dy / boozt Godt gaen appelleren/
 De Schoutet seer confus
 Riep / leerde ghy nopt t'huys?
 In Bosschen end' Velden mede?
 Och ja ick / sprack hy: Godt weet/
 En my is oock seer leet
 Dat ick 't niet meer en dede.

Die Schoutet quaer / wilde sulck van hem keeren /
 Met 's Koninc Placcaet/ maer Christoffel vol eeren
 Sprack tot hem / 't Placcaet geeft u geen boozdeel/
 Dat sult ghy sien / als ghy sult staen boozt Gozdeel/
 Als die Basyn sal staen
 Om loon na werck t'ontfaen/
 d'Excuse wert seer sober/
 Dus als Christoffel bleef
 Men hier-en-istigh schreef/
 Den vierden van October.

Als hy ter doot / zijn offer sou volbzingen/
 Hy dieper noot / saghmen de Woeders singen:
 De Schoutet sprack / tsa Beul haest ulve sake/
 Die hem dooz-stack / doen hy stont aen de stakie.
 Als 't gemeen volck dit sagh/
 Het liep sonder verdzagh/
 En sineten som met steenen:
 Daer 't schaepken bleef vermoort/
 Verbzant en dan versmoort/
 Ist niet wel te betweenen.

Peemat dit in danck / heylige Godes gemeente/
 Godt sal eer lanck / aensien ulve verkleente/
 Ende Babel / met 't swaert haers monts verdoemien/
 Oock sult ghy siel by hem int rijcke komen:
 Dus ghy Ministers hoen/

En swijght tot geenen sapsoen/
 Opbout Godts Kercke schoone/
 Al mont zy een Tromper
 Om te leeren Godts wet/
 Soo krijght ghy 's Levens Kzonne.

En nieu Liedeken op de doot ende Begraef

fenisse van sijne Excellentie/hooghloflijcher Memozien.
 Na de wijse: Era de Misajo.

Nero moozdadigh
 Zyt ghy nu nach int leuen/
 Judas verradigh
 Wat hebr ghy nu bedreuen/
 Passou 't Edele bloet
 Hebr ghy doen sneben/
 Die ons de Heere goet/
 Hadde gegeven.
 Dims sier van moede/
 H Gemeente u beslagen/
 Edel van bloede/
 't Sal u byant gemagen
 Dat ghy boozt moozders daet
 Nu zyt verlagen:
 O boose Spaenschen staet
 Ver zijn u lagen.
 't Jaer vier-en-tachtigh/
 Den tienden Julij opclap
 Vermoort waerachtigh/
 De Heer die geeft ons gracy/
 Te Delft binnen der sie
 Met grooter scap
 Begraefmen hem met hze
 Wan alle Raep.
 Goede accozdancy
 Naer Edelhepts hanteeren/
 Met ozdonnanc
 Saghmen Schutteres passeren:
 De dienaers quamen daer na/
 Van al de Heeren/
 Men sagh vzoegh ende spa/
 Seer lamenteeren.
 Lacheyen / Dagten/
 Officieren by nainen/

Met dzoete roupage
 Wolghden al te samen
 d'Edelen van sijn huys/
 Oock daer quamen/
 Den staet sonder gedruys
 Saghmen bergaven
 Tromperes weemoedigh/
 En daer na om sien deerlijch/
 Saghmen seer goedigh
 Een Daert bereyt seer eerlijch/
 Gelept van Schoten wist/
 Daer toe hegeerlijch
 Het Wapen dzoegh subje
 Van Vzeda heerlijch.
 Die eerste Baniere
 Van Vzeda vol bzomen/
 Met goede maniere
 Is doen daer boozt-gekomen
 Den Heere van Dicclant
 Heefmen bernomen
 Met Standaert in sijn hant
 Al sonder roemen.
 Sonder te sieren
 Een Daert gedecht als bozen/
 Al vander Heere
 Dzoegh her Wapen bekozen
 Houelles en Delft vzy
 Soo ghy weught hoozen/
 Leytstuden waren sy
 Al sonder rhouzen.
 Met dzoete sinnen
 Die Baniere seer hzaechtigh
 Saghmen in minnen
 Dzaggen wel bedachtigh/

Van Gmout de Heer
 Met sinen sachtrich:
 O Burger van der Deer
 Zijt nu toch klachttrich.
 Van Chalon 't Wapen
 Heeft 't ander Paert gebaget
 Men sach 't berknepen
 Doe strum en Szangen verflagt
 't Wapen van Chalon fier/
 Jent int behagen/
 Boetfaer met soet bestier/
 Diemen daer sagen.
 Ter selver flonden
 Soo quam daer boogza gereden
 Seer jent gehonden
 Na die boogzaende reden/
 't Wapen van Delft rofser/
 En die 't Paert leyde
 Was Hofne goeder tier/
 Floris Selaris mede.
 Tasper gepresen
 Van Doelgeest seer onblijde/
 Doebigh van toefen/
 De Wapen seer onblijde/
 Doegh by rot 's Princen eer
 Een selven tijde:
 Terfont saghmen daer meer
 Ken komen tijden.
 't Paert dar boogmeiden
 't Wapen van Wyanden/
 Twee byoote Helden
 Die waren daer by handen
 Raephoft / Almonde goet
 Ht onse Landen
 Leyden het Paert seer soet
 Tot 's Wyanden schanden.
 Corlofs vermeeren
 Van Wallant hoogh van waerden
 Ginel presenteren
 Die Wapen reyn van aerden
 Gezeit al bander A/
 Men onberbaerden/
 Doen sachmen strax daer na/
 Hoeh dese Paerden.
 Carzenellebooge
 De Wapen seer Edelijck

Hier om verhooge/
 Die doegh het Paert seer sedelijck
 Linden ende Wjngaert/
 Nammen seer redelijck
 Deyr supden van goeder aert
 Waren sy redelijck
 Men ginch verhoonen/
 Terfont na dese bingen/
 Hier om verschoonen/
 De Wapen sonderlinge
 Weer Lantelot seer kloek
 Sachmen se bzingen/
 Daer na met goet versoek
 Sachmen dooz-bzingen.
 Van Passoutte/
 O Edel generacy/
 O Princ getrouwe/
 Quam daer als doen ter staep/
 't Paert leyden excellent
 Krenhoft met gracij/
 Philips vander A seer jent
 Met lamentary.
 't Wijnsschap v' Orangie
 Seer herlijck booz oogen/
 Tot spijt van Spanjen
 Sachmen daer met verroget
 Gubenboozde en Bacr/
 Al sonder loegen/
 Hoeh saghmen daer sirax
 Na eere pogen.
 't Was de Maquette/
 Le Guydon saghmen dzeget
 Hier om bernetten
 Van Mansaert reyn int plegen
 Kphoven de Standaert/
 Soo 't was te begen:
 Paeltwigh doegh goet van aert
 Xpenon niet zegen.
 't Swaert inde schede/
 Vanden macht Capiteyne/
 Duzz doeght met vrede
 Dooz Weeren groot en kleyne:
 Een Wapenroek seer eel/
 Vrede robe tepne:
 Doerslijck quam 't Paert/
 Enlaeyt allepne.

De hier Quartieren
 Beel Edeluyt van kzarre/
 't Schilt saghmen regist en
 Niet den helm van machte/
 Jacques van Gmout
 Die hier op achte/ (verhont/
 Doegh den helm 't Doelaghs
 Merwe op machie.
 Het Paert van doerffenis/
 Daer af de Lepstieden/
 Maalderede als Heere fris/
 En Dzecht diemen rieden/
 Terfont daer na seer reyn
 Sachmen geschieden/ (stept/
 't Swaert bloot doegh Oer-
 Dan al 't Gebieden.
 He enpboome
 Die Hofmeesters seer waerdigh/
 Creange de kzoone:
 De Helbaerders seer aerdigh/
 Veneden 't Lijch fier schoon
 Singen sy haerdigh
 De Heer die sy haer loon
 Haers dienst expaerdigh.
 Twaelf Edeluyden
 Des Wyfen van Passoutte/
 Hier sonder beynjden/
 Bernhoit Kernheim vol rouwe/
 Wjngaet / Schoonhoven jant/
 Heere de Bouwen
 Ertrix / Keyhoben int ent/
 Die Bye getrouwe.

Hoeh in preseney
 Den Heraut na 't beramen/
 Van sijn Creeliearte
 Doegh 't Wapenroek eersatte
 Den Cossmars Koffel/
 Was zyne name/
 Daer sonder gequel
 Dees Heeren quamen.
 De Graef Maucij/
 Twee Heeren hem geleiden/
 Een Dozst sonder Maalrie
 Van Heulen hem verbeiden/
 Van Hohenlo de Graef
 Hier en schepden/
 Die Heere geest sijn gaef
 Dan al 't Gebieden.
 Hoeh ander deel Gzaten/
 Heeren en daer soe Wnechten:
 Die Staten saghmen gzaeten
 Om dat mel te beslechten/
 De Heere geest genae
 Dat zijt wyrechtren/
 Wat sy helpen doegh en spa
 Ons azme slochten.
 Prince almachttrich/
 Heer soudt ghy ons nu geben
 Een die ons kzartrich
 Soude bzingen in Ineten:
 Ich hoop een beter fier/
 O Weer verheben/
 En straf na verdieusten niet
 Hier in dit leben.

Gen nieu Liedeken/ gemaect by W^r Arend
 Diechz Vos/ in sijn leben Pastoor inde Hier. Op de tijt: De
 druchte hertekens / etc.

Slaet op den Crommele / van dizredomdeyne/
 Slaet op den Crommele / van dizredomdoog/
 Slaet op den Crommele / van dizredomdeyne/
 Dibe le Geus is nu de loog.
 De Spaensche pocken / licht als sneeku blocken/
 De Spaensche pocken / loog erde boog:

De Spaensche pocken / onder 's Paus rocken/
De Spaensche pocken / groepen altoos.

De Spaensche Inquisitie / booz Godt malitie/
De Spaensche Inquisitie / als Draecx bloet sel/
De Spaensche Inquisitie / geboekt punitie/
De Spaensche Inquisitie / onbalt haer spel.
Wibe le Geus, wilt Christelijch leven

Wibe le Geus / hout fraeye moet/
Wibe le Geus / Godt behoet u booz sneden/
Wibe le Geus / Eoel Christen bloet.

De Paus en Papisen / Godts hant doet beben:
De Paus en Papisen / zijn 't eynden haer raet/
De Paus en Papisen / waeret boben schreben/
Ghy Paus en Papisen / soecht nu Afaet.

Ostaet in tijes / noch Godts woort te hzencken/
Ostaet in tijes / noch u Godloos spel/
Ostaet in tijes / och wilt u bedencken/
Ostaet in tijes / en valt Godt niet rebel.

't Swaert is getrocken / certen Gods waerck naecht/
't Swaert is getrocken / daer Johannis af schrijft:
't Swaert is getrocken / dat Apocalyps is macht naecht/
't Swaert is getrocken / ghy wert nu onlijst.
't Onschuldigh bloet / dat ghy hebt vergoten/
't Onschuldigh bloet / roept ober u waerck/
't Onschuldigh bloet / te storzen heeft u niet berdroten/
't Onschuldigh bloet / dat droncht ghy metten Draecht.

A + Wlepschen azim / daer ghy op vertroude / † Gran-
A Wlepschen azim / bewijck u nu: velle.
A Wlepschen azim / die u huys boude/
A Wlepschen azim / wijckte van u schou.

Princen der Princelijcker Prince/
Princelijck met u Geest haer doch regere:
Princelijck drijbense u eer / aldus bemimse/
Princelijck woert u rijck als dan vermeert.

F I R I S

Victory

Victory Liet / op de 1 Scheep-Strijt tusschen
de Armade des Koninghs van Spanjen / ende de
Schepe van Orloghe der E. M. Heeren Staten der Vereenigh-
de Nederlantsche Proviarien / onder beleyt banden Edelen / ende
Manhafstien Admiraet / Heer Jacob van Heemstkerck: Geschied
den 25 April / 1607. Op de Heede ende booz de Stadt Gibraltar.
Op de wijse banden 68. Psalm:

Staet op Heer toont u onvertlaecht.

U Eerzoplijcht u t' saem inden Heer/
Geeft Godt alleen prijs / ende Eer/
Van zijn heerlijcken Zegen/
Die nu 't vereenighe Nederlandt
Tegen hun al gemeyn vrandt
Stoutmoedigh heeft verhzegen.
Booz 't wijs beleyt en kloecht verhael
Der E. Heer Staten Generael/
Die wel konden bespeuren/
Datmen den Spaenschen Koningh groot
Een meer af bzeuck deed' dan sijn vloot
Van Indien te scheuren.

Dies zijnder booz expres bedel
Inde Maes / Wielina / en Cerel/
Toe-gerust dertig Schepen/
Alles ter Orlogh wel gemant/
Wegesept eenigh niet Probant/
Daer mede in begrepen/
Hebben booz Admirael gestelt/
Den Edlen broom Manhafstien Heit
Jacobus van Heemstkercken/
Die zijnen dienst heeft aen gebou/
Merder booz lief de / dan om loon/
Soo men heeft kommen mercken.

Dees heeft sijn vloot by een vergaert
Den seven-en-atomtighsten Maer/
M 3

Duyfent

Duyfent ses-hondert zeven/
 Daer hysse vant wel toe-gerust/
 Ontrent Wicht / langhs d' Engelsche kust
 Die tot zijn komst daer bleven/
 Is na twee daghen boort ghepept
 Hebbende zijn hoers recht ghepept
 Na Portugael en Spanjen/
 Door de Kebier van Lisseboen/
 Daer Signoor Jean haest kon vermoeden
 't Waren die van Oranjen.

Den Generael met synen Raet
 Die resolveerden metter daet
 Die Kebier in te loopen/
 Om 's Koninghs Schepen algemeyn
 Kraecken en Galjoens niet kleyn
 Te lichten / was sijn hoopen/
 Maer zijnde naerder onderzichte/
 Dat som 't Ancker hadden ghelichte
 d' Ander reddeloes lagen/
 Heeft zynen Raedt gheretractert/
 En epndelijck gheresolveert
 Den vyandt naer te jagen.

Des hy valiant volghde op 't spoor/
 Hreegh hontschap van som'ge die door
 De straet Gibzal quamen/
 Datter neghen Galjoenen kloock
 En ander Oorloghs schepen oock
 Zijnde twintigh een 't samen
 Lagen brabeerden / lustigh fraey/
 Boor Gibraecter inde Baey
 Om de Hollander s te wachten
 Die wt Italien soude gaen/
 Of der waerts geladen met Graen
 Om d' Hongher te versachten.
 Dees daet by den Koninck gepleeght

Heest d' Admirael Veerns kerck betweeght
 Ter zee waerts in te baren/
 Langhs de Condaet en Sint Lucas/
 Tot dat hy verby Calis was
 Daer zijn vyanden waren/
 Van als ten Oorlogh wel bersten
 Vol Ammonity en Lijghs-lien/
 En swaer metale Stucken/
 't Minste van Galjoenen dan
 Had den twee-hondert vijftigh man/
 Meenden 't sou nu wel lucken.

Gekomen zijnd dees plaets ontrent
 Heester den Admirael gewent
 Zijn Raet aen boort doen horen
 Ordre geselt / met kloock vermaen
 In 't Aborderen ende slaen
 Sulckx hy had boor genomen/
 Dats / dat hy selfs / met den Capiteyn/
 Noey Lambert d' Admirael alleyn/
 Des vyants zoud aen ballen
 End' Wijs-Admirael Alteras
 Met den vromen Capiteyn Bras/
 De naest sterckste van allen.

Boorts d' ander schepen twee en twee
 Souden te samen op de ree
 Men een Galjoen haer voegen
 Den Konstabel deed' hy gewach
 Geen schoot te schieten boor hy sach
 't Wit van sijn vyants Oogen/
 Daer naer hy tot de Stierman boer
 Beval hem selfs te gaen aent roer
 En den bough wel te raken/
 Dat oock den schipper ancker brough
 Sou 't laten druppen boor den bough
 Als hy 't wel hoorde kraecken.

Den Admirael hadt oock belast
 Sijn Blaggen wel te maechen vast/
 En die na eer soud' trachten
 Halen des vpants blaggen of
 Soud' men bereeren tot zijn lof/
 Hondert stucken van achren/
 't Welck een Trompeter stout en hoen
 Hem niet ontsagh broomlijck te doen
 Als oock een ander mede
 Die 't vpants Dijke-Admirael's blagh
 Oock boven vande Stange bzach
 't Welck hem bereeren dede.
 Den vierden maent dach thwintigh vijf
 Als 't gantsche Scheeps-volck ziel en lijf
 Tot Godt hadt op-geheben/
 En om zijn hulp geroepen aen
 Malhander trouwlijck by te staen
 Elck een dzonck wijns gegeven/
 Den Admirael stout booz wpt liep/
 Volghet my lsef kzyghs-luyd' dat hy r sep/
 Pu moeten kop verwerben
 Dooz Godes Woorts en 't lants wyphert
 Prijs ende eer ons toe gelept
 Of op Zee eerlijck sterben.
 Hier mede zeplde hy lustigh boozt
 Klampten 't hooft zijns vpants aen boozt
 Dat al hzaechten en bersten/
 Capiteyn Lambert van Rotterdam
 Met sijn Schip daer tusschen quam/
 Die hem hert dzangh en persten/
 d' Ander twee en twee gelijck
 Aen een Galjoen roepende strijck/
 Daer schzickelijck wert geschoten/
 En langh gebochten hant booz hant
 r Stont al in vier / vlam ende bzant

Zoo 't scheen in bep de vlooten.
 (Trom en Trompet sloegen allazm/
 Daer was gebzijt en groot gekazm/
 d' Een socht d' ander te hzencken/
 's vpants Dijcs-Admirael werd moe
 't Schip brand hem af tot 't water toe/
 't Most al branden of dzencken/
 d' Ander begaben haer in zee/
 Maer werden haest ter self der stee/
 Dooz schoten met Musquetten/
 't Welck die van de stadt Sibzalter
 En van 't Casteel siende van ver
 Niet en konde beletten.
 Den spaenschen Admirael ontpaep
 Was soo gemartelt en dooz-naept
 Dat hy begon te stouwen/
 In 't lest geen naerder raet en bont
 Heeft (om te dzyben aenden gront)
 Sijn Cabel af gehouwen/
 Maer d' onse schotender niet min
 Met grof geschut soo dapper in/
 Dat zp waren gedwongen
 Te laten waepen een Wit kleet/
 Want 't was Sinjooz daer al te heet
 Misericord sy sonen.
 Denckt oft niet was een groote spijt
 En dooz den Spanjaert een verwoijt/
 Dat zp moften gesengen/
 Recht booz haer stadt onder 't Casteel
 Daer zp wpt schoten rogels veel
 Haer Bloot in bzant te brengen/
 Wijbe Oranje was het woort/
 't Wert al dooz-schoten of versmoort
 Diet niet honden ontleggen/
 Want 't was te recht Sint Marcus dagh/
 M 5

Elsck woort hem selven / soomen plagh/
Dooz een spreck-woort te seggen.

Haer Admirael lagh reddeloos
Daer in / dooz upt / den spanjaert boos
Sels den brandt heeft ghesteken/
Soo datter zijn verbrandt ghehielt
Deertien van haer schepen vernielt/
d' Ander redd' loos ontweecken/
't Spaens bloet men daer tot wzaeck vergoot/
Van die onlanghs waren geboot
In West-Indjen onschuldigh/
Deenden te hand'len met accoozt
Sijn ghewooght en deerlijck vermoozt
Dooz wzechheyt menighbuldigh.

Want in min dan vier wyren tijt
Bleven verslagen inden Strijt
Deer dan twee duyst spanjaerden
Haer Admirael bleef daer oock dza
Don Joan Alvarez Davila/
Want men niemant en spaerden/
Wijns Admirael en menigh vzoont
Capiteyn / die ick al niet noom
Hoe wel som deerlijck sagen/
Sant Iago heefse niet bewaert/
Maer zijn dooz 't Dier / Water / en 't swaert
Verbrant / vermoozt / verslagen.

Daer bleef vander staten Gewelt
Den Heros Heems herck dooz vernielt/
Met Capiteyn Hendrick Janssen/
Hondert dooden vout men terstont
En ontrent seftigh seer gewoont
Met 't schut / heel en half lancken/
Dus hzeegh der Heeren staten macht
d' Oberwinninge / dooz Godts kracht
Dan 's Konings groot armade/

Soo dat hy qualijck in twee Jaer
Verhalen sal kommen dooz waer
Zijn gheleden Scheeps schade.

Wil nu Godt den oppersten Prins
Dem dooz ons stellen allesins
Van waer kan men ons hindzen.
Wert dan met de Machabeen/
Strijt doozt' Oprecht gheloof alleen/
Soo oock dooz wijf en kinderen/
En thoont doch geen gebepusden schijn/
Laet ons vzoijck en danckbaer zijn
Van dees groote Victory:
Gendzachtigh zijnen name romt/
Emanuel alleen toekomt
Rechtbeerdigh / d'eren glory.

Liefd, paert pays.

Gen nien Liet/ daer in dat haer alle Natien
vchlagen ober het maken van 't Bestant. Op de wijze: Sal ick
noch langer in heere reanen.

S P A E N S C H.

MApken mijn lief wat sullen wy make/
Vale me Deos, in dit bestant/
Dit brenghet quap neeringen onse sake/
Non Signor dus rupinet Lant/
Signora daer waer groote schant/
't Hups te komen naecht en bloot/
Dus moeten wy speelen / sonder queelen
Schabbeken is goet pant in noot.

I T A L I A E N S.

Carfe wat is dat la male Can quere,
Celle Florentijne, geeft ons raet/
Non fay Signor ghy Venus Jancker
Want wy zijn in soberen staet/
Siet dat ghy na Italien gaet/

En roeyen Schouwager sonder Leer
 Raelden en spellen // die moeten oock gellen/
 Want den Krijgh en deught niet meer.

FRANS.

Par la teste que je porte
 Moet ich deur / Ouy Monsieur,
 Eplaeg Madame niet een kiozte
 Bzengh ich t' Hups / pour mon Labeur
 La guerre est mort, met groot getreuw/
 Dus moet ich inden rouwe gaen/
 Weer te werken // in alle percken/
 Dat heeft ons dit bestant gedaen.

ENGELS.

Is Robbert egon en ich moet mede/
 Ey Meistres goet Conterman
 Soo wijst nup dan een ander Stede
 Om mijn macht te toonen dan:
 Goed Boy rou goed Meisters ich en kran
 U niet helpen soonten sic/
 Gaer weben en bzeven // en beesten wepen/
 Want den Krijgh en deught nu niet.

HOOGDUYTS.

Pots Hondert duysent slappermenten/
 Was Wolmer machgen Doeter mijn/
 O lieber Hans mer haben kern Krenten/
 Nochtans dzincke s' u soo geeren den wijn/
 Het schal noch Wasser müssen zijn/
 Wir das den Koningh ons befalt/
 Wir müssen ons boegen / om 't lant te ploegen/
 Want den peys ons proeben smalt.

NEDERLANDERS.

Ja wy broerde Nederlanders
 Die den Krijgh hebben gediend/
 Wy sagent oock wel lieber anders
 Dan wy zijn 't Bestant geen vziend/

Waren

Waren zy oock als wy esin
 Sy en souden niet leven soo betreurt/
 Maer 't moet booz desen // nu soo wesen/
 Waisselijch hoe lange dat het deurt.

Prince.

Hout noch moet al ghy Soldaten/
 Dencke alijt noch op het best/
 Al moet ghy Nederlan de verlaten/
 De welch is geweest een Best:
 Al volght ghy oock al d ander rest/
 Om dat het Nider landt wozt bzy
 Ghy meucht noch eben // in vzeughden leven
 En sietet mis-troitwen aen een zy.

Gen nieu Liedeken / waer in verhaelt wozt
 al 't geene binnen Wtrecht gepasseert is / ende gaet
 op de wijse : De reyn Liefde vierigh , Secretet &c.

Waurits van Nassouwe
 Dien vromen Krijghs-Heer/
 Met veel Staten trouwe
 Hebhen met beger
 Te samen gaen letten
 Op d Wtrechte Magistraet/
 Om die te ver setten/
 Die daer saten inden Raet.

In July verheben
 Den leffen gewis/
 Doen hielt sonder sieben
 Prins Mauris Kermis/
 't Wtrecht in der siede/
 Mogelijch wel ongenoot/
 Maer 't verginck met vrede/
 Want niemant en bleef daer doot.
 Smorgens hoorde men rijden

Kuyper

Ruyters met getier/
Lustigh met verblijden
Al by drie of vier/
Graef Ernst in persone
Kreedt selven oock heen en weer/
Soldaten quamen schoone
Al na haers Princen bekeer.

Graef Ernst seer kloekmoedigh
Sprack als een Heide stout/
d'Officieren goedigh
Vande Daendels out/
Maer hy liet in hede
Doen Hertebelts Compagny/
Die d'wacht hadde mede/
Om dat sy was van party.

Doen heeft hy gegeven
Ordeningh seer goet/
Krijghslieden verheben
Te Paerd' en te voet/
Dat zy sonder laten
Besetten souden valliant
Stegen ende straten/
Tegen eenigh wederstant.

Sinogens na d'z upren/
Ginck Oranjen treen
Lustigh sonder truppen
Dooz-by 't Stadt-hups heen/
Tot dat hy gekomen
Is / op de Reu metter spoet/
d'Waert-Selders niet schromen.
Verloren doen haest haer moer.

Terstont soo ginck vraghen
Hy na Hertebelt/
Die sonder verragen
Daer quam heel ontfelt :

Maurus sprack seer spoedigh/
Leght t' saem u Wapenen neer
't Welck sy deden goedigh/
Dolgende 's Princen bekeer.

Noch heeft hy doen seggen
d' Ander Capiteyns vijf/
Dat zy souden leggen
Het Gelveer vant Lijf/
Met al haer Soldaten/
't Welcke geschiede seer ras/
't Was 't bekeer der Staten
Generale op dat pas.

Dit geschiede al t' samen
Met goe ordeningh/
Ja alsoo bequamen
Dat het verbond' ringh
Dooz d' menschen schein te wesen/
O dit was soo wijs beleyt/
Van ons Prins gepresen/
Die zijn tijt wel heeft verbruyt.

Die Daendels getrouwe
Quamen daer oock in/
Toe hulp van Passoulwe/
Soo hem schied' onnuyt/
Dees zijn daer noch binnen
Doende mede Tocht en Wacht/
Walkaer zy beminnen/
d'Oud' Soldaten hoogh geacht.

Maurus Ruyterpe
Quam van Amerfoort/
Haestigh niet verblpe
Dooz d' Witte-Drou-Poozt/
En hebben gelegen
Op de Wilt dien gantschen dagh/
Maer 't vergingh ter degen/

Doen maechten sy geen gewagh.
 Prins Maurus boozsichtig
 Stelde Orde wijs/
 Op veel saken wichtigh/
 Dies behoort hem prijs/
 Veel Staten gekomen/
 Zijn tot Wrecht seer plaspant/
 Gingen sonder schzomen
 By den Prince triumphant.
 Weele hondert menschen/
 Meest van Amsterdan/
 Quamen na haer wenschen/
 Na Wrecht niet lam/
 't Was een breght die 't sagen
 Alsoo beele Schuyten by/
 Oock soo men 'ge Wagen/
 Kenkomen met Melody.

Prins Maurus seer waerdigh
 Hiet dagelijks raet/
 Met zijn Heeren haerdigh/
 Om de Magistraet
 Dies zy die onslagen
 Hebben al van haren Gedt/
 Kiesend' niet behagen/
 Anderen niet goet bescheet.

Daer na hoozd' men lesen
 Dant Stadt-Hups seer woert/
 De Buz-Kerck son wesen
 Dooz d' Gereformeed/
 Die daer souden leeren/
 Wyelijck den dagh daer na/
 Niemant en mocht heeren/
 Het selve broegh oft spae.

Dinghs daeghs hoozd' men luyden
 De Klocke te rech/
 Dan

Van Oost / West en Zuyden/
 En quamen niet slecht/
 Veel Menschen gegangen/
 Om hoozen Godts repne Woorz/
 Eick hadde verlangen
 Godt te dancken met accoorz.
 Prins Maurits vol eeren/
 Graef Ernst Casmier/
 Veel Edelen en Heeren
 Quamen ooch alhier/
 Col'nels en Capiteynen/
 Luptenants en Vondzicks veel/
 Quamen daer gemepne
 Om hoozen Godts Woorz seer eel.
 Broeders looft eendzachtigh
 Ons Godt t'aller tijt/
 Want hy helpt waerachtigh
 De sijne met blijt/
 Hy troost die int tijden
 Sijn / en in benauhept seer/
 Hier om t'allen tijden
 Betrouwet op Godt den Heer.

En nieu Liedeken / van 't beleg van Ber-
 gen op Zoom / ende wat daer bozen gepasseert is. Als ooch vande
 konste vanden Gabe van Mansveldt / ende den Hertogh van
 Buzyns wijck. Op de wijse : Gelyck 't begint.

AEnhoozt doch allegare
 Al na dees nleutwegmare
 Wat tijdingh nu komt upr Zabandt/
 Hoe dat den Vpande sterck gemant/
 Dooz Bergen op den Zoome
 Du hoortelingh was gekomen/
 Om te winnen de Stadt plaspant.

Sy wisten klaer booz ooghen/
 Dat ons Prins was op-getogen
 Met ons Leger hooger aen/
 Dies dachten sy daer klare haen
 Aldaer ontrent te binden/
 Maer sy doolden als blinden
 Soo ghy hooren sult doort vermaen.
 Von Louwys de Valasco koene/
 Lichten alle Gagnifoenen
 Booz Slups / upt Buzge ende Dam/
 Van Hulst / Gent / t' Antwerpen hy nam
 Veel Matroosen en Bootsgezellen/
 Liet veel Ponten en Wagens stellen
 Daer hy mede te Velde quam.

Van Antwerpen ongelogen/
 Na Steenberggen getogen
 Dat hebben sy met alle Man
 Geballen soo geweldigh an/
 Want daer lagen wilt berfmet
 Maer twee Compagnyen binnen/
 Die en konden haer niet wederstaen.

Steenberggen zy verheerden
 Van daer dat sy doen heerden
 Na Bergen op den Zoom seer rat/
 Sy meenden oock soo dese Stade
 Met gewelt te oberballen/
 Maer haer Muzzen ende Wallen
 Die waren haer noch veel te glat.

Als die Opdingh was gekomen
 In Zeelant / wert vernomen
 Dat den Vyant sterck gemant
 Geballen was soo in ons Landt:
 Gersfont maectten haer reede
 De Burgers upt alle Steden
 En Soldaten seer abundant.

Daer wert ten selben stonden
 Veel Volcks in gesonden
 Upt ons Leger eben dza/
 Het Regiment van Mons Fama
 Met alle sijn nieuwe Geusen/
 Die hzegen haest de leusen/
 Dat was tijt te beletten scha.

Den byandt doort neerstigh slaven/
 Doet hem wel sterck begraven
 Te Burgh-bliet / en te Boort-geest/
 Int berghsche-bos noch alder-meest/
 Veel stucken gaet hy stellen
 Al om die stadt te vellen/
 Maer zy en zijn niet eens bedreeft.

Ons soldaten lustigh bechten
 Tegen die Spaensche spechten/
 Sy geben dapper bier daer upt/
 Sy slaen malkander op de hupt/
 Sy vallen upt by blage/
 Soo wel hy nacht als dage /
 Ende hzigen seer goede hupt.

Men heeft nu hoets vernomen
 Dat den vyant was gekomen/
 Die meenden met geweldiger hant/
 Te vallen in ons holtwerck playfant/
 Maer sy lichten soo haer hacken
 Dat veel Spaensche Casacken
 Daer bleven boort gelach te pane.

Signoor als den berfloozden
 Songh soo miserecoozde/
 Want hy was in groote noot
 Daer bleeffter wel tien-hondert doot/
 Die reste met oneren
 Moeste met schande heeren/
 Want haer hooft was haer te groot.

Dier hondert gequest/ gekwonden
 Na Antwerpen gesonden/
 Die op wagens zijn gelacht
 En so na 't Hospitaal gebracht/
 Signoor die magh wel peysen
 Na 't Vagebier te reysen/
 Want sy worden daer al verwacht.

Oft zy dit noch wel weten
 't Maagh haer al zijn vergeten
 Dat den Prins van Parma vermet/
 Dooz bergen lagh met groot gewelt
 Na dat hy had daer boozen
 Cien duysent man verloozen
 Most met schande ruypen het Velt.

Soo dat zy niet en schzomen
 Blunen Bergen op den Zoome/
 Want zy zijn genoegh boozsien/
 Van Kuyters ende vrome Krijghslien/
 Te stryden met Oranjen
 Tegen 't gewelt van Spanjen/
 En den vyant wel weere blien.

Den vyant met groote hoopen
 Sietmen seer veel berloopen/
 Want sy lyden groot gebreck/
 Hoot / en kraes / Boter en Speck
 Is oberbloedigh diere/
 Acht stupbers een kanne biere/
 Dat vzeechter soo veel den beck.

Wt Duytslandt sonder schzomen
 Is oock ober gekomen
 Den Edelen Graef van Mans velt fris
 Metten Hertogh van Buzyns wijck gewis/
 Wel met sesshien duysent manne/
 Sy zijn gekomen arme
 By ons Leger / dat is gelwis.

Als zy na Babant quamen/
 Cuffchen Gembloers en Damen/
 Meynde Cozdua met gewelt
 Te wederstaen den Graef Mans velt/
 Maer hy sloeger sonder treure
 Met den Hertogh lustigh deure
 Cozdua die most ruypen het veldt.

Dus laet ons mans en vrouwen
 Bidden met vast betrouwen/
 Dat Godt ons Prince kloeck bailiant
 Wil geben wijsheyt en verstant/
 En oock ons Heeren Staten/
 Alle Kuyters en Soldaten
 Die vroom stryden boozt Vaderlandt.

En nieu Liedt / van Marquis' Kou-Man-
 tel ober Bergen op Zoom / Op de wijze: Alst begint.

Ghy Bay-verkooopers hoozt mijn sprake
 Crecht na Brusselen seer eel
 Daer is eenen Kou te maken/
 Men behoester stof seer veel/
 Ober Berghen op den Zoom/
 Om dat den Marquis en Heer Oom / gelat
 Soo op gehraemt is vande stadt/
 Mer al zijn Signoren plat.

Siet aldus en wilt niet laten
 Daert daer henen met nyen danck/
 Meert hun vyz met groote maten
 Want den Kou moet wesen lanch/
 Hy moet strecken met getreue
 Van Brussel heel Antwerpen deure / van getreue
 Leuben / Mechelen ende Hier/
 Draeght oock Kou om Bergen fier.
 Maer den Marquis in persone/
 R 3

't Vertreck van Bergen is hem een spijt/
 Hy begeert een Rou-mantel schoone/
 Met d'z steerten breeet ende wijt/
 Den eenen hoeck sal hornen bou
 Over gantsch Italien rou / is van doen
 't Hert dat sincht hem inde schoen/
 Signooz die hakelt als een hoen.

Den cloeden hoeck / oft steert geheeten/
 Woeft Spanjen wel te keur/
 Om hem te decken datse sweeten
 Met den Rou van achter en veur/
 Want booz Bergen in Babant/
 Nept nu soo veel speck int fant / versmacht/
 Maer Signooz en had niet gedacht
 Dat Bergen hielt soo goede wacht.

Den derden hoeck van Spinloos mantel
 De Jesuwijten gebeynst van klap
 Behoeben die met hun getrantel
 En maken daer af elck een kap/
 Want se meynden in Bergen hoen
 Hun Alpen-spel de Wis te doen / Paus gedicht/
 Abfolbat / buyt bat / met haer biecht
 Most weer na Antwerpen licht.

Franciscus en Serbetus bouwte/
 En Pater Ingenatius schoon/
 Bekleet die azme dubvels met rouwe/
 't Is wijt van Jesus haren patroon/
 Men was beloofst in Bergen saen
 Boven op den Autaer te staen / wel gelwis/
 Maer den Prince Mantoveris
 Heeft bergalt den Paven Wis.

Van Isabel maech ich geen gequethel/
 Bergen is haer een hant gelach/
 Sy heeft kleeeren soo rou als een behel/
 Soomen hier wel dencken mach.

Dus ghy bay-verhoopers stont
 Ceckit na Buzsif sonder sout / seer suet
 Geeft vijf vierendeel booz een El/
 Meet aen hallif pijcken wel.
 Maer den Paus seer hoogh verheben
 Verkoopte hem 't Laken doch niet te duer/
 Hy sal u tien Jaer Aflaet geben
 Al laeght ghy midden int Dagebuyt/
 Den hepligen bloet is soo bezwoest
 Daerom hy goock wel Rou behoest / sonder geck/
 Over des Spinloos verrerck/
 Van Bergen op Zoom / met Signooz Speck.

Snyders neemt u schaer / naect en garen/
 Loopt na Buzsif / gantsch bier en broot/
 Daer is wel werck booz seg Jaren/
 Den Rou van Bergen sit hem int hoot/
 Snijt doch der bagijnen kock/
 Groot en wijt al sonder jock / liebe man
 Dat Heer-Doim daer onder kan
 Jagen in 's susterkens maran.

Gozlof Marquis als ghy wilt houtwen/
 De dzoebe updaert oft maectijt/
 Men sal te bergen sterck bier brouwen/
 Komt halet / en dzinckt u wel verlijt/
 Soek sal daer ziju booz uwen mont
 Hammen wel van beertigh pont / goet en vast
 Wilt niet laten hier op past
 Bergen noot u noch te gast.

En nieu Liedeken / ter Eeren van den Ge-
 nerael Pieter Pieterz Hejn / ober den grooten schade die hy op
 de Zee behomen heeft. Op de stemme: Wilhelmus van Nass-
 souwen.

Almen schreef seshien hondert/
 En acht-en-twintigh Jaer/
 R 4

Was menigh mensch verwondert
 Alsinen sagh openbaer
 Sulcken Armade schepen
 West-Indisch Compagni/
 Elck heeft een moet gegrepen
 Men was vrolijck en bly.

De reys heeft aengenomen
 Den Generael Piet-heyn/
 Met sijn Capiteyns vol bromen
 En Officieren reyn/
 Zijn upt Tessel gebaren/
 Wep den twintighsten dagh/
 Godt die wil haer bewaren/
 Dooz jammer en geklagh.

Met boozspoet en verblijden/
 Langhs Engelant gelabeert/
 Iezegen de Bazrels bezpden/
 Madere gepasseert/
 Sint Vincent t'onser bromen/
 Quamen byz vrolijck aen/
 Daer water in-genomen/
 Zepden daer weer van daen.

Quamen na ons behagen
 Aen Blie blanche doen/
 Gtingen daer Bocken jagen
 Al op de Bergen groen/
 Soo veel na ons begeeren
 Broechten wy daer van daen/
 't Was om te lammenteren/
 Een Jongen bleef daer staen.

Doen wy nu verberst waren
 Zepden wy weder boozt/
 Quamen hoozt mijn verklaren
 De Spanjaerden aen boozt/
 Langhs de Kuste wy boeren

Dan Kuba na West-ent/
 Trompetten en Tamboeren/
 Hoozdemen excellent.

Doen bonden wy twee Schepen
 Van onse Compagni/
 Wy hebben moet gegrepen/
 Matroos was lustigh bly:
 Elck wenschte met verlangen/
 Al na de Silbere vloot/
 Wy namen onse gangen/
 Ra Raep Antony vloot.

Daer hebben wy gehouden
 Op de Kust van Cuba/
 Op Godt was ons vertrouwen
 Allen tijdt booz en na/
 Twee Visscher's daer gekzege
 Vraeghden na de Vloot haer
 Die hebben ons verslegen
 Dat zy niet in en waer.

Den Generael onberdzoten
 Als een heldt delicaet/
 Heeft eenen schoot geschoten
 Al om den hzedden raet/
 Om eenen Raet te slupten
 Tot dienst vant Vaderlandt/
 Om maechen goede bypten
 Al upt des Spanjaerts handt.

Daer na al sonder seplen
 Zepden wy metter spoet/
 Wy sagen weer ses zeplen/
 Men hadde goede moet/
 Ons docht hier sullense komen
 Verblijden al te mael/
 Maer her was sonder schzomen
 Onsen Vijs-Admirael.

Oock het Schip van Enckhuyfpen/

De Groeningers bekent/

Die quamen daer aen bryfpen/

Wy hebben weer gewent

Des nachts hoorz mijn verklaren/

Dooz den morgen-stont root/

Doen quamen wy gebaren

Recht inde Silbere vloot.

Jan Cornelissen moedigh/

Ons vromen Capiteyn/

Sprack zyn matrosen goedigh/

Goe-moet aen groot en kleyn/

Hier mee sprack hy geprefen/

Zijn wy al t'famen rijck/

Wy riepen sonder vreesen/

Couragie alle gelijk.

Rept handen ende voeten

't Was ober al te doen.

Den buyt sal het verfoeten

Eck als een Campioen/

Eer den middagh was gekomen

Lagen daer acht int Sout/

Wy trachten t'onser vromen

Rae haer Silber en Gour.

Ses Gailjoens daer waren

Te loeber van ons plat

Wenden sonder beswaren

Terstont al na haer gat/

Sy zijn booz heen geloopt/

Al na de Wap montant/

Meenden te zijn ontfloopen/

Wy hebbent by haer geplant.

Den Generael kloekmoedigh

Heeft haer terstont bekint/

Want zy bluchten spoedigh/

En vreesden ons gewelt/

Lieten den buyt in handen

Van den Edlen Generael/

Hy u wat groote schanden

Ghy Speken allemael.

Wie heeft opt sulchs bedreben

Styre van Haukes niet/

Noch draeght ghy moet verheben

Lozd Commer landt daer siet/

Zijn Dijs-Admirael aerdigh

Moest blijven metter daer

Lof onse Generael waerdigh

Soo langh de werelt staet.

Die matroosen gemeene

Op 't enteren gestelt/

De Schepen groot en kleine

Quamen in ons gewelt/

Den Generael verheben

Die sach den schoonen buyt/

De Schepen daer beneben

Haelden het goet daer wyt.

Gour / Silber ginghmen laden

't Was eenen lust om sien/

Daer wy soo langh om baden/

Dat saghmen daer geschiet/

Concenillie seer schoone/

En Indigo heel goet/

Wy warent ongewoone

't Gaf de Matrosen moet.

Hoe soumen komen wijgen

Die groote kostelijchheyt/

Datmen daer wyt sagh zijgen

Want Silber daer gelept/

Seer groote Znde balen/

Seer groote Zijde klossen schoon/

Ick moet het u verhalen/
 Met eenen Konings Hoon.
 De siefste waer gepresen
 Dat was Compechy hout/
 En Hupden uptgelesen/
 Soo gingen by int Wout/
 Orientaelsche steenen
 Werden gebonden mee/
 Den Koningh mach wel weenen/
 Sijn herte doet hem ween.
 Soo langh des werelts gronden
 De gulde Son om krupt/
 Soo is tot geenen stonde/
 Schrezen sulcken buyt/
 Als daer nu heest gekrezen
 Den Generael Piet-Heyn/
 En niet daer voor geslegen/
 Looft Godt by algemeyn.
 Ghy Reptuma seer blugge
 Verblift u reene-mael/
 Ghy dzaeght op wden Ruggen
 Den Ed'len Generael /
 Eenen Zee-Heldt verkoren
 Die geen gelijck en heeft/
 Van die opt is geboren
 Of tegenwoordigh leeft.
 Bide nu doch alle gader/
 Voor den Generael bemint/
 Die ons als een vader
 Doet voor sijn eygen kindt :
 Dat Godt hem lanc wil sparen
 Met gesontheit Heerlijck/
 Ende hier na vergaren/
 Al in het eendigh Rijk.
 Wy zijn na huys gebaren

Septem-

September seventien
 Ick hoop Godt sal bewaren
 Ons Schepen algemeen/
 D'ys Gailjoens mee genomen/
 Den Plac-luis in den brandt/
 d'Ander zijn sonder schornen
 Al in den gront geplant.
 In Januarij verheben
 Den tienden dagh voorwaer
 Saghmen Piet-Heyn gepresen
 Tot Rotterdam seer klaer/
 Kenkomen met sijn Schepen/
 En den Admirael Long/
 't Geschut wiert aengesieken
 Men gaf daer lustigh bonck.
 Soo haest in 's Graven-Hage
 De tijdingh was versien
 Dat den Generael vrabe
 Daer was gekomen aen/
 Den Prins (wilt hier op letten)
 Heeft sijn Garnade geree/
 Terstont met haer Musquerten
 Daer Salvo schieten dee.
 Rijst Godt den Heer gestadigh/
 Oudt / Jonck / groot ende kleen
 Die ons tot noch genadigh
 Bewaert heeft algemeen/
 Wilt hem Lof-sangen zingen
 Met dieper herten gront/
 Du hy ons heest gaen zingen
 In rust op deser stont.

Overwinningh Liedt / van het Veroveren
 der Stad Wesel den 19 Augusti 1629. Op de wijse
 O schoonste Personagie.

Ontwaecht

Det waerheit byoom Satabieren
Die 't Vaderlants welvaert met trouweyt min-
nen/

Onkwint des vzeughts Banieren/
Singht Jehoba lof met blijde sinnen/
Die nu betoont // dat hy u hzoont/
Met Heereclijcke zegen/
Want hy ons Landen
Bewaert / en ons byanden
Maecht ver flegen.

Doen ons Prins van Oranjen
Betrocken was om in den Bosch te jagen/
En heeft tot spijt van Spanjen/
Den Bosch rontom beset na zijn behagen/
Doen quam den Bergh // ons byant erght/
Om ons Prins te beletten/
Maer door 't beschansse
Soo en sagh hy geen kansse
Om t'ontsetten.

Van den Bergh met zijn Benden
Crack als een schalcken Vos met listigh loeren
Om de Deludo' te schenden/
En heeft zijn moet geblyst aen d'azme boeren
Met vier en blam // tot hy bernant
Dat Godt den Heer Almachtigh
Dooz ons Rijghsteden/
d'Wefels-bangst liet geschieden
Onbervachtigh.

Tooft Godt voor dees Victory/
Tooft Godt dat hy ons schijckt soo vrabe Helden
Die t' haer en r'onfer gloey
Dit Wefelken subytelijck versnellden/
Dat Wefel daer // ons byant klac
Sijn Wapen-huyrs ginch houwen/
Is ons in handen

Daer

Maer door onse byanden
Moedt / doet floutwen.

Lof Dozt al van Passouwen/
Lof Vader onses Vaderlants gepresen/
Ons heyl (naest Godt vol trouwen)
Bestaet door u in Ceren hoogh gepresen/
Lof Staten vzoet // dijn Staden doet
Des byants macht verkeren/
Dies wy ons Ceren
Om repn als Wit Angieren/
A te eeren.

Raemt naer 't beste.

Een nieu Liedt vande Bossche Maeght/
hoe zp aen den Koningh van Spanjen klacghit / op
de Wops: Maximilianus de Boslu.

Phillippus Koningh van Spanjen goet
Eor u doen ich mijn klachten/
Soo ghy my nu geen bystant doet
Soo moet ich heel versmaecten/
Ich wort gequelt van een minnaer/
Dat heeft gedurzt soo menigh Jaer/
Hy soecht my te verkrachten.

Koningh.

's Hertogen-Bos hout u constant
En laet u niet berleppen/
Ich sal u niet laten in schant
Maer sal mijn kans berbedden/
Denckt hoe ghy in vooz-leden tijt
Van menigh Minnaer zijt gebrijt
Die mosten doch al scheidten.

Maeght.

't Is waer den Graef van Holach klacchi/
Quam eens tot my wat praten/

Graef

Graef Maurits deed' oock een versoeck/
 Hy most my Maeght laten/
 Maer nu komt Prins Hendrick bailiant/
 Die heeft my hier den Mey geplant/
 Wepnigh tot mijnder baten.

Koningh.

's Hertogen-bosch hout u constant
 En wilt doch niet vertagen/
 Ich sal u haest lieck doen bystant
 En dat in korte daghen/
 Ich sal u helpen waer ick kan/
 Ich heb noech hondert duysent man/
 Die wil ick dooz u waeghen.

Maeght.

Ich soz jh ghy hebt te langh ghebept/
 Wat wilt ghy nu beghinnen:
 Nu den Prins sterck begaen leyt
 Meynt ghy hem t'oberwinnen?
 Al quaemt ghy met u gantsche macht/
 't Is al om niet / ten helpt geen kragt
 Wilt u eerst wel verfinnen.

Koningh.

's Hertogen-bosch Zabantsche maeght
 Tot u ben ick genegen
 Marquis Spinola mijn getrouwe knecht
 Blijft te langh onder wegen/
 Graef Hendrick is nu Generael/
 Hy sal de Geusen al te mael
 In korten tijdt doen beven.

Maeght.

Op seght Marquis Spinola baliant
 Waer heb ghy dien ghelaten?
 Of is hy by den Admirant
 Dat zo te saem wat praten?
 Of seijpt hy nu heel upt den Konigh/

Of hebt ghy hem een Spaensche Vijnd
 Gehoocht / tot uwer baten?

Koningh.

's Hertogen-bosch hout u gestile/
 Ich mach van sulchs niet hooren/
 Hy dunct dat ghy Geus worden wilt/
 Of seuchen u de Ooren/
 Of wilt ghy in u Ouderdom
 Geheel den Mantel hangen om/
 Soo ist moepte verlooren.

Maeght.

Ich ben een Maeght feer out bedaecht
 Maer weet van geen af wijcken/
 Die 't my soo dichttoils heeft gebraght
 Die komt my nu bekijcken/
 By nacht en dagh / ja t'aller uir/
 Soo komt hy spelen dooz mijn deur/
 Ich sagh nopt zijns gelijcken.

Koningh.

Den Geus maecht my den kop so dol
 Mijn hert dat smelt van binnen/
 Olden-zeel / en die stadt Bzol
 Moest ick hem laten winnen/
 Verlies ick nu den Bosch plapsant
 Soo sozgh ick dooz geheel Zabant/
 Wat sal ick gaen beginnen.

Maeght.

Neemt den Keyser tot uwer baer
 Met alle sijn Kzabaten/
 En helpt my doch in desen staet/
 Of 'k moet mijn Maeghdom laten/
 Prins Hendrick al van Massou/
 Die biet my alle daegh sijn trouw/
 Hy sal my doch bezaten.

102
 In't Koningh. *ma maal ghr' d'el 10*

Wat helpt my al het Krijgh-gewelt
 Van Kupfers ende knechten/
 Waer dat ick hoor / men roept om gelt
 Of zy willen niet beghren;
 't Kantoor is leegh / de beurs is leegh/
 Hoe dat ick 't maect ten is geen beegh/
 Wat kan ick veel upt-rechten.
 Maeght.

Zijn u Kantoooren soo ontfiet/
 Eplaes wat moet ick hooren/
 Speelen de Geusen met u gelt/
 Soo ist met my verloozen/
 Soo is de kans met my gedaent/
 Mijn Maeghdom sal in prijchel staen
 Dat weet ick van te booren.
 Koningh.

Dat heeft den Ryckh Piet-Her u gedaent
 Wie sal ick 't anders wijten/
 Dat hy mijn Schepen swaer gelaeft
 Nam tot zynder profijten/
 Met Gelt / Silber / en ander waer/
 Al leef den ick noch houder Jaer
 Het sou my altoos spijten.
 Maeght.

Al is u dit een eenigh veyt
 Hoe dat 't u heeft gespeten/
 Men seit dat een wan-gennen brack
 Sontjers wel wordt gegaten/
 d' Hollandsche Barabiers staen toe/
 Sp spelen meester op de Zee/
 Dat moet ghy seifs wel waeren.
 Maeght.

Doz lof alle Lief-hebbers sijn
 Die 't Vaderlandt beminnen/
 Maeght.

De twee geboden zijn gegaen/
 't Derde sal nu beginnen/
 My dunckt de bruylost woort bereypt/
 Ich wens de Minnaer met dees Meyt
 Geluck / upt goeder Minnen.

Gen nieuw Liedeken van het in-nemen van
 Fagnambuco. Stem: Te Mey als al de Dogeten singen.

I Cost Godt den Heer diet alle
 geest/
 Waer booz Hemel en Aerde beest/
 Een spijt van ons byanden/
 Die Crumphe gegeven heest/
 Dees trou bereende Lanen.

Choorse Barabieren klaer
 Die minder als een loyent Jaer
 Versteht her rijck van Spanjen/
 Wat wy nu singhen opnabier
 Wie la Prins d'Oranjen.

De Mogend' Staten Generael
 Ta steden / leden pynripael/
 Doz ons Belr-heer vol trouwen
 Doe russen Scheyen al te mael/
 Cor Lof vant Gups Nassoutwen.

De E. Generael Hendrick Lomq
 Wel lief de dese reys aenbont/
 Om sijn byant te henenen/
 De Cer die hy hier in begont
 Men lange sal gedemenen.

De Colonal van Waerdenburg
 Vereft hem gequeren sonder surgh/
 Als een helt bovel maten/
 Hy man victooy daer deure
 Iker als sijn Soldaten.

Lof zy d'Overste Luyténants
 Elzen Steynraesels volhant
 Iker heur Major in byden/
 Die om dat siebe Vadelandt
 Manhaft hebben gestreden.

Lof zy Krijghs-helden ober al/
 En hoerch Matrofen int gael/
 Die op 't scant moeffen waechen
 Int narre houd' en ongebal/
 Cer mey de stadt kon naechen.

Doz Mio doer een Sibier/
 Passerden sy met groot dangier/
 Cor haer middel by desen/
 Doen bonden sy aen eich quatier
 De Stadt beset te wesen
 Ken alle oorden vande Stadt
 Spech-Jan hem wel berkenheer
 hadt.

En versien met Soldaten/
 Marboen de Barabiers aen trad
 Mosten sijn haest verlaten.

Ons Heiden vielen dapper aen/
 Iker schieten houtwen ende staen/
 En oock Canons geuechten/
 Si dat zy mosten wijken gaen/
 By de Bosschegacie vliechten.

Castelen en Forten / allegaer
 In min als veertien daegh daer
 Iker accooyt ober-gingen / naer
 Dus maaghen wel int openbaer
 Een victooy Liedt singen.

Alinda maectt ons herren dzo/
 De Hoof-stadt van Fagnambuco/
 Derover met kleyn schaden/
 De Barabieren beghen soo
 Alleen dooz Godts genaden.

Dit al geschiet dooz Godes mit
 Dat wy her lichaem van Desil
 Doff soechen in te boogen
 Daer Spech-Jan triumpheerde
 sijn

Komen top hem verstooren.
 Soecht nu A lair ghy Spaens
 gekzoont

Die noch inde Vavana woont/
 Wite u by sijn berneeren/
 Maeght.

Die komt te laet woort niet ver-
schoont/

Parer sal 't absolveren.

Don Fredrick moecht wenschen
maer

Wat hy gesont in Spanjen waer;
Het Galioens en Galiasen/
Want onse helden allegaer

Gesadigh daer op passen.

Alu kuyfmen daer de ruyme
Zee/

Parer sal binden een goe Heer/

In Parnambuco stercke/

Alu Heer Lonca en Waerden-
burgh mee/

Die merken 't melbaerts wercke.

Deis historij is meerder waert

Als veele schatten op des Zee/

Clek een han 't niet bedencken

De wondering gaet zijnder daert
Maer Spanjen sal 't meest
bezien.

Soldaten houdt goede moer/

Wijg' helts te daerde en te voer/

Al Heldt heet dijse geroutte/

Bernietigt het Mareus gebroet/

Tot Hof want Kuyss Massoutte.

Al Hoog sligende Heeren Sta-
ten wijg/

Albe Oranje seer prouijs/

Barons en Colonnellen/

Leysse o Heer na u Adoijis/

Om 't Landt in ruste stellen.

Geestoorde Heeren by

Der West-Indische Compagnij

Delucke come u toe wonden/

Al Heiden maecht nu herten by

Secours wilsse haest senden.

Oranijens Wellona: dooz 't hart aentaffen

en Wyzeren op de groote Stadt Wzeda / verobert dooz sijn
Hoogheyt den Prince van Oranjen. Dops: Ach reurt nu mijn
bedroef de Schapen.

Wroemt Wzeda / ghy Hoofst-stadt bande steden

Gelegen in het schoonste van het Landt/

Brabantse prouch men heeft om u gestreden

Dant eerste dat de bysheyt wiert geplant:

Nu komt Oranjen / wil u maken by

Dant Joch van Spanjen / en van slaverny/

En eyft sijn Baromy.

Ghy zijt sijn Erf / en hy u Erf-heer moedigh/

Verlaet u niet als ghy hem hooren komt/

Hy draeght niet Wazs den blanchen degen bloedigh/

Daer op den Leeu van Holland stadigh zkomt/

Hy sal de Wallen / bande Stadt Wzeda

Haest neer doen vallen / en u komen na/

Maer niet tot Bozgers scha.

Ons Prince sal het Spaensche nest ontroeren

Wat

Dat dertien Jaren ons gedwongen heeft/

En in u plaats de bysheps Staudaer woeren/

Waer dooz sijn Farnie tot de Wolcken sweeft/

Maer u Maranen / sijn hem wel getwent

By d' Indianen / Tot aen 's Werelts ent

Daer is sijn Naem bekent.

Ons Bar'tyen / Kieduyten en Loop-graben

Die zijn nu veerdigh en haest opgeinaecht

Het Grof-geschut de Paerden vast ine draben

Of schoon het Spaens Canon sijn blanime bzaecht/

Haest hoozt ghy vallen 't bzaef Hollantsse kuyt/

Op utwe Wallen / dat het groot geluyt

Tot binnen Spanjen sluyt.

Maer Spaenschen hoop en wilt u niet verbond'ren

Of ghy met 't ooz eens inder aerden lagh/

Of ghy 't Canon in Holland hoorde dond'ren/

Zoo slaet een kruys / doch als 't wesen magh/

Loopt upt de Cellen / schelt den bel byt aen/

Wyd u Capellen / schuert den Mortaen

Want 't is met u gedaen.

Den Paus sijn stoel die wil hem seker begeben/

Sijn Jesuyten / och zy klouwen 't hooft/

De Spaensen Kroon die schijnt van angst te beben/

Wils hem een schoone Parel wert verodft:

Koemt dan Oranjen / geeft sijn Hoogheyt tof/

Die 't trosse Spanjen / sweert sijn wiecken of

En smijste in het stof.

Oranje kroock: onder de blaemsche Biekoz/

verdijfende de gantsche swerm der Roomsche Donigh-Richters.

Op de Toon: hebbense dat gedaen / boense / doense.

Alweer geen deegh / de Kuyp is leegh/

Wie heeft het speck gestolen / speck gestolen/

Dat Flip-Reef dese Kuber hreegh

Hy briedt hem op de kolen/

③

Wel

Wel de droes wat raet / Jaepje / Jaepje
 Wel de droes wat raet /
 Dit valt te quaet.
 Sta stil mijn Heer / hier schuylt noch meer
 Och tis hier secht geschapen / secht geschapen
 Daer leyt de Meel-pot mee om beer
 Wie sal de Pap op rapen /
 Heeft de Pot geen scha / Franse / Franse
 Heeft de Pot geen scha /
 Rijck toe och Ja.
 Wat droes is dit / woont hier een smit
 Wel wat beduyt dit roken / duyrt dit roken /
 Kniel Jasper kniel / ay liebe bid
 't Begint hier heel te smoken /
 Hooze geen gewach / luyster / luyster
 Hooze geen gewach /
 Sta stil / ach / ach.
 Want naer geraes / het Landt van Waes
 En 't Schelde schijnt te huyt / schijnt te huyt
 Help Sint Cloy / en Sinter Claes /
 Waer sal ick my verschuylen /
 Ich ben heel bedeeft / Heer-Com / Heer-Com
 Ich ben heel bedeeft.
 Dooz dese gheest.
 Komt Hepntje-man / hier niet waer an
 De Wieje hoef verstooren / hoef verstooren
 Ghelwis hy is 't / och moeten dan
 De Wiejen dus verstooren ?
 Dat valt al te secht / hestip / hestip
 Dat valt al te secht /
 Help Heer en knecht.
 Mari bescherm / u Bleje swerm /
 Of is u kacht verdweenen / kacht verdweenen
 Of acht ghy niet meer op 't gekazim
 Op bidden noch op weenen ?

't Hou booz vast van Ja / Maerje / Maerje
 't Hou booz vast van Ja /
 Of hellip dza.
 Stil tis om niet / ay liebe fier
 De schrale Wiejen zweben / Wiejen zweben /
 Wel liebe beesjes durs verdziet /
 Waer sulje nu van leben /
 Hier is bloem noch kruyt / wapen wapen
 Hier is Bloem noch kruyt /
 't rijck is upt.
 Wel wat een spijt / hoe loope de tijt /
 Ghy die wel eer in lusten / eer in lusten
 En weelde bloogh / mooghe niet een mijje
 In dijne hoerden rusten :
 Soo hijt u die krooch / Beesses / Beesses
 Soo hijt u die krooch /
 Als kroet en Loach.
 Doch dese straf / komt nergens af
 Dan van u dertel sweben / dertel sweben /
 Ghy vzet het kroozen by het kraf /
 Moest dijn ver sozger leben /
 Ja met Honigh-kraet / sickers / sickers /
 Ja met Honigh-kraet /
 Hebt g'u versact.
 Al schijnt ghy swack / dijn Angel stack
 Ons soms dooz bel en spieren / bel en spieren /
 Ghy socht staegh woeldeen gemack /
 O al te snode dieren /
 Des moet ghy nu dooz / hooze / hooze /
 Des moet ghy nu dooz /
 Dat isser booz.
 Ich had wel eer / naer u begeer /
 Dooz schijn van soetigheden / soetigheden /
 Doch ghy bedreight my nu niet meer /
 Daesoy / ich ben te vreden /

Als nu aers als 't was / Surje / Surje
 Als nu aers als 't was /
 Int Gentse Sas.

Her malle Liedt / singht ghy nu niet
 Graef Willem in het schuytje / in het schuytje
 En hoe hy Callo weer verliet /
 Sus / Sus: nu heeft dat Fluytje
 By een andre Toon / Jammer / Jammer
 By een andre Toon:
 Doch 't is dijn loon.

Daack heb dien Held / die met geweld
 Dijn Hof heeft omgestoten / omgestoten/
 Dijn waren gelden daer geen geldt/
 Op 't Scheld wilt Schip niet blooten/
 Vlieghe dan by u Maets / Quanten / Quanten/
 Vlieghe dan by u Maets/
 Ich hou de Maets.

Victory Liedeken / op de beroveringe van het

Sas van Gent / Op den 7 September 1644. Stem: Van Daniel.

Looft Godt den Heer ghy Helden trou
 En wilt hem Eere geben/
 Die strijden voor 't Huys Passou/
 Stellen haer goedt en leven
 Te pande / met herten en lust/
 Godt is de geen daer 't al op rust/
 Die bast op hem betrouwe
 Helpt hy uyt d'zuck en routwe.

Ons Edel Prins den kloecken Held
 Trock met zijn trouwe gasten/
 Tot voor het Gentse Sas int Veld/
 Waer op den vrant paste/
 Om hem kloecklijck te wederstaen/
 Dochten by sou rupmen de baen/

Maer ons Prins van Oranjen
 En hrees den noyt voor Spanjen.

Maer doen ons Prins voor 't Gentse Sas
 Quam met sijn trouwe Heeren/
 In Vlaend'ren groote beroerte was/
 Niemand en doest hem heeren/
 Elck bluchten doen soo voort na Gent/
 Maectent haer Oberheyt beent/
 Ach heplige Paus van Romer/
 Wilt ons te hulpe komen.

Waer sit ghy nu ghy Paus gebroet/
 Pape en Jesuwojten/
 Crecht nu na Spanjen merter spoet
 En helpt den Koningh krijten:
 Want sijn hooft is hem soo verstoet/
 Van grooten trou sijn herte kloet/
 Liebe Vrouwe komt ons te hulpe/
 Of Sint Jacob met sijn schulpen.

Daer is in Spanjen groot getreue
 Onder de Spaensche Specken/
 Dat den Prins heeft een open deure
 Om in Vlaend'ren te trecken:
 Zoo 't Godt belieft een ander Jaer/
 Zullen wy met malkander daer
 Liefde / eendracht herwoonen/
 t Samen in brede woonen.

Diert nu Victory ober al
 Ter eeren van Passouwen/
 En van Speck-Jan tot een val/
 Spijt alle die Papouwen/
 Die hier sitten na wensch en lust/
 En nimmermeer en sijn gerust/
 Waer soecken als boose Fielen
 Godts Kercke te vernielen.

Dorlof hier mee tot een bestuyl/
 5

Looft Godt voor sijn weldaden/
 Die ons gegeven heeft tot buyt
 Het Sas door sijn genaden/
 Wy hopen op een ander Jaer/
 Meer sulche steden volgen naer/
 Tot een eeuwig Memooy/
 Zingen loy mit Victoey.

Gen Nieu Liet / vande heerlijcke Magulst-
 que Bezaffensse ende upbaert / des Hoogh-gedachten Prince
 Frederick Hendrick van Nassouwe / Palts van Oranien / Des
 graven binnen Delft: op den thien den Maay 1647. Srenne
 Sal ick noch langer in heete tranen.

O Hoogh Beroemde Pederfanden/
 Leght af u pacht / kleet u in rouw/
 Ons Edele Prins kloecht van verstande/
 Die voor ons Vaderlant getrou/
 Sijn Lijf en goet // en Edel bloet/
 Soo Liberaelijck heeft gelwaeght/
 Tegens ons vanden / was noyt verfaeght.

Die voor ons byshept heeft gescreven/
 Die ons vanden hoogen moer/
 Nu geheelijck heeft vercreven/
 En al gebzacht onder de boer/
 Dien heeft den Heer // na sijn begoor/
 Van ons genomen in sijn Rijck/
 Daer hy in vzeughde // Leet eeuwelijck.

Sijn Ziel die sal in vzeughde leven/
 Sijn Lichaem hier in 't aertse dal/
 Wy sijn Heer Vader Hoogh verheben/
 En sijn Heer Zoeder rusten sal/
 Daer heen het nou // met groeten rou/
 Met grooter eer / en weerdigheyt/
 Daer met veel tranen is begheyt.

Den rou en is niet te beschrijven

Dan

Van ons dzeebige Vaderlant/
 Diemen by elck siet bedrijven/
 Over desen Veldt seey Triumphant/
 Wiens Manbaerheyt / en goet beleyt/
 En al sijn daden wonder groot/
 Bekent om 's werelts ronden loot.

Och hoe bedroeft d' Edel Princesse/
 Och hoe bedroeft dien Jongen hert/
 Die om volgen sijn Vaders lesse/
 Sijn boet in 's Vaders plaets gestelt/
 Och hoe bedroeft // alst wel behoeft/
 Zijn ons Princesse hoogh van stam/
 En al wat Oranjen oyr gewan.

Hoe sou des menschen Hart bedencken/
 Het lof dat dees Prins Hoogh ge-eert/
 Daer sijn upbaert met te beschencken/
 Om 't geen sijn lof wel meriteert/
 Geen mensch hoe wijs // die naer sijn Prijs/
 Sijn Lof soo Hoogh verheffen kan/
 Als wel verdient den Oranjen stam.

Doch vereert hem ghy Batabieren/
 En help vereeren sijn hooge lof/
 Volghet oock het Lijck in goe manieren/
 O 's Graven Hagh! O hooge Hof!
 Voor 't lest gelept // doch sijn Hooghheyt/
 Hoe wel sijn Ziel rust inden Heer/
 Sijn roem en Lof sterft nimmermeer.

Op 't Binnen Hof in 's Graven Hage/
 Met een Comb in 't Caros gelept/
 Met swart sluwel gants obertogen/
 En oock acht Paerden also beklept/
 Daer mede sehoon / dat sijn Persoon/
 Seer dzeeffelijcke wert geboert/
 En noch daer mede soo dat behoort.

De gantsche Dageer ster trouwe/
 Dan

Dan

Geuse Liedekens.

Van 's Gzaven-Hage sterck gemant/
 Alle seer deftigh inden trouwe/
 Met haer geweer seer triumphant/
 Sijn mee gegaen / ter halder baen/
 Daer de Wozgerp van Delft quam/
 Mede ontmoeten den Oranjen stam.

Daer wiert met seer goede intencp/
 Tot dize repse soo bereert/
 Salvo geschoten met reberentp:
 Die handen haegh zijn weer gekieert/
 De Wozgerp // van Delft byp/
 Oock al te samen inden routw/
 Coonden haer daer oock seer getrouw.

Om nu sijn Lof hoogh te vermeeren/
 Die eeuwigh in gedachten blijft/
 Veel Koningen / Princen en Heeren/
 Met Ambassaden naer den episch/
 Zijn wpt-vaert schoon // vereeren doen/
 Om te betoonen d' affectie schoon/
 Die sy dzagen tot sijn Persoon.

Wooz wpt saghinen seer fraep ten toone/
 Pegen-tien Paerden / alle in 't swart/
 Met Pluwoel seer fraep en schoone/
 Dat mocht verheugen 's menschen hart/
 Die dzoegen daer // wel allegaer/
 De wapens van ons Steden schoon/
 Tot Roem en Lof van sijn Persoon.

Wooz 't Lijck soo heestmen noch gaen lepen/
 Een paert naer den ouden Kroonschen sin/
 Gewapent / en al van verschepen/
 Couleuren / en Pluymagie niet min/
 Seer triumphant // aen allen kant/
 De Faem zijn lof verkonden sal/
 Tot aen des werelts enden al.

Achter het Lijck in grooten routwe/

Wilhel-

Geuse Liedekens.

Wilhelmas van Oranjen quam/
 Een jonge bloem van 't huys Nassoutwe/
 Een spruyt banden Oranjen stam/
 Wozts alsoo naer / elck paer en paer/
 Da d' Edele heeren naest van den Bloedt/
 Ons Heeren State / seer wijs en broedt.

Du laet ons al met herten trouwe/
 Den Heer der Heeren vallen te voer/
 Bidden wooz 't Edel huys Nassoutwe/
 En wooz 't Hoogh Edel Oranjen Bloet/
 Om langh respijt // en lebens tijdt/
 Om goet regieringh met verstandt/
 En trouw boozstanding wooz ons Vaderlant.

Tot bzeught van ons vereende Landen/
 O Heer verhoozt ons smeecken soet/
 Geeft ons Prins wijs heyt en verstande/
 In sijn Regieringh goe boozspoet/
 En wilt sijn Saet // oock metter daet/
 Laten vermeeren abundant/
 Tot troost en hope van ons Vaderlant.

Wozlof ghy vzoome Nederlanders/
 Blijft trouw Oranjen tot inder doot/
 Sy zijn van outs Trouwe boozstanders/
 Geweest in onsen hooghsten noot/
 Wilhelmus was // de eerste ras/
 Die tegen Spanjens Tyranny/
 Ons eerst beschermiden en maecte byp.

Mauritius seer Jongh van Taren/
 Waer out in wijs heyt en verstant/
 Frederick Hendrick sonder beswaren/
 Die meenigh fraep ftept doedt wooz ons Lant/
 Krusten alsoem // in 's Heeren naem/
 Wilhelmus ist die nu weder leeft/
 O Heer hem Salomons wijs heyt geeft.

In druck / soeck ich mijn geluck.
 F F F F S.

R.E.